ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Наша історія

1999—2000: другий термін Президента Леоніда Кучми та «оксамитова революція» в парламенті

СТОР. 4

Конфлікт

Чи переможе храм базарний кіоск?

СТОР. 17

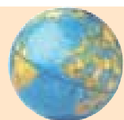
Акції

Розіграш подарунків серед передплатників газети «Голос України»

СТОР. 18—19

№ 102 (5102) ВІВТОРОК, 7 ЧЕРВНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Глава парламенту їде до Швейцарії

7—9 червня Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відвідає з офіційним візитом Швейцарську Конфедерацію. Програмою визиту, **як повідомили у прес-службі парламенту,** передбачені зустрічі Голови Верховної Ради з Президентом Швейцарії Мішелін Кальмі-Рей, Президентом Національної Ради Швейцарії Жаном-Рене Германьє, Президентом Ради Кантонів Ханшейрі Індеркумом та мером м. Берн Александром Тшеппетом.

Крім того, В. Литвин проведе зустрічі з керівництвом Українського товариства в Швейцарії і діловою та громадською елітою країни. Голова Верховної Ради відвідає також фабрику провідного швейцарського виробника молочних продуктів компанії «Емі» та монастир Айнзідельн.

Забезпечити газом «за нормальними цінами»

На сьогоднішніх переговорах у Росії Київ має намір домагатися зниження ціни на газ до 240 за тис. куб. м. Одна з умов можливих поступок з боку РФ у переговорах — згода України на створення спільного підприємства з керування українською газотранспортною системою.

Нагадаємо: позиція України в переговорах з Росією зі зниження ціни на російський газ багато в чому базується на зміні формули розрахунку. А саме: включення у формулу вугілля як складової замість газойлю, тому що газойль в Україні практично не застосовується, а от вугілля — один з основних сировинних ресурсів країни.

СТОР. 12

Щорічно за талони техогляду водії дають 1 млрд. гривень хабарів

Автолюбителі, ваше життя має всі шанси покращитись уже найближчим часом. Президент країни ініціював законопроект із пропозицією, зокрема, скасувати обов'язковий техогляд для автотранспорту, який не використовується у комерційних цілях. Законопроект у першому читанні вже проголосувала Верховна Рада України. Подейкують, що вже до кінця наступного тижня його можуть остаточно прийняти. А експерти запевняють: цей документ не тільки вилікує головний біль автомобілістів, а й ліквідує значний корупційний чинник. «Зараз талон техогляду не свідчить ні про що. Абсолютна більшість людей поверх офіційної суми доплачують 20—30 доларів і отримують його.

СТОР. 11

Щоб робити сир і масло, корови не потрібні

Дійну череду в країні вирізають зі швидкістю 287 голів на день

Фотоетюд Олександра КЛИМЕНКА.

Вершкове масло або згущене молоко, виготовлені з пальмової олії, на полицях вітчизняних крамниць — звичне явище. Якщо ж придбаєш там натуральне молоко, та ще й за прийнятною ціною — можна порадіти. А для того, щоб виробляти продукти з пальмової олії, — навіщо корови? Як свідчить статистика, у країні залишилося всього 2 мільйони 659 тисяч корів — на 105 тисяч голів менше, ніж було на 1 травня минулого року. Тільки за січень—квітень 2011-го дійна череда скоротилася на 17,4 тисячі голів. Причини вирізання корів: з одного боку — невисокі заготівельні ціни на сире молоко, з другого — мала платоспроможність наших громадян. І так високі ціни на молокопродукцію стають для споживача просто непідйомними. Отже, реалізація деяких видів продукції знизилася десь на 30—40 відсотків.

Урядових програм, які планують наростити череду й до 2015-го, й до 2020 року, вистачає. Але не треба бути ветеринаром, щоб розуміти: за три—п'ять років поголів'я збільшити різко не вдасться. Бо це — довготерміновий процес: будівництво ферм, закупівля худоби й таке інше дасть результат тільки через 10—12 років. За підрахунками, щоб довести дійну череду до чотирьох мільйонів голів, потрібно десь близько тридцяти мільярдів доларів. Звідкись чекати таких коштів для галузі — марна справа.

СТОР. 14—15

ПОДІЇ

Горять торф'яники

У поліських районах Рівненщини, які потерпають від спеки, горіли торф'яники. Вогонь ліквідовували біля сіл Вежиця Рокитнівського, Кухотська Воля, Дібрівськ, Кутин Зарічненського та Зелень Дубровицького районів. І хоча площі загоряння порівняно невеликі (найбільша — 1,1 гектара), гасити торф'яники дуже складно. Тож місцева влада вкотре звертається до населення з проханням дотримуватись правил пожежної безпеки в цих місцях. Тільки у лісах північних районів області останніми днями ліквідовано кілька точок загоряння лісового настилу, **інформує наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

У холерному госпіталі — 14 осіб

Кількість хворих, у яких діагностували холеру, в Маріуполі досягла 14 осіб, серед них — одна півторарічна дитина. Крім того, серед осіб, що контактували із хворими, виявлені двоє носіїв небезпечного вібріону. Всі пацієнти отримують необхідне лікування, їхній стан стабільний, **повідомив головний санітарний лікар області Віктор Денисенко.**

«Під час подвірних обходів оглянуто близько 170 тисяч осіб, хворих із підозрою на холеру не виявлено, — розповів головний санітарний лікар. — Виявлені чотири особи із дисфункцією кишечника, вони обстежені та госпіталізовані.

СТОР. 10

КОРОТКО

■ Майже півтисячі дітей пільгових категорій з Івано-Франківщини коштом обласного бюджету відбули на першу зміну в оздоровчі заклади області, 95 щасливчиків поїхали до «Артеку» і 39 — до «Молодої гвардії», **інформує наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

■ У Черкасах модернізують головні водопровідні насосні станції — відповідну угоду комунальне підприємство «Черкасиводоканал» уклало з компанією «Пер Аарслефф А-С» (Данія), **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Старшого дізнавача одного з районних відділів УМВС України в Житомирській області затримано під час отримання хабара: капітан міліції вимагав тисячу доларів за винесення постанови про відмову в порушенні кримінальної справи, **передає наш власкор Олексій КАВУН.**

Кабмін пропонує Верховній Раді з 2012 року підвищити акциз на моторні бензини на 50% («Український тиждень»)

Наша країна зацікавлена у співпраці з Китаєм

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся із Заступником Голови Постійного Комітету Всекитайських зборів Народних представників Китайської Народної Республіки Ван Чжаого. Згодом із Ван Чжаого зустрівся також і Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк.

Під час зустрічі сторони, зокрема, обговорили актуальні питання щодо посилення двостороннього співробітництва між Україною та КНР.

Як відомо, наші країни співпрацюють у військово-технічній, науковій, технологічній сферах та космічній галузі. Крім того, позитивну динаміку має торговоекономічне співробітництво обох країн, зростають контакти між людьми та у сфері культури. А розвиток взаємодії між народами неможливий без парламентів, які уособлюють народ, представляють потреби регіонів, інтереси різних політичних сил. З огляду на це, глава парламенту виступає за активізацію співпраці між нашими країнами на міжпарламентському рівні.

До речі, створена у Верховній Раді група з міжпарламентських зв'язків із Китаєм є однією з найбільших за кількістю — 72 депутати.

Вл. інф.

Положення, які викликають спротив громадян

У відмові меншості та комуністів голосувати за закон про пенсійну реформу є політична та особистісна мотивація. Таку думку висловив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час спілкування з журналістами після засідання Ради регіонів.

Особистісна мотивація, на думку глави парламенту, полягає в тому, що уряд запропонував обмежити верхню межу розміру пенсії не лише тим, хто в майбутньому піде на заслужений відпочинок. Ухвалення такого рішення суперечитиме і Конституції, і рішенню Конституційного Суду, згідно з яким нові закони не можуть зменшувати діючі соціальні стандарти. Чимало людей, серед яких є колишні й нині діючі парламентарії, оформили відповідні пенсії, зауважив політик.

«А це означає, — сказав В. Литвин, — що вони повинні приймати рішення, за результатами якого їхню пенсію поділять, як мінімум, на два. Тому й виникає такий спротив. Логічно, що про це мало хто публічно говоритиме, але проблема є».

Володимир Литвин застеріг: за «таким зовнішньо привабливим» для окремих керівників кроком, як намагання не виконувати рішення, котрі комусь здаються неприйнятними, і бажання змінювати Конституцію чи закони, може виникнути спокуса «підігнати» всю законодавчу базу під сьогоднішні економічні можливості.

«До речі, — зазначив Голова Верховної Ради, — це пропонується ще в одному законі, котрий має дуже скандальний характер: про гарантії виконання судових рішень. Такий закон потрібно приймати, але в прикінцевих положеннях цього проекту пропонується відповідним чином «урізати» півтора десятка соціальних законів. Тобто почалося з одного, а далі це може мати «ланцюжкову реакцію», котра, на думку Володимира Литвина, загрожує з часом перетворитися в наступ на соціальні права найширших верств населення.

Що стосується перспектив нещодавно зареєстрованого у Верховній Раді доопрацьованого урядом законопроекту «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи», то глава парламенту вважає: «даний законопроект треба приймати в першому читанні, а тоді ті позиції, щодо яких є радикальне заперечення, можливо, вилучати».

Микола МАГДИЧ.
Ялта—Севастополь.

Для розв'язання проблеми загрози наростання проявів радикалізму, екстремізму та нетерпимості необхідні правові рішення

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Литвина на засіданні Ради регіонів (Ялта, 3.06.2011 р.)

Шановний пане Президенте, шановні учасники засідання Ради регіонів!

Я вважаю, що поставлена Президентом проблема є вкрай назрілою з огляду на декілька причин.

По-перше, питання потенційної загрози наростання проявів екстремізму та радикалізму має глобальний вимір. По-друге, ми до цієї теми фактично ще не доходили. Більше того, демонстрували досі пасивноспоглядальну позицію щодо неї. А якщо, розуміючи проблему, нічого не робити для її розв'язання, це зло досягне тріумфу. І, по-третє, цю тему актуалізують ті закорінені проблеми, які існують в Україні.

Якщо говорити про причини цього негативного явища, то першою з них є наша історія, яка привчила нас діяти за класовим принципом «свій—чужий». Саме за цим класовим принципом будується все політичне життя в Україні, коли «свого» захищають за будь-яких обставин, а «чужого» намагаються політично знищити. Це, зокрема, наочно видно на прикладі рішень, які приймаються органами місцевого самоврядування.

Друга причина полягає в тому, що в територіальному плані Україна добре скроєна, але погано зшита. Відповідно, в нас відчуваються розбіжності — політичні, світоглядні, релігійні та інші. В суспільстві також існують різні зовнішньополітичні орієнтації. А політичні партії та політики намагаються накласти на цю матрицю свої гасла і відповідним чином діють на розкол суспільства для того, щоб завоювати прихильність електорату.

Вагомим фактором, який сприяє наростанню проявів екстремізму, є економічна ситуація в країні. Людям сьогодні важко пояснити, що вона доволі складна з огляду на світову фінансово-економічну кризу і через внутрішні неузгодженості, політичні протистояння та з'ясування стосунків, які мали місце в нас донедавна.

Наступна причина — політична. Політичні цілі в Україні дуже часто досягаються за допомогою навмисного загострення ситуації в суспільстві. Відбувається гра на почуттях людей, що додає політикам додаткові голоси виборців. І показовим у цьому плані є те, що в нас змикаються крайнощі — зліва і справа, підтвердженням чого були події 9 травня у Львові.

При цьому суспільство хоче стабільності, люди прагнуть спокою та передбачуваності. А водночас політики та політичні партії добре засвоїли одну тактику — діяти в умовах конфлікту. І коли є стабільний та передбачуваний розвиток, вони не знають, що робити. Виникає таке собі політичне безробіття, а відповідно, штучно стимулюється протистояння.

Не останню роль у загрозі виникнення таких негативних явищ має зовнішній вплив. Знову актуалізується боротьба за вплив на Україну. На різних рівнях, різними можливостями підживлюються політичні структури, які відповідають симпатіям тих, хто бореться за Україну. Сприяє цьому і відсутність зрілого громадянського суспільства. Більше того, створення громадянського суспільства в країні стимулюється зовні, що важко приживається на українському ґрунті. І очевидно є небезпека, яка полягає в тому, що поділ європейськими політиками українських політичних структур на «своїх» та «чужих» може бути перекинутий на всю Україну. Цього не можна допустити!

Хоч як дивно, ті, хто виступає захисниками України, її державності, національної безпеки, вільно чи невільно своїми діями переводять країну на нижчий рівень суспільної організації. По суті справи, на рівень бездержавності. Бо розсварена держава не може протистояти тим викликам, які вже постали та ще будуть з'являтися перед нею.

Ще один аспект, на якому я вважаю за необхідне загострити увагу, — це те, що атмосфера ненависті породжує злочини ненависті. В багатьох демократичних країнах світу існує навіть такий термін — «злочини ненависті», або «злочини на ґрунті ненависті». До речі, за даними Міністерства юстиції США, злочини ненависті більше, ніж інші, провокують конфлікти у суспільстві, заворушення і навіть відверті бунти. А з урахуванням цього і визначається міра відповідальності, яка обтяжує провину і посилює покарання за злочини, що вчиняються під впливом ненависті до осіб іншої раси або національності, віросповідання, етнічного походження, політичних переконань, статі. Я вже не кажу про те, що це погіршує бізнес-клімат у країні.

У нас не уніфіковане законодавство в цьому плані. Є лише окремі статті та положення Конституції і Кримінального кодексу України, які орієнтуються більшою мірою на захист або засудження тієї чи іншої ідеології, а не на захист особи і прав людини. Такий само підхід відслідковується і в усіх семи законопроектах щодо заборони проявів радикалізму, які нині опрацьовуються в комітетах Верховної Ради України. Жоден з них не вільний від політичних забарвлень та уподобань.

З огляду на фактичний старт передвиборчої парламентської кампанії в країні спостерігається намагання примусити Верховну Раду обслуговувати підходи та гасла тих чи інших політичних структур. Повинен сказати, що періодично ми на це «ведемось» і приймаємо відповідні рішення, не прораховуючи, якими будуть їх наслідки.

В Україні існує проблема із застосуванням законодавства щодо попередження проявів радикалізму. Попри те, що ми справно ратифікували відповідні конвенції, наприклад, стаття 161 Кримінального кодексу України, яка регулює порушення рівноправності громадян на основі расового, національного, релігійного походження або за іншими ознаками, починаючи з 2001 року застосувалася в Україні лише п'ять разів.

Для порівняння можу навести таку статистику щодо подібних злочинів у США та Швеції: у США в 2009 році було зареєстровано 6 604 «злочини ненависті», а у невеликій Швеції за той же рік було складено майже 5 800 поліцейських рапортів про скоєння злочинів на ґрунті ненависті. Не дивно, що цей вид злочинів у цих країнах має тенденцію до скорочення, а ситуація з правами людини жорстко контролюється правоохоронними органами.

Нам необхідно створити центральний державний реєстр злочинів на ґрунті ненависті. Й, наскільки мені відомо, перші кроки на цьому шляху по лінії МВС і СБУ вже зроблено. Але, як мені бачиться, такий реєстр має бути публічним. Для того, щоб були підстави давати оцінки, у тому числі, під час політичних кампаній, щоб інститути громадянського суспільства, громадяни мали можливість висловлювати свої застереження щодо тих чи інших політичних партій та політиків.

До речі, уряд сусідньої Росії публікує списки організацій та осіб, що підозрюються в екстремізмі за рішенням суду. Крім того, Міністерство юстиції Росії на вимогу закону «Про протидію екстремістській діяльності» веде та публікує в Інтернеті федеральний реєстр матеріалів (у тому числі тексти пісень), визнаних на підставі рішення судів екстремістськими.

Не випадково Європейська комісія проти расизму та нетерпимості у своєму нещодавньому звіті якраз звертала увагу нашої країни на необхідність посилення уваги до цієї проблеми.

Мова ворожнечі породжує ворожнечу у практичних діях. Гадаю, ця ремарка лежить не так у правовій, як у моральної площині. І мені як керівнику парламенту щодня доводиться бути на перехресті війни слів, усередині нестримного потоку нестямної мови ворожнечі, зіткнення словесних образ та звинувачень, а часом і відповідних дій. І весь цей політичний, не побоюся цього слова, мордобій транслюється для наших громадян і, зрозуміло, приводить людей у стан збудженості, знервованості, апатії і, як наслідок, зневіри.

Це тривожне нагромадження політичної некоректності в нашому суспільному житті перестало, на мій погляд, бути справою лише політикуму та засобів масової інформації. Політична некоректність породжує нові хвилі мови ворожнечі, перетворюється на своєрідний інформаційний терор проти країни і народу, роз'їдає, як іржа, рівень довіри виборців до влади. Мова ворожнечі та ненависті виплескується на багато цінностей та святинь людей, ображає їх пам'ять, історію, вірування, національну та людську гідність, рідну мову. Повинен сказати, що мова ворожнечі в Україні поступово витісняє й українську, й російську мови. Думаю, якщо ми і далі будемо рухатися таким чином і приймати рішення на користь «своїх», як це часто буває, то в нас залишиться тільки одна мова — мова ворожнечі.

Чому ми зараз вчепилися в мовну проблему? Як з одного боку, так і з другого. Я вважаю, що для початку краще вивчити бодай одну мову на прийнятному рівні, ніж розповідати один одному, обмінюючись рішеннями, постановами та заявами, яку мову мають засвоїти люди. Це ж саме стосується історії. Переконаний, тут багато чого залежить від того, як діють органи влади на місцях, наскільки вони демонструють толерантність і вибудовують роботу на тому, що нас об'єднує, а не на тому, що роз'єднує.

Аналіз рішень місцевих рад засвідчує — чим нижче рівень підготовки і готовності депутатів до розв'язання проблем територіальних громад, тим більше політичних рішень. Скажіть, будь ласка, що несе політичне рішення вимагати від Президента України висловити недовіру Верховній Раді? Що таке рішення несе в правовому, політичному та інших вимірах? Я вже не кажу — у вимірі спокою! То, можливо, Верховній Раді треба прийняти рішення про розпуск цієї обласної ради? До речі, вона має таке право. Або візьмемо рішення про оцінку діяльності Президента за рік його роботи! Оцінки власної діяльності при цьому немає. Це що, проблеми територіальних громад? Напрошується висновок: шукаємо роботу, замість того щоб організувати належне життя громади, приймаються політичні декларації.

Підсумовуючи, скажу: правильно, що сьогодні розглядається це питання. Зрозуміло, що для розв'язання проблеми потенційної загрози наростання проявів радикалізму, екстремізму та нетерпимості в українському суспільстві нам потрібно вийти на прийняття правових рішень. Ми будемо радитися з вченими та аналізувати, які саме правові кроки необхідно зробити в цьому напрямі. Це має бути цілісний дієвий механізм попередження зазначених негативних явищ.

Вважаю, нам потрібно підтримати ініціативу Президента України щодо необхідності напрацювання спільної декларації про примирення, порозуміння і співпрацю на базових засадничих основах напередодні 20-річчя незалежності України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Мова ворожнечі породжує ворожнечу у практичних діях

Чого чекати від оновленої пенсійної реформи?

ДУМКИ З ПРИВОДУ

У парламенті знову заговорили про пенсійну реформу: уряд вніс оновлений законопроект № 7455 «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи». Нова редакція законопроекту передбачає 11 істотних змін порівняно з попереднім варіантом. Наш кореспондент намагався з'ясувати, як налаштовані народні депутати щодо цього документа.

Олександр СТОЯН, Партія регіонів:

— Ми сподівалися, що законопроект буде істотно доопрацьовано, але нового у проекті закону дуже мало. Фактично все залишилося те саме, хоча є і новації. Найгостріша дискусія велася щодо підвищення пенсійного віку. У цьому є декілька позитивних зрушень: згідно із законопроектом, якщо жінка має стаж 30 років, вона може виходити на пенсію у 55 років, тобто добровільність, те, що ми пропонували свого часу. Але це не стосується тих, у кого стаж менше 30 років. Жінки виходитимуть на пенсію в 60 років, за кожні півроку, які вони працюватимуть після 55 років, добавлятиметься до пенсії. Все інше, у тому числі й нарахування пенсій військовослужбовцям, залишилося майже на тому самому рівні. Однак військовослужбовцям та правоохоронцям пропонується зараховувати рік за два.

Однак максимальні пенсії будуть обмежені десятьма прожитковими мінімумами для непрацюючих громадян. Прожитковий мінімум зараз — як мінімальна пенсія, це 764 гривні. Тобто максимальна пенсія — 7640 гривень. Може, це й потрібно робити, але є неконституційна норма: що і нинішнім пенсіонерам, котрі отримують більшу пенсію, їхній розмір будуть переглядати. Це суперечить 22 статті Конституції і роз'ясненням Конституційного Суду. Відверто кажучи, це — найвразливіша норма, бо в сесійній залі — чимало депутатів пенсійного віку та тих, котрі через рік-другий вийдуть на пенсію, і сумніваюся, що вони голосуватимуть за цей закон. Вони не скажуть, що це головна причина, вони знайдуть інші причини — говоритимуть про пенсійний вік для жінок, але саме через це вони не проголосують. Законопроект ще має пройти експертну оцінку. Все залежатиме від позиції нашої політичної сили, але Партія регіонів ще не визначилася.

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ, «БЮТ — «Батьківщина»:

— Прагнення влади підвищити пенсійний вік для громадян України продиктоване зобов'язаннями перед МВФ та бажанням отримати черговий кредит. На початку липня (останній термін, коли можна отримати кредит. — **Ред.**), незважаючи на спротив, вони будуть через коліно ламати депутатів і ухвалювати цей закон, бо інакше не отримають чергової партії кредитів.

Змінили декілька ком і декілька букв — нічого по суті не змінилося. Це той самий непопулярний законопроект, який відхилив профільний парламентський комітет і не схвалили учасники парламентських слухань щодо пенсійної реформи. Залишаються ті ж дратівливі норми.

Зокрема, йдеться про підвищення пенсійного віку для жінок з 55 до 60 років з 1 вересня 2011 року. Нібито там є така поблажка — тимчасово, впродовж трьох років, пропонується надати можливість жінці добровільно вибирати, коли їй іти на пенсію, — в 55 чи в 60 років. Також залишається норма про підвищення на десять років трудового стажу для виходу на пенсію — для жінок з 20 до 30 років, а для чоловіків — з 25 до 35 років.

Крім того, військовослужбовці фактично позбавляються права виходу на пенсію за вислугу років, оскільки, згідно із законопроектом, військовослужбовець зможе отримувати свою пенсію, нараховану за вислугу років, не лише після досягнення пенсійного віку, а з моменту виходу на пенсію. Усі людоїдські заходи, які були в попередньому законі, — залишилися. Тому навіть номер закону вони не поміняли. Опозиція не голосуватиме за цей законопроект.

Анна ШЕВЧЕНКО.

В оновленому пенсійному законі передбачено:

— обмежити розмір максимальної пенсії до десяти прожиткових мінімумів для непрацездатних громадян, поширивши дію цієї норми на раніше призначені пенсії;

— з 2013 року підвищити пенсійний вік для чоловіків-держслужбовців до 62 років, піднімаючи його на шість місяців щороку;

— календарну вислугу років військовослужбовцям збільшити з 20 до 25 років, щорічно підвищуючи її на шість місяців;

— жінкам після досягнення 55 років надається можливість добровільного виходу на пенсію протягом наступних трьох років за умови загального стажу не менше 30 років і звільнення з роботи;

— у разі працевлаштування громадян виплата пенсії припиняється, але стаж буде дораховуватися;

— народні депутати при призначенні дострокових пенсій будуть прирівняні до інших категорій пенсіонерів.

ФОТОФАКТ

Прем'єр-міністр Микола Азаров узяв участь у відкритті українсько-датського бізнес-форуму в Києві.

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

Бюджет Київщини перевиконано майже на 120 відсотків

За соціально-економічними показниками пристоличний регіон вийшов на четверте місце в державі. Про це під час прямої лінії з мешканцями області, що відбулася днями, повідомив голова Київської облдержадміністрації Анатолій ПРИСЯЖНЮК **(на знімку).**

За його словами, цьогоріч за п'ять місяців роботи обласний бюджет перевиконано майже на 120 відсотків. Це є яскравим свідченням того, що економіка області працює ефективно. В експлуатацію вводяться нові підприємства, створюють додаткові робочі місця, а відтак, надходять кошти до бюджету. Підтвердженням цього є конкретні приклади. Так, нещодавно у Вишгородському районі було введено в експлуатацію комплекс з переробки м'яса «Агромарс», на якому створено тисячу нових робочих місць. До Дня хіміка у Білій Церкві на шинному заводі «Росава» запустили нову лінію з виготовлення шин, це збільшить виробництво на 1,5 мільйона одиниць та створить додатково півтисячі робочих місць. Незабаром в експлуатацію введуть свинокомплекс «Нива Переяславщини» на 30 тисяч голів. До Дня Незалежності запрацює перша черга оптового ринку, в будівництво якого планується залучити мільярд гривень інвестицій. У планах також — відкриття п'яти нових сучасних овочесховищ та капітальний ремонт тих, що нині експлуатуються.

Водночас А. Присяжнюк повідомив, що цього року на ремонт доріг в області Кабмін виділить 150 мільйонів гривень. Нині тривають тендери, тож незабаром розпочнеться облаштування доріг. Крім того, на Київщині вводяться в експлуатацію об'єкти соціального призначення. У лютому в Ірпені було відкрито поліклініку, будівництво якої тривало не одну п'ятирічку. До Дня Незалежності в Борисполі запрацює онкологічний центр. Уже виділено кошти на завершення будівництва школи в місті Біла Церква, тож першого вересня там пролунає перший дзвінок. Виділяються кошти й на підведення Інтернету в загальноосвітні заклади.

А ще очільник облдержадміністрації повідомив, що дев'ятого червня у Білій Церкві відбудеться засідання колегії з керівниками районних державних адміністрацій області та міськими головами з питань оптимізації тарифів на житлово-комунальні послуги та утилізація відходів.

В'ячеслав КОВТУН.

ДОСЛІВНО

Голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк: «Раніше в Білій Церкві розташовувалось одне з найбільших та невпорядкованих сміттєзвалищ у Київській області. Однак нинішній міський голова Василь Савчук домовився з приватним підприємством щодо його впорядкування. Нині завдяки запровадженню нових технологій сортування відходів площа звалища зменшилася на 50 відсотків, і загалом воно стало більш упорядкованим. Саме тому хочу зібрати у Білій Церкві всіх керівників районів та міст області і на цьому прикладі продемонструвати, як можна працювати зі сміттєзвалищами».

АКТУАЛЬНО

Відстрочка змін погіршить ситуацію

Відкоректований варіант проекту пенсійної реформи Кабмін передав у парламент. Необхідність проведення пенсійної реформи сьогодні очевидна, а відстрочка змін тільки погіршить ситуацію, вважає експерт Центру перспективних досліджень Олександр Жолудь. «Насправді, всі розуміють, що пенсійну реформу потрібно було проводити навіть не вчора, а позавчора. Бо проблеми у сфері пенсійного забезпечення України — це питання не далекого майбутнього. Це — питання нинішніх реалій».

Нагадаємо, нещодавно на брифінгу віце-прем'єр-міністр України — міністр соціальної політики Сергій Тігіпко, презентуючи доопрацьований варіант пенсійної реформи, заявив, що він набагато м'який за первісний варіант законопроекту про реформування пенсійної системи. «Ми пропонуємо більш плавне підвищення пенсійного віку для військовослужбовців і держслужбовців, а для жінок передбачено можливість добровільного виходу на пенсію у 55 років протягом трьох років», — повідомив Сергій Тігіпко, додавши, що запропонований варіант змін системи пенсійного забезпечення — найліберальніший в Європі.

Кажучи про принципові нововведення законопроекту, віце-прем'єр відзначив, що зміни торкнулися 11 позицій і основні з них спрямовані на встановлення соціальної справедливості у сфері пенсійного забезпечення, **повідомляє Інтерфакс-Україна**. «Ми обмежуємо максимальні пенсії 10 мінімальними, у тому числі — для вже призначених виплат. Ця норма болюча за всіх ударить по депутатах, суддях і чиновниках високого рангу. Саме такого кроку від нас очікували люди, про це говорили під час громадських обговорень, і уряд не міг не відреагувати», — наголосив Сергій Тігіпко. За його словами, новий варіант законопроекту підготовлено не тільки з урахуванням результатів громадського обговорення, а й з урахуванням світового досвіду, а також думки представників профспілок, міжнародних експертів. «Ми не маємо права відмовитися від цієї реформи. Я впевнений: вона буде прийнята повністю до кінця цієї сесії парламенту», — заявив політик.

Народники не допустять політичного терору проти однопартійців

Діяльність депутата Дебальцівської міської ради від Народної партії Дмитра Другашова, який бореться з нелегальними пасажирськими перевезеннями, загрожує безпеці самого обранця та членів його родини. Про це **йдеться в заяві, переданій «Голосу України» політвиконкомом Народної партії.**

«Кримінальне лобі в Дебальцівській міськраді, спираючись на підтримку міського голови, «оголосило війну» не лише депутатській роботі, а й родині представника Народної партії. Протягом квітня—травня депутат отримував регулярні телефонні дзвінки з погрозами, а днями невідомі особи вчинили спробу вкинути у вікно його помешкання пляшку із запалювальною сумішшю. На щастя, цього разу ніхто не постраждав», — зазначається в документі.

Народна партія обурена такими злочинними діями проти свого депутата. Вона вимагає від правоохоронних органів оперативного реагування і розслідування фактів тиску, шантажу та політичного терору проти представника Народної партії та притягнення винних до кримінальної відповідальності.

1999–2000: другий термін Президента Леоніда Кучми та «оксамитова революція» в парламенті

Головною подією 1999 року, без перебільшення, стали вибори Президента. Від того, як і кого оберуть українці своїм керманичем, залежав шлях, яким країна мала піти у XXI століття. А боротьба за головне крісло країни обіцяла бути запеклою, адже на нього претендувало 15 кандидатів.

У чесні вибори вірив лише один із 25 громадян

Закон про вибори Президента був ухвалений на початку січня. Право висувати кандидата отримали як політичні партії й блоки, так і збори виборців. Для реєстрації потенційному кандидатові потрібно було зібрати щонайменше мільйон підписів електорату. У такий спосіб потужні партії убезпечили себе від нашестя безлічі охочих посісти головне крісло в країні та розпорошити голоси виборців. Однак Президент закон не підписав. Рішення керманича отримало діаметрально різні оцінки: від спроби захистити у такий спосіб конституційні інтереси, до — зробити закон під себе. Адже протистояння між главою держави та законодавчим органом продовжувало загострюватися. Верховна Рада закон доопрацювала. Вибори глави держави призначили на 31 жовтня.

ФАКТ

30 травня 1999 року кияни обрали нового голову Київської міської ради. Ним став чинний міський голова Олександр Омельченко.

25 березня 1999 року в автомобільній катастрофі загинув народний депутат, голова Народного Руху України В'ячеслав Чорновіл. Що це було: вбивство чи нещасний випадок, відповіді немає й досі. Знаний політик і патріот міг скласти конкуренцію будь-кому під час перегонів. Це наводить на думку, що автокатастрофа була не простою випадковістю. Серед потенційних переможців був і лідер опозиційної «Громади» Павло Лазаренко. Після V з'їзду партії, який відбувся у червні 1998 року, стало очевидно, що «Громада» за жодних обставин не відмовиться від своєї опозиційної діяльності, а її лідер на президентських виборах 1999 року буде чи не головним конкурентом Леоніда Кучми. Проте П. Лазаренко відмовився балотуватися, заявивши, що «діюча влада розробила цілу програму, аби не допустити його до участі у президентських виборах», застосовувала фальсифікації та гори компромату. Нагадаємо, 17 лютого 1999 року Верховна Рада позбавила екс-прем'єра депутатської недоторканності. П. Лазаренку інкримінували розкрадання й заволодіння державними коштами в особливо великому розмірі.

Майже на фінішній прямій виборчої кампанії, на початку жовтня, було скоєно замах на кандидата в Президенти Наталію Вітренко. Сталося це у Кривому Розі. Невдовзі затримали й підозрюваних. Ними виявилися Володимир Іванченко та його товариш Андрій Самолов, які прибули з Ростовської області. Згодом з'ясувалося, що брат Володимира Іванченка Сергій був довіреною особою Олександра Мороза, що дало змогу декому зробити припущення про причетність останнього до вибуху. Тим більше, що між двома претендентами точилося давнє протистояння. Проте інші переконували: такий перебіг подій на руку чинному режиму.

Стартувала виборча кампанія у травні 1999 року. Майже одразу стало очевидним, що відбуваються порушення закону. Такі факти фіксували в різних регіонах країни. З наближенням дати виборів політична боротьба лише набирала обертів. Використовувалися різні методи впливу на електорат, у тому числі й незаконні. Виконавчі структури встановлювали тотальний контроль в інформаційній сфері. Перевага у висвітленні та пропаганді надавалася лише одному кандидатові — чинному Президентові. Про інших претендентів або не згадувалося, або йшлося у принизливому тоні.

Навколо парламенту було штучно сформовано інформаційний вакуум — трансляція засідань не велася (Голова Верховної Ради та дехто з депутатів також балотувалися). Законодавчий орган нещадно критикувався з боку глави держави та його адміністрації. Президент наполягав на створенні парламентської більшості, інакше, мовляв, Верховна Рада взагалі не потрібна. Проте її формування не було передбачено Конституцією. У свою чергу Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко наполягав на першочерговому внесенні змін до Основного Закону, а також наданні парламенту права брати участь у формуванні уряду. Тоді, вважав він, і буде сформовано більшість.

«Канівська четвірка»

24 серпня кандидати у Президенти Євген Марчук, Олександр Мороз, Олександр Ткаченко та Володимир Олійник підписали угоду про єдині дії у виборчій кампанії. Згодом обіцяли назвати й прізвище єдиного кандидата. Попередньо домовилися підтримувати кандидатуру Євгена Марчука. Проте напередодні виборів, 26 жовтня, «канівська четвірка» розпалася. Олександр Ткаченко та Володимир Олійник взагалі зняли свої кандидатури. Врешті, правий виявився перший Президент України Леонід Кравчук, який казав: в Україні політики ніколи не домовляються, вони тільки сваряться і розбігаються.

СПРАВА ГОНГАДЗЕ

16 вересня 2000 року зник керівник Інтернет-проекту «Українська правда» Георгій Гонгадзе. На пленарному засіданні 28 листопада лідер соціалістів Олександр Мороз повідомив про нібито причетність високих посадових осіб до зникнення Гонгадзе. Тут же було оприлюднено магнітофонний запис.

У другому турі, який мав відбутися 14 листопада 1999 року, боротьба велася між Леонідом Кучмою та Петром Симоненком. Шестеро кандидатів (загалом їх було 15) — О. Ткаченко, О. Мороз, Ю. Кармазін, В. Олійник, М. Габер і О. Базилюк закликали виборців підтримати у другому турі П. Симоненка і підписали спільну заяву та угоду. Сторони домовилися, що у разі перемоги комуніста представники їхніх партій посядуть найважливіші державні пости. Комуніст, у свою чергу, зобов'язався у разі перемоги внести на розгляд парламенту зміни до Конституції, які, зокрема, передбачали призначення прем'єра, віце-прем'єрів, Генпрокурора, голів СБУ та Податкової адміністрації, силових відомств лише за погодженням Верховної Ради.

Переміг Леонід Кучма, який набрав понад 50 відсотків голосів виборців.

Липень 1999 року.

Парламентська криза

Майже одразу після президентських виборів заговорили про можливість переобрання керівництва парламенту. Спочатку цей сценарій здавався малоймовірним. Принаймні Перший заступник глави парламенту Адам Мартинюк був переконаний: реалізують його лише тоді, коли буде бажання дестабілізувати і розпустити Верховну Раду. Вочевидь, таке бажання у глави держави було. Центральна виборча комісія зареєструвала ініціативну групу з проведення всеукраїнського референдуму. Президент мав намір винести на нього питання про недовіру нинішньому складу парламенту, створення двопалатного законодавчого органу, скасування депутатської недоторканності тощо. На думку Голови Верховної Ради О. Ткаченка, це рішення було незаконним. Оскільки закону про референдум в країні не було. Так само як і коштів на його проведення. Глава парламенту сподівався, що Верховний Суд призупинить реєстрацію ініціативної групи. Сподівання виявилися марними. Опитування призначили на 16 квітня 2000 року. За попередніми розрахунками ЦВК, цей масштабний захід мав обійтися країні у 48—49 млн. грн. (до речі, на президентську кампанію було витрачено понад 100 млн. грн. Водночас заборгованість у зарплаті, пенсіях, інших соціальних виплатах становила близько 10 млрд. грн.).

Ситуація довкола майбутнього референдуму викликала занепокоєння і в ПАРЄ. Венеціанська комісія (експертна установа Ради Європи) запропонувала визнати референдум неконституційним і таким, що не відповідає міжнародним демократичним стандартам. Конституційний Суд скасував лише два з шести запитань, винесених на референдум: щодо недовіри парламенту та винесення Основного Закону на всеукраїнський референдум. Таким чином загроза розпуску парламенту була усунута. Проте переважна більшість громадян підтримала право Президента достроково припиняти повноваження парламенту, якщо той протягом місяця не зможе сформувати свою більшість або затвердити проект бюджету протягом трьох місяців. Це спонукало депутатів до створення більшості. Її координатором став Леонід Кравчук. Шлях до збереження парламентаризму, вважали «більшовики», — конструктивна робота Верховної Ради, а вона неможлива без зміни її керівництва. Утім, перші спроби усунути голову та його першого заступника бодай на кілька днів (щоб внести зміни до Регламенту та змінити керівництво парламенту), результату не принесли.

Більшість обіцяла бій. Не останній, але рішучий

Він відбувся 20 січня 2000 року. Координаційна рада «більшовиків» провела засідання, на якому 245 депутатів підписали постанову про усунення Голови Верховної Ради та його Першого заступника від виконання своїх обов'язків на два дні. Наступне пленарне засідання більшість провела в Українському домі. Там правоцентристи внесли зміни до Регламенту. А також ухвалили постанову про відкликання з посад Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка та його Першого заступника Адама Мартинюка. Згодом Головою Верховної Ради було обрано Івана Плюща, Першим заступником — Віктора Медведчука, заступником — Степана Гавриша.

Весь цей час у парламенті тривали переговори між представниками більшості (вона нараховувала вже 267 голосів) та меншості. Адже політичне протистояння, так звана «оксамитова революція», могло ускладнити проходження у парламенті проекту державного бюджету, якого до цього часу не було.

Бездефіцитний та ідеологічно компромісний

Уперше більшість і меншість зустрілися в одному залі 8 лютого. Ліві фракції не реєструвалися. Однак сам факт, що депутати таки зібралися в одному залі, засвідчив: перший крок назустріч зроблено. Вже 15 лютого у сесійній залі зареєструвалося 350 обранців. Через два дні державний бюджет на 2000 рік, поданий урядом Віктора Ющенка, був ухвалений. Вперше за роки незалежності кошторис був бездефіцитний та ідеологічно компромісний.

На посаду Прем'єр-міністра Віктор Ющенко був призначений 22 грудня 1999 року. Спадок йому дістався нелегкий. Українська економіка переживала жорстку соціально-економічну кризу. Кількість безробітних на кінець 1999 року сягнула вже трьох мільйонів чоловік. Протестуючи проти затримки заробітної плати, гірники чинили самоспалення. Не краща ситуація була і в сільському господарстві. Економіку руйнували й бартерні форми розрахунків. Щоб вивести країну з кризи, потрібні були кардинальні зміни. На посаду прем'єра екс-голова Нацбанку прийшов не з порожніми руками, а маючи чіткий план дій. Насамперед — знищення бартеру та залікових схем (подекуди їхня рентабельність сягала понад 200 відсотків). Найбільш дієвою стала постанова уряду від 5 травня 2000 року, яка, по суті, заборонила негрошові форми сплати підприємствами за отриману електроенергію. Такі заходи відразу почали давати віддачу. За рік в економіку за поставлену виробниками промислову продукцію надійшло понад 35 відсотків грошей. Одночасно уряд спромігся погасити понад 1,6 млрд. гривень боргу з виплати зарплат.

Утім, Президент діяльністю уряду, зокрема в паливно-енергетичному комплексі, був незадоволений (віце-прем'єр з питань ПЕК була Юлія Тимошенко). І запропонував розглянути доцільність існування такої посади взагалі. Проте прем'єр вважав, що робота Тимошенко була позитивно результативна, і не збирався ліквідовувати цю посаду. Як аргумент він навів цифри доходів атомної енергетики, які з початку роботи його Кабінету збільшилися з 13 млн. грн. у січні до 260 млн. грн. у березні. Варто зауважити, що регулярні відключення електроенергії, з так званою метою економії, припинилися лише з приходом цього уряду.

ЗАКРИТТЯ ЧАЕС

15 грудня 2000 року о 13-й годині 17 хвилин за наказом Президента України під час трансляції телемосту Чорнобильська АЕС — Національний палац «Україна» поворотом ключа аварійного захисту (АЗ-5) назавжди зупинено реактор енергоблока №3 Чорнобильської АЕС. Станція припинила генерацію електроенергії.

ІСТОРИЧНИЙ ФАКТ

30 грудня 1999 року Конституційний Суд України прийняв рішення про скасування смертної кари на території країни.

Звісно, не оминули реформи й ключову галузь економіки країни — аграрне виробництво. Першу спробу запровадити зміни Президент зробив у 1994 році. Проте результату вони не принесли. Станом на 1999 рік понад 85% колгоспів, що збереглися, були збитковими. Це змусило керманича рішуче взятися за реформування. У грудні 1999 р. Президент видає указ «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектору економіки». Відповідно до нього, протягом грудня 1999-го — квітня 2000 р. на засадах приватної власності було проведено реформування всіх колективних сільськогосподарських підприємств. За офіційними даними, станом на 25 лютого 2000 року було реформовано 7209 господарств. Натомість з'явилося 1894 виробничі кооперативи, 1674 приватні підприємства з орендними відносинами, 3079 господарських товариств і 457 фермерських господарств. На жаль, прийнята в усьому світі система, яка створює перспективи виходу з кризи на селі і держави в цілому, в українських реаліях перетворилася на майже цілковиту деградацію галузі.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Пейзаж півострова практично одноколірний

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Більше року перебуває при владі в Криму нинішнє керівництво автономії. 17 березня 2010 року депутати Верховної Ради АРК обрали її Головою Володимира Константинова, а главою уряду автономії — Василя Джарти. Потім було сформовано новий склад уряду. Після виборів до місцевих рад — 31 жовтня минулого року — Партія регіонів зберегла ключові позиції у владі в автономії.

Уроки виборів: мети досягнуто

Практично за рік Голові Ради міністрів АРК, лідерові кримської регіональної організації Партії регіонів Василю Джарти вдалося вибудувати вертикаль влади на півострові. З його призначенням на посаду у виконавчу владу автономії, на думку кримського політолога Олександра Форманчука, було остаточно підбито підсумок тривалій історичній суперечці стосовно того, чи можуть кримською автономією керувати місцеві політичні сили. Прихід В. Джарти в автономію, за його словами, лише прискорив банкрутство кримських владних еліт, які до цього займалися нескінченними чварами та з'ясуванням, хто сильніший і впливовіший. «Василь Георгійович став символом завершення одного періоду становлення АРК і початком іншого. У Криму настала фаза формування нового правлячого класу на основі синтезу двох політичних груп: донецько-макіївської та кримської», — сказав О. Форманчук одному з кримських інтернет-видань.

Результатом цього стала непохитна перемога кримської регіональної організації Партії регіонів на виборах до місцевих рад 31 жовтня 2010 року.

Виняток становили лише два округи в Красноперекопську та Сакському районі, де перемогли кандидати від партії «Союз»: колишній глава Севастополя та екс-постійний представник Президента в Криму Сергій Куніцин і підприємець Валерій Гриневич. Решті партій, а це — Комуністична партія України, Народний рух України, партія «Союз», «Русское единство» і «Сильна Україна», доводиться сьогодні задовольнятися двома-п'ятьма депутатами, що, звісно, не витримує ніякого порівняння з потужною фракцією Партії регіонів у кримському парламенті. Перемогла ПР і в усіх містах республіканського підпорядкування: Сімферополі, Ялті, Керчі, Євпаторії, Саках, Алушті, Джанкої, Красноперекопську, Армянську, Судаку, Феодосії.

ДОВІДКОВО

У представницькому органі півострова, Верховній Раді Криму, Партія регіонів одержала рекордну за всю історію автономії кількість місць — 80 із 100. Причому якщо за партійним списком регіоналам удалося одержати 32 місця, то за мажоритарною системою Партія регіонів змогла ввести до Верховної Ради АРК аж 48 із 50 депутатів.

Сьогодні в автономії фактично відсутня опозиція, більшість партій і громадських об'єднань прагнуть співробітничати з партією влади або заручитися її підтримкою. На думку політичних експертів, опозиції варто менше звалювати провину за свій програш на «фальсифікації», а необхідно розпочати конструктивну критику дій нинішньої влади на півострові. Партії, представлені в кримській владі, за словами політолога О. Форманчука, остаточно дійшли висновку, що подальший розвиток автономії можливий тільки в складі України, тому розмови про вихід або приєднання Криму до Росії залишилися в минулому. Попереду — виконання обіцянки, даної партією влади: перетворення Криму на перлину України.

Діалог кримської влади з меджлісом — реальність чи міф?

Знайти порозуміння з меджлісом кримськотатарського народу лідерові кримських регіоналів, Голові Ради міністрів АРК Василю Джарти вдалося не одразу. Спочатку була відмова керівництва меджлісу від зустрічі з Президентом України Віктором Януковичем у серпні минулого року в Сімферополі, потім — переформатування Ради представників кримськотатарського народу при главі держави. Все це лише ускладнило відносини між кримською владою та представниками меджлісу. Однак через деякий час сторонам удалося налагодити діалог. Наслідком цього стало призначення на посаду заступника Голови Ради міністрів АРК Азіза Абдуллаєва, обрання головою постійної комісії Верховної Ради АРК із міжнаціональних відносин і проблем депортованих громадян Ремзі Ільясова. А після неодноразових зустрічей глави кримського уряду з лідерами меджлісу стали розв'язуватися проблеми земельних самозахоплень, у столиці автономії — Сімферопольська міська рада, після тривалої судової тяжби, виділила землю під будівництво Соборної мечеті. За словами Василя Джарти, сьогодні партія влади в багатьох питаннях знайшла взаєморозуміння з організаціями, представниками кримськотатарських громад.

«Ми усвідомлюємо те, як і чому накопичилися проблеми в кримськотатарського населення півострова. Наша позиція полягає насамперед у суворому дотриманні закону, неприпустимості переведення соціальних проблем у політичні вимоги, — сказав В. Джарти на регіональній партійній конференції ПР. — Кілька років назрівав дуже тяжкий конфлікт, пов'язаний із будівництвом Соборної мечеті в Сімферополі. Взаємна недовіра й низка помилкових рішень підігрівали вогнище напруженості, в якому були й міжрелігійні складові. Подібний конфлікт не має права на існування. У результаті ми створили шанобливі й цивілізовані відносини всередині нашого регіонального співтовариства. Так само непростим і довготривалим було питання земельних відносин. Позиція нашої партії стосовно цього цілком чітка — тільки законність і порядок. Ми створили при Раді міністрів комісію з вирішення питань, пов'язаних зі звільненням самовільно зайнятих земель і наданням земельних ділянок депортованим та іншим громадянам у рамках чинного законодавства. Кожний громадянин України, зокрема мешканець Криму, має право на земельну ділянку. І ми повинні забезпечити це право».

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

До Верховної Ради України у першому кварталі 2011 року надійшло понад 25 тисяч звернень громадян

Протягом першого кварталу 2011 року до Верховної Ради України надійшло 25 373 пропозиції, заяви і скарги громадян, що на 1010 звернень більше, ніж за відповідний період минулого року.

За інформацією Відділу з питань звернень громадян Апарату Верховної Ради України, за три місяці поточного року до керівництва парламенту звернулась 641 особа, з них 349 громадян — до Голови Верховної Ради України Володимира Литвина. Парламентськими комітетами опрацьовано 5,3 тис. пропозицій, заяв і скарг громадян. Фракціями і депутатською групою у Верховній Раді отримано 1,4 тис. звернень. Структурними підрозділами Апарату Верховної Ради України за цей період розглянуто близько 18,6 тис. пропозицій, заяв і скарг громадян.

Із загальної кількості звернень, отриманих парламентом з січня по березень нинішнього року, 25,9% стосувалися питань фінансової, податкової та митної політики, 25,4% — проблем забезпечення законності та правопорядку, реалізації прав і свобод громадян, 22,4% — соціального захисту, 4,6% — діяльності Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів, 2,9% — житлової політики, 2,7% — комунального господарства, 2,5% — аграрної політики і земельних відносин. Понад 6,7 тис. звернень громадян стосувалися питань фінансової, податкової та митної політики, що на 3,5 тис. більше, ніж за відповідний період минулого року. Як свідчить аналіз парламентської пошти, зростання кількості звернень з цієї тематики пов'язано з ухваленням нового Податкового кодексу України.

Окрім того, протягом звітного періоду отримано 6,6 тис. пропозицій, заяв і скарг з питань забезпечення законності та охорони правопорядку, дотримання конституційних прав і свобод громадян, що на 1,7 тис. звернень менше, ніж за аналогічний період 2010 року. Заявники продовжують скаржитися на стан правосуддя, незадовільну роботу органів прокуратури, міліції та ДАІ.

З початку року до Верховної Ради надійшло 5,8 тис. звернень на соціальну тематику, що на 2,2 тис. листів більше, ніж за відповідний період минулого року. Аналіз парламентської пошти соціального спрямування засвідчив тенденцію до зміни пріоритетів. Причиною цього стали звернення громадян із числа працівників міліції, прокуратури та осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, стосовно проекту закону «Про гарантії держави щодо виконання рішень суду», який передбачає внесення змін до чинного законодавства в частині пільг і соціальних виплат зазначеним категоріям громадян.

Також залишаються актуальними питання житлової політики, праці і заробітної плати, охорони здоров'я, діяльності органів місцевого самоврядування, аграрної політики і земельних відносин, комунального господарства, освіти, науки, науково-технічної, інноваційної діяльності та інтелектуальної власності. Як і раніше, значна частина звернень до парламенту надійшла від громадян соціально незахищених категорій. Зокрема, отримано 1,5 тис. звернень від інвалідів I—III груп, 844 звернення — від дітей війни, 754 — від осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, 669 — від ветеранів праці. Упродовж січня—березня до парламенту звернулося 650 учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, 533 учасники війни, 522 інваліди Великої Вітчизняної війни, 371 інвалід війни, 184 багатодітні сім'ї, 164 учасники бойових дій, 72 одинокі матері, а також 12 громадян, що мають звання Героя України.

На особистому прийомі у Верховній Раді України за цей період побував 2551 відвідувач. Із них 564 особи звернулося до парламентських комітетів, 142 — до депутатських фракцій. Під час 14 особистих прийомів, проведених головами парламентських комітетів, їх заступниками, лідерами та уповноваженими представниками депутатських фракцій у парламенті, побували 187 відвідувачів з усіх регіонів України.

За інформацією секретаріатів депутатських фракцій, упродовж першого кварталу 2011 року до народних депутатів, їх помічників-консультантів звернулося 74,5 тис. виборців. Отже, розглянуто 27,6 тис. письмових звернень, проведено 8,5 тис. особистих прийомів та 5,3 тис. зустрічей з виборцями.

Усі звернення громадян до Верховної Ради України розглядалися згідно з чинним законодавством, а ті, які не стосувалися діяльності парламенту і його повноважень, надсилалися для вирішення порушених у них питань до органів влади та органів місцевого самоврядування, прокуратури, суду. Звернення, що містили пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства, вивчалися в комітетах Верховної Ради України. Аналітичні матеріали і узагальнення передавалися керівництву Верховної Ради України, парламентським комітетам, депутатським фракціям та народним депутатам для використання у законотворчій роботі.

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України.

ЗВЕРНЕННЯ

Забороніть рекламу тютюну

Шановні народні депутати!

Ми, медики України, турбуючись про здоров'я кожного громадянина, закликаємо особисто кожного народного депутата підтримати антитютюновий законопроект №5164, спрямований на повну заборону реклами, спонсорства та стимулювання продажу тютюнових виробів.

Агресивна та нав'язлива реклама тютюнових виробів, яку кожен громадянин змушений щоденно спостерігати, є дієвим інструментом в «руках» тютюнових компаній, що призводить до залучення нових споживачів цієї смертельно небезпечної, хворобливої та горезвісної продукції. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я від спричинених тютюнокурінням хвороб у світі щорічно помирає понад 5 мільйонів людей, з яких 110 тисяч — українці.

Ми, медики, багато працюємо над зменшенням тягаря хвороб, які виникають унаслідок дії тютюну. Проте заходи з профілактики тютюнокуріння серед підлітків та молоді, котрі здійснюють як установи охорони здоров'я та освіти, так і неурядові організації, залишатимуться малоефективними, доки підліткам кожного дня нав'язуватиметься реклама, що робить привабливими смертельно небезпечні вироби та спокушає призами, ціна яких — багаторічна залежність, численні хвороби, загроза життю.

Тютюнокуріння — це не просто шкідлива звичка. Це хронічне захворювання, якому присвоєно конкретний код у Міжнародній класифікації хвороб (МКХ): за 10-м переглядом (f.17).

Тютюнокуріння, як і надмірне споживання алкоголю, малорухливий спосіб життя, поглиблює демографічну кризу. **82% українців помирає внаслідок неінфекційних хвороб, інфаркти становлять 40% усіх смертей, інсульти — 12%. Варто зауважити, що такі показники майже втричі перевищують європейські.**

Без реформ у медицині, втручання держави в поліпшення здоров'я нації (прийняття ефективних антитютюнових законів) змінити ситуацію неможливо.

Багато країн уже зрозуміли, що тютюнова реклама смертельно небезпечна і заборонили її. Серед таких країн Норвегія, Італія, Нова Зеландія, Франція, Фінляндія, Туреччина, Польща, Угорщина та багато інших. Міжнародні дослідження переконливо довели, що повна заборона реклами дійсно сприяє зменшенню рівня куріння, тоді як часткові обмеження (такі, як діють зараз в Україні) не дають бажаного результату, а тому немає сенсу їх приймати і йти на компроміс з іноземними тютюновими транснаціональними гігантами, які сьогодні контролюють майже всю тютюнову галузь України.

Слід також зазначити, що реклама тютюнової продукції розрахована, в першу чергу, на молодь, на яку тютюнова індустрія задля свого виживання активно намагається впливати.

Не можна недооцінювати наслідків тютюнокуріння, серед яких: високий рівень смертності в працездатному віці, особливо серед чоловіків, зниження працездатності та витрати на лікування хвороб. Потрібно рятувати тисячі нікотинозалежних життів, а також попередити куріння серед молоді, заборонивши всюдисущу пропаганду тютюнокуріння.

Закликаємо вас під час обговорення в другому читанні проекту закону №5164 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» щодо заборони реклами, спонсорства та стимулювання продажу тютюнових виробів (котрий у першому читанні підтримали 303 народні депутати) прийняти рішення, яке збереже тисячі людських життів, і заборонити рекламу тютюну в Україні!

Микола ПОЛІЩУК, екс-міністр охорони здоров'я, президент ВГО «Українська асоціація боротьби з інсультом»; В'ячеслав КАМІНСЬКИЙ, член-кореспондент АМН України, головний акушер-гінеколог МОЗ України; Катерина АМОСОВА, член-кореспондент АМН України, керівник Київського міського центру кардіології та ревматології, професор; Людмила ВОРОБЙОВА, доктор медичних наук, професор Національного інституту раку; Іван СМОЛАНКА, доктор медичних наук, хірург-онколог; Олена КВАША, доктор медичних наук, кардіолог Інституту кардіології ім. Стражеска; Вадим ГЕТЬМАН, доктор медичних наук, професор, торакальний хірург; Тарас ЧАБАН, професор-кардіолог Київського медичного інституту; Ольга БОГОМОЛЕЦЬ, доктор медичних наук, директор Інституту дерматології і косметології, професор Київського національного медичного університету ім. О. О. Богомольця; Олег МУСІЙ, президент Всеукраїнського лікарського товариства; Отто СТОЙКА, кандидат медичних наук, головний лікар Київського міського центру здоров'я.

Сьогодні партія влади в багатьох питаннях знайшла взаєморозуміння з організаціями, представниками кримськотатарських громад

Комітет з питань бюджету Верховної Ради підтримав пропозицію Чернівецької ОДА щодо виділення 12 млн. грн. з держбюджету для реставрації Резиденції митрополитів Буковини і Далмації (нині — центральний корпус Чернівецького національного університету). Головним розпорядником коштів буде Міносвіти, *повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА*

Прокуратура розслідує кримінальну справу за фактом зловживань посадовцями КП «Коломияводоканал», які у 2007—2009 роках необгрунтовано завищили суми нарахувань за послуги з водовідведення (на 1 млн. 4 тис. грн.), з посиланням на Управління державної служби боротьби з економічною злочинністю УМВС в Івано-Франківській області, *інформує наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

Влада і бізнес: як стати партнерами?

«Влада так сильно любить бізнес, що готова задушити його у своїх обіймах», — якось сказав голова ОДА Михайло ВИШИВАНЮК** (на знімку)* ***, слухаючи запевнення посадовців, що для розвитку бізнесу, припливу інвестицій в область є всі можливості. Як показав форум підприємців і владних структур усіх рівнів, який з ініціативи голови нещодавно пройшов в Івано-Франківському обласному муздрамтеатрі, малому і середньому бізнесу живеться дуже несолодко, а його проблемам — малим і великим — немає кінця. Це вже другий такий форум, який проходить у форматі «вільного мікрофону» під назвою «Влада і бізнес — партнери». Однак, здається, заявлена назва — поки що, швидше, бажана мета, ніж реальність. Що ж заважає бізнесу краю успішно розвиватися? Ось фрагменти виступів підприємців.

«Чому влада не любить вітчизняного товаровиробника?»

Василь ГРОДЮК, ***голова ради обласного громадського об'єднання підприємців і промисловців «Ділові люди Прикарпаття»:***

— Приватний бізнес, колективи промислових підприємств найбільше потерпають сьогодні від тарифної політики в державі, яка для підприємців незрозуміла. Скажімо, з січня 2010 року електро-енергія подорожчала майже на 40 відсотків і нині для підприємств коштує 95,4 копійки за кіловат-годину. Водночас, за даними НКРЕ, ми експортуємо її за кордон по 3,5 цента, тобто по 36—45 копійок. Постає запитання: чому держава так не любить власного виробника, що відпускає електроенергію для вітчизняного бізнесу вдвічі дорожче, ніж на експорт? Друге питання — це вартість пально-мастильних матеріалів. Ціни на нафту у світі падають, а в нас ціни на пальне стрімко зростають. Із цього приводу звертаємося звернутися до Президента і запитати, чому так відбувається. Ще одна велика проблема — кредитна політика. За наявних нині ставок за кредитами в межах 30 відсотків бізнес розвиватися не може. Нагадаю, що в розвинутих країнах вартість кредитних ресурсів становить 3—5 відсотків. Тому просимо керівників обласних філій звернутися до їх власників із пропозицією зменшити процентні ставки кредитів до рівня 2008 року. Ще одне питання — кадри. Центри зайнятості на новостворені робочі місця дають дотації. Але нерідко діють за принципом: хочу — дам, хочу — не дам. Особливо, коли підприємці самі знаходять спеціаліста. А все б мало бути дуже просто: кожен, хто створює нове робоче місце, подає відповідні документи в центр зайнятості й отримує дотацію, а не випрошує.

На ринках — анархія?

Ігор МИТЛЮК, ***голова громадської організації «Комітет підприємців м. Івано-Франківська»:***

— Ринкові торговці міста збурені: рішення органів місцевого самоврядування не виконуються. Запитайте підприємців, які торгують на базарі, в кого з них є кошторис на виконання послуг до договору про оренду торговельних місць, як це передбачено законодавством? Виявиться, ні в кого. Такий кошторис мала б надавати адміністрація ринку, але вона цього не робить. Унаслідок для торговців на вулиці в ціну оренди «забивають» вартість газу, води, опалення і збирають за це гроші. Коли підприємці звернулися до юридичного відділу міськвиконкому з проханням впорядкувати договори оренди, то почули, що це не компетенція міської влади. А чия це компетенція? Хто має розробити примірні договори оренди торговельних місць, як то є у Хмельницькому? Втім, на деяких наших ринках не лише кошториси, а й самі договори відсутні. Постає запитання: чому нікого не цікавить, чи є договори в торговців, чи є додаток до них — кошторис послуг, а відповідна інспекція не перевірить виставлені там ціни?

Друге. На всіх ринках адміністрація підвищила вартість оренди, а це ж комунальне майно. Чи погоджено ці підвищення з міськвиконкомом і де ці погодження? Ми б також хотіли знати про перспективи розвитку ринків у місті. Якщо є плани щодо їхньої реконструкції, то, щоб для нас не було неприємних сюрпризів, дайте чітку відповідь, за чиї кошти вона має проводитися?

Скасуйте «бігунки»!

Василь БОГДАНОВИЧ, ***приватний підприємець:***

— У 2010 році значно скоротилася кількість підприємців. Щоб ця тенденція не продовжувалася, хочемо налагодити із владою зворотний зв'язок, щоб вона чула про наші проблеми. У зв'язку з цим у мене конкретна пропозиція: на офіційних веб-сайтах кожної із структур — ОДА, МВК, ДПА в області, Пенсійного фонду та інших — створити електронні приймальні для звернень підприємців. Зберігати ці звернення в електронному вигляді протягом трьох років. Тут, на сайті, давати відповідь, як їх розглянуто. Також пропоную ввести аудіозапис на «гарячі лінії», а то туди не додзвонишся. І, що особливо важливо, скасувати ганебну практику «бігунців» — збирання різних відомостей в інстанціях. Якщо є звернення до певного державного органу, то його працівники мали б самі перевірити достовірність наданих заявником відомостей і або обгрунтовано відмовити, або винести позитивне рішення. Необхідно, щоб державні структури налагодили насамперед комунікацію між собою, а не робили це за рахунок зусиль і часу наших громадян, у тому числі підприємців.

Хочеш квитанцію — геть з базару!

Михайло ПАВЛЮК, ***приватний підприємець:***

— Щороку адміністрація ринку, на якому працюю, збирає наперед за рік плату за місце на ринку — 10 тисяч гривень. На мою вимогу видати квитанцію про оплату, мені пригрозили, що викинуть з ринку. У результаті весь мій товар опинився на смітнику, чим завдано значних матеріальних збитків. Я звертався до міліції, міської влади. Але ніхто не притягнув адміністрацію ринку до відповідальності. Не розумію, хто тоді в місті влада.

«Партнери так не чинять»

Ольга РУДАНЕЦЬ, ***директор готелю «Писанка», Коломия:***

— Я найманий директор. Якщо ми говоримо, що бізнес і влада є партнерами, то мушу сказати, що партнери так не чинять, як це в окремих випадках у нас робиться. Скажімо, я вже сім місяців не можу повернути від держави понад шість тисяч гривень, які виплатила молодій людині, котра пішла в дородову і післяродову відпустку. Якби я не дала жінці ці гроші одразу як вона отримала лікарняний листок, то на мене чекали б штрафні санкції. А державі, виходить, можна так чинити. То які ж ми партнери? По-друге, треба припинити практику купівлі різноманітних посвідчень і дозволів щодо пожежної безпеки, димоходу тощо. На жаль, ми залишили всі п'явки старої системи, і підприємці від них і далі потерпають.

«Плату за землю не зменшують, хоча є судове рішення»

Василь ДУТЧАК, ***голова регіонального відділення Українського союзу промисловців і підприємців, голова правління ВАТ «Івано-Франківський локомотиворемонтний завод»:***

— З настанням світової фінансової кризи всі країни Європи надали своїм товаровиробникам преференції, щоб зберегти робочі місця і врятувати підприємства від банкрутства. В Івано-Франківську депутати міської ради зробили навпаки — підвищили орендну плату за землю, до того ж впровадили її з порушенням законодавства. Дев'ять виробничих компаній різної форми власності звернулися до суду і його виграли. Проте влада вишуковує різні способи, щоб не виконувати рішення суду, а також рішення колегії ОДА, яка рекомендувала органам місцевого самоврядування переглянути ставки орендної плати за землю в бік їх зменшення. Також потребує вирішення питання компенсації підприємствам збитків за пільговими пенсіями. Раніше, коли працювали багатотисячні колективи, чимало спеціалістів вийшли на пенсію за так званими списками №1 і №2. А нині масштаби виробництва зменшились, і проводити такі виплати за власний кошт багатьом підприємствам не під силу. Це досить значні суми. Наприклад, лише колектив ВАТ «Івано-Франківський локомотиворемонтний завод» торік виплатив 564 тисячі гривень. Із цим треба щось вирішувати.

На розмитнення — до Мукачевого

Неля ВИЛЕГЖАНІНА, ***голова Асоціації меблярів Прикарпаття:***

— Колись меблярів Прикарпаття знали в усій Україні, а тепер ледь виживаємо. Не можемо виставити свою продукцію по-людськи, та й кудись поділися регіональні виставки. Наш меблярський бізнес задушили — відкрили ринок і затопили китайським товаром. А тепер, до всього, під приводом спеціалізації українських митниць розмитнення товару проводитимуть у Мукачевому, а не в Івано-Франківську. Чому це робиться? Для чого возити товар так далеко? Як на мене, це якась безгосподарність.

На форумі прозвучали також пропозиції скасувати пільгове перевезення пасажирів в області, а натомість цій категорії людей надавати адресну допомогу, перевірити вартість вироблення паспортів, бо навколо паспортних столів з'явилися фірми-сателіти, які збирають «довідки на довідки», не перетворювати безплатні парковки на платні тощо. Під час розмови голова ОДА Михайло Вишиванюк дав низку конкретних доручень відповідним структурам стосовно розв'язання порушених проблем, а народних депутатів від області закликав на законодавчому рівні активніше захищати інтереси малого і середнього бізнесу. Наскільки розмова вийшла результативна, побачимо восени. Саме у вересні-жовтні, за словами Михайла Вишиванюка, відбудеться чергова зустріч бізнесу і влади, яка й покаже, у що конкретно вилилися сповіді підприємців і чи стало після них бізнесу легше жити.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

ДО РЕЧІ

В Івано-Франківській, Київській та Миколаївській областях найкраще налагоджено конструктивний діалог влади з представниками малого та середнього бізнесу. Про це на розширеному засіданні Ради підприємців за участі Прем'єр-міністра України Миколи Азарова та представників уряду заявила голова ГО «Фортеця» Оксана Продан. Підприємці виступили з ініціативою створення Національної комісії з регулювання підприємництва, яка б відповідала за діяльність органів влади в регуляторно-дозвільній сфері й дала можливість представникам бізнесу брати активну участь у законотворчій роботі держави.

Свою деревину реалізувати не можуть, але водночас купують її у сусідів

Керівництво Закарпаття обурене, що деревина для лісопереробників часто завозиться з Прикарпаття, Галичини та навіть Буковини, тоді як місцеві держлісгоспи не можуть реалізувати свою сировину! Цей факт, мабуть, і став приводом до чергової «всеохоплюючої» наради. Голова Закарпатської ОДА Олександр Ледида запросив на неї своїх заступників, керівників районів, директорів держлісгоспів та лісопереробних підприємств. Адже тут ліс насамперед — політика, а вже потім — економіка. І так триває від початку 90-х. Гарячі дискусії й звинувачення в сесійних залах, бруд і некомпетентність на сторінках преси, перекривання лісових доріг, заборона сільрад, райрад і навіть… ОДА вивозити кругляк за межі «ввірених» територій; нездійсненний, бо не підкріплений ні технологічно, ні економічно, зате явно авантюрний і суто популістський заклик до «глибокої переробки деревини», що породив велику кількість підпільних пилорам; невдала, оскільки необдумана, заборона трелювання гусеничними тракторами; безкінечна кадрова чехарда — усе вже було. А провідні колись лісова та деревообробна галузі ніяк не підведуться з колін.

Начальник обласного управління лісового та мисливського господарства Ігор Фізик констатував: торік на ведення лісового господарства витрачено понад 157 млн. грн., а це на 15 млн. грн. більше, ніж 2009-го. Зріс і рівень заробітної плати в галузі: середня платня — 1759 гривень. Основна частина обсягів продукції та послуг лісового господарства припадає на лісозаготівлю. Торік її обсяги порівняно з відповідним періодом позаминулого року зросли на 14,2% і становили 867,8 тисячі кубометрів, з яких 68,6% — деревина від рубок формування та оздоровлення лісів.

На торги було виставлено практично всю ділову деревину (309,6 тисячі кубометрів), але питома вага продажу становила тільки 10,9%. По районах максимальний продаж досягнуто у Виноградівському та Берегівському, відповідно 74,1% та 69,1% — там продають дубові лісоматеріали, які мають підвищений попит.

З другого боку, саме недостатнє забезпечення сировиною та невчасна доставка найбільше турбують підприємців-лісопереробників. Скаржаться, що, навіть купуючи деревину на аукціонах, не можуть розраховувати на її отримання в обсягах, окреслених угодами. Лісівники ж виправдовуються: мовляв, проблема спричинена відсутністю техніки для перевезення деревини, але обіцяють покращити ситуацію.

Причини проблеми, переконаний Олександр Ледида, який цю галузь добре знає як колишній бізнесмен, — у неефективній співпраці лісогосподарників, підприємців та місцевої влади. Голова ОДА обурений тим фактом, що деревину для лісопереробників області завозять із сусідніх регіонів, тоді як місцеві держлісгоспи не можуть реалізувати власну! А отже, ліс перезріває, гниє на пні, тим паче смерековий, який протягом короткого часу псує коренева губка.

Мало того, в галузі в такий спосіб мало не щороку скорочується кількість робочих місць. А в гірських селах іншої роботи практично немає.

Тут явно потрібен інакший, справді по-державному відповідальний, але у жодному разі не голий, адміністративний підхід.

Звернувся керівник області і до голів районних держадміністрацій:

— Хочу, щоб ви зрозуміли: нема окремо проблем держлісгоспів, переробних підприємств чи районної влади. Є проблеми Закарпаття та його лісового фонду, який має ефективно використовуватися на благо краю. Несете спільну відповідальність з директорами держлісгоспів за ту ситуацію, яка складається на місцях.

Одне цікаво: коли нарешті з'явиться економічний ефект від цих нарад і засідань? Адже мудрі слова на них звучать уже два десятиліття, але відчутних зрушень — кіт наплакав. Та ще й населенню «прищеплюють» думку, що повенені були зумовлені безвідповідальним і грабіжницьким господарюванням у лісах.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Ціни на нафту у світі падають, а в нас ціни на пальне стрімко зростають

Долю ядерної енергетики мають вирішувати на місцях

ДУМКИ ВГОЛОС

Нинішнього року виповнилось двадцять п'ять років із дня аварії на ЧАЕС. І коли ми в Україні згадували ці трагічні сторінки, за тисячі кілометрів, в японській Фукусімі, сталася аварія на АЕС. На тлі цих двох катастроф, що мали великий резонанс у світі, у травні тривали громадські слухання на Рівненщині та Хмельниччині стосовно добудови третього і четвертого енергоблоків Хмельницької АЕС, яку ініціювала українська влада. Самі ці наміри спричинили неоднозначну реакцію в суспільстві: було занадто багато емоційних виступів українських і зарубіжних політиків із категоричним запереченням права атомної енергетики на існування. Та були й такі само заперечення з боку української влади в безпечності мирного атома.

Олексій ХАХЛЬОВ: «Долю ядерної енергетики мають вирішувати на місцях, а не в Києві чи за кордоном».

На жаль, під час таких дискусій, на мою думку, поверхневим підходом «грішили» і прихильники, і противники атомної енергетики. Мене, який народився і виріс на Рівненщині, сформувався тут як особистість (до того ж тут живуть моя мама, рідні, друзі), турбує, що долю ядерної енергетики вирішують не мешканці Рівненської та Хмельницької областей, де планують добудувати блоки атомних станцій, а політики в Києві. Тобто будувати чи не будувати вирішують люди, які живуть на великій відстані від АЕС і яких проблема добудови енергоблоків, зокрема в екологічному плані, мало зачіпає.

Іншим важливим моментом є відсутність докладного аналізу проблематики. Наведу лише кілька прикладів. Окремі політики активно почали мусувати тему цілковитої відмови від атомної енергетики, посилаючись на те, що, мовляв, «весь світ» від неї відмовляється. Однак досі жодна країна, яка на своїй території має атомні станції, не відмовилася від них. Німеччина, яку найчастіше згадують, коли йдеться про «цілковиту відмову» від АЕС, лише на деякий час зупинила роботу тих станцій, які було збудовано раніше 1980 року і термін експлуатації яких добіг кінця. Зроблено це було під тиском громадськості. Ще рік тому, у 2010-му, той само уряд канцлера Ангели Меркель прийняв рішення продовжити роботу більшості станцій на території Німеччини від 8 до 15 років. Теперішнє рішення про зупинення діятиме доти, поки не проведуть перевірку систем безпеки. Адже ядерна енергетика потребує обережності.

І все-таки 30 відсотків електроенергії в Німеччині продовжують виробляти саме на атомних станціях. В Україні цей показник ще вищий і становить близько 49 відсотків. Ніхто з противників атомної енергетики не запропонував, як конкретно можна компенсувати цю енергію в разі одночасного закриття всіх атомних станцій і хто сплачуватиме гроші до місцевих бюджетів.

Тим часом прихильники «мирного атома» посилаються на «десятки років досвіду», часто не вдаючись у пояснення, які загрози несе із собою мирний атом. Кажуть лише про економічні переваги. Обидві точки зору є поверхневими і, що головне, не мають на меті фахового інформування населення районів, розташованих безпосередньо поряд із Рівненською і Хмельницькою атомними.

У зв'язку з цим пригадуються результати соцдослідження, проведеного у 2009 році Інститутом досліджень Національного університету «Острозька академія», яке показало підтримку населенням добудови ХАЕС. Натомість цьогорічна оцінка мешканців тих само районів кардинально інша. А дослідження громадської думки, проведене нещодавно Центром з інформаційних проблем територій НАН України, свідчить, що понад 50 відсотків мешканців територій, прилеглих до Рівненської атомної станції, не мають повної інформації про переваги і ризики ядерної енергетики та потребують такої інформації. Тобто відсутність інформації вказує на відсутність усвідомленого рішення. Є більше емоцій, ніж аналізу й оцінки всіх переваг та недоліків.

Переконаний, нині рано говорити про якесь конкретне рішення, про закриття чи розбудову АЕС. Його повинні приймати всі мешканці районів, де розташовані атомні станції. Таке право затверджено статтею 11 Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку». До того ж ядерна енергетика стосується нас безпосередньо. Відтак будь-які важливі рішення мають прийматися на основі всієї повноти інформації про переваги й недоліки. Тоді таке рішення буде усвідомленим та остаточним. Зрозуміло, що потрібна широка дискусія, а не опереточно-показові «громадські обговорення», проведені в напівтаємному режимі. До цього хочеться закликати моїх земляків, сусідів, місцевих експертів. Бо саме тут жити нам і нашим дітям. Ми повинні бути відповідальні за розвиток нашого регіону, якщо не хочемо залишитися постійними заручниками ігор зовнішніх сил.

Олексій ХАХЛЬОВ,
кандидат економічних наук.

БОРГИ

«Професійні» неплатники свою справу знають?

Борги населення за електроенергію — копійки, порівняно із сумами, які заборгували промислові підприємства Запоріжжя.

Ось міркуйте самі! За чотири перші місяці поточного року споживачі, скажімо, житлового сектору, заборгували місцевому «Обленерго» трохи більш як п'ять мільйонів гривень. Тоді як борг промислових підприємств станом на 1 травня досяг понад 778 мільйонів гривень і зріс з початку року на 66,2 мільйона гривень. Енергетики пояснюють свою доброту до хронічних, чи вже навіть «професійних», неплатників кількома причинами. **По-перше,** наприклад, всеукраїнський рекордсмен із заборгованості за електроенергію — казенне підприємство «Запорізький титаномагнієвий комбінат» (449 мільйонів гривень боргу) — має так зване екологічне бронювання на 29 МВт. **По-друге,** саме через проммайданчик комбінату пролягли лінії до інших потужних споживачів електроенергії. Іншими словами, не об'їхати його і не обійти.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ХАОС НЕ НА ЧАСІ!

Споконвіку, прийшовши до влади, нові володарі навідувалися з візитами ввічливості до близьких, а потім і далеких сусідів. Вивірялися політичні та економічні плани на майбутнє. Здавалося б, нічого не змінилося. Проте незрозумілим у цьому сенсі є прагнення окремих аналітиків підраховувати, скільки іноземних лідерів побувало в Україні і скільки разів та які країни приймали українських можновладців.

Та чи не роблять вони дурну роботу?! Адже якщо Україна претендує на роль «мосту між Сходом і Заходом», то мости, як і дороги, «в один бік» не прокладають! А це зумовлює потребу дипломатичних відносин із різними суб'єктами світової спільноти. А глобальна ситуація мінлива, тому варто моделювати світову і вітчизняну економіку хоча б років на 30—50 наперед та вибудовувати середньо- та довгострокову стратегію розвитку господарського комплексу України з мінімальною залежністю і від заокеанських, і від західних чи східних партнерів. У тому числі визначити в цій стратегії й місце малому та середньому бізнесу (інтереси якого зачіпають інтереси понад двадцяти відсотків населення — з родинами власників та найманих працівників), котрий із каталізатора економічного зростання країни та соціальної злагоди в суспільстві легко може стати чинником не лише суспільного хаосу, а й революційної активності населення.

До речі, ситуація для цього нині більш сприятлива, ніж у 2004 році. Середній клас досяг кількісної критичної маси, що в будь-який момент може перерости в нову якість — рушійну силу суспільних трансформацій. Це зумовлено ще й тим, що підприємницький загал на законодавчому рівні «відлучено» від соціального діалогу, а, отже, позбавлено можливості вести із владою системні консультації як самодостатня складова сторони роботодавців на цивілізованих засадах, визначених світовою спільнотою. Через сумнівну репрезентативність формальної національної сторони роботодавців влада не має соціально відповідального партнера за наповнення державної скарбниці та соціальні гарантії для населення. А пересічні громадяни — прихильники підприємництва, обтяжені проблемами сьогодення, — керуються здебільшого відчуттям «живота» свого: спостерігаючи протягом останнього десятиліття за розкішним життям так званої національної еліти, вони не дуже переймаються необхідністю «непопулярних», навіть соціально важливих економічних реформ.

За цих обставин навіть прагнення уряду «на марші» вдосконалювати свої реформаторські кроки піддається обструкції політичними «попами Гапонами». Останнім важливо лише не пропустити черговий, найбільш уразливий для суспільства реформаторський момент та повести за собою обділений люд — що й сталося з ухваленням Податкового кодексу України.

Звичайно, порівняно з механічними підрахунками vip-візитерів та побудовою за цією статистикою мінливих прогнозів щодо геополітичної орієнтації України, стратегічне планування — річ невдячна, зважаючи на невдоволення обійдених «бюджетним пирогом» та відсутність державницької позиції в багатьох соціальних партнерів, особливо сторони роботодавців! Не випадково велика кількість місцевих організацій роботодавців (ОР) не вбачає за доцільне інтегруватися в цей рух на національному рівні. А всеукраїнські галузеві об'єднання ОР, набуваючи досвіду ведення переговорів із владою, незважаючи навіть на появу у стороні роботодавців потужних політичних та фінансових особистостей, втрачають потребу в патерналізмі з боку сторони.

Ситуація може змінитися лише внаслідок імплементації підприємницького загалу в соціальний діалог. Або ж якщо піонери сторони роботодавців (наприклад, УСПП, як системно діюча організація) пред'являть більш високий рівень репрезентативності, ніж неформальний СПО сторони роботодавців. Можливий також інший варіант, але це вже залежить від соціально-суспільної культури всіх учасників соціального діалогу і насамперед роботодавців та профспілок.

Із цих міркувань соціальний діалог теж повинен стати об'єктом стратегічного планування розвитку Держави в межах конституційних повноважень. Це єдина у світовій практиці цивілізована форма збалансування інтересів бізнесу, влади та суспільства.

Віктор ХМІЛЬОВСЬКИЙ,
президент Спілки орендарів і підприємців України, заслужений економіст України.

ВІСТІ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ

Підприємців «вирощуватимуть» у бізнес-інкубаторах

На Прикарпатті відбулася презентація проекту «Підвищення підприємницького потенціалу прикордонного регіону шляхом створення інституцій підтримки підприємництва».

Його реалізує Регіональний фонд підтримки підприємництва в Івано-Франківській області в партнерстві з Регіональним консультаційно-інформаційним центром міста Прешова (Словаччина) в межах Програми прикордонного співробітництва Європейського інструменту сусідства та партнерства «Угорщина—Словаччина—Румунія—Україна 2007—2013». Асоційовані партнери проекту — Українсько-канадський бізнес-центр, кафедра економіки підприємництва Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, фонди підтримки підприємництва в Запорізькій і Волинській областях, Городенківський і Рогатинський бізнес-центри. Співзасновником є Український регіональний фонд підтримки підприємництва.

Тривалість проекту — два роки. Виконується він на принципах співфінансування з коштів Європейського Союзу і обласного бюджету. Основна мета його — підвищення підприємницького потенціалу регіону та поліпшення транскордонної співпраці у сфері підтримки малого і середнього бізнесу. Зокрема, в рамках проекту в регіоні для цього буде створено три бізнес-інкубатори — в Івано-Франківську, Рогатині і Городенці. У них безкоштовно надаватимуть підприємцям—учасникам проекту офісне обладнання, юридичний і бухгалтерський супроводи, безпеку та охорону, комунікаційні, маркетингові і навчально-просвітницькі послуги, тренінги, допомагатимуть з ліцензуванням тощо. Основна ідея проекту — розробити таку модель бізнес-інкубаторів, яка базувалася б на позитивному європейському досвіді й одночасно враховувала специфіку українського законодавства.

Крах «спиртового» бізнесу

Співробітники Управління СБУ в Івано-Франківській області ліквідували два канали нелегального постачання в область етилового спирту.

Про це повідомили в пресслужбі цього відомства. Під час оперативних дій вилучено понад 11 тонн спирту (14 тисяч літрів), заарештовано чотири вантажні автомобілі, викрито склади та інші господарські приміщення, де зберігали та розливали нелегальну продукцію. «Ниточкою» в цій справі став вантажний автомобіль, який було затримано на в'їзді до Івано-Франківська. У машині в 40 пластикових діжках виявили 9,2 тисячі літрів спирту, який везли на один із складів. Звідти він дрібногуртовими партіями у 500—1000 літрів мав надійти до виробників алкогольного фальсифікату. У селищі Богородчани знайшли три такі склади. На одному з них співробітники СБУ виявили 13-метровий напівпричіп до фури, всередині якого була закамуфльована металева цистерна на 20 тисяч літрів, пристосована для перевезення спирту. У приміщенні складу також знайдено 1100 порожніх діжок з-під спирту, промислові насоси та фільтри для його переливання, а також підроблені акцизні марки. Цією спецоперацією співробітники УСБУ в області припинили незаконну діяльність організованої злочинної групи, що контролювала основну частину тіньового обігу спирту в регіоні.

Ще раніше на околиці Івано-Франківська затримано два автомобілі, з яких вилучено 21 пластикову 230-літрову діжку. В одному з автомобілів було близько чотирьох тонн етилового спирту (4800 літрів). Другий автомобіль уже реалізував незаконний вантаж і діжки з-під спирту були порожні. Ця гуртова партія належала іншому злочинному угрупованню в цій сфері.

За цими фактами порушено кримінальні справи за ст. 204 (незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів) Кримінального кодексу України, що передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на термін від п'яти до десяти років.

Вл. інф.

Досі жодна країна, яка на своїй території мала атомні станції, не відмовилася від них

ГОЛОС УКРАЇНИ № 102 (5102)
ВІВТОРОК, 7 ЧЕРВНЯ 2011

На Міжнародному фестивалі «Подільська лялька—2011» дипломи за кращу чоловічу та жіночу ролі, за кращі сценографію і режисуру отримав Хмельницький обласний театр ляльок, *передає наш власкор Ірина КОЗАК*

При Черкаському факультеті Київського національного університету культури і мистецтв відкрито денний дитсадок для дітей студентів. Малюків доглядатимуть, поки батьки складатимуть іспити чи слухатимуть лекції, *повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*

Донецьк — не Челсі

Секретар міськради, обираючи в робочий час штори для заміського маєтку, не вбачає в цьому нічого особливого. А шахтарі — герої документального кіно — кажуть: до всього звикли

Саша, Kolya та футбол

Документальний фільм німецького режисера Якоба Пройсса «Інший Челсі» наробив галасу ще до виходу на екрани. Допрем'єрний показ картини в донецькому кінотеатрі «Зірочка» зібрав аншлаг: довелося влаштовувати додатковий сеанс. У шахтарській столиці чекали на фільм із особливим нетерпінням, адже це — про Донецьк та його мешканців. Сюжет побудовано навколо культового для міста футболу: герої відвідують стадіон, вболівають за улюблений клуб, президентом якого є Рінат Ахметов... Очевидно, паралелі з іншим олігархом, закоханим у футбол, Романом Абрамовичем, і підказали режисеру назву фільму. Місце проживання та любов до гри — це все, що об'єднує головних персонажів: шахтаря Сашу, його товаришів по шахті «Путилівська», а також секретаря Донецької міськради Миколу Левченка, названого у титрах просто Kolya.

На думку організаторів, проблеми, зображені у фільмі, притаманні всій Україні. Просто в Донецьку вони виражені найбільш контрастно та гротескно. Глядачі зізнавалися, що не були здивовані ані виглядом напівзруйнованих бараків, де мешкають гірники, ані занедбаним «підземним» господарством на шахті, ані сірістю робочих буднів, після яких відвідання елітної «Донбас Арени» перетворюється на свято. Навряд чи став відкриттям для гостей кінотеатру дорогий заміський будинок донецького чиновника, престижний автомобіль, літак на Дубаї, куди секретар міськради вирушає на будівельну виставку у справах бізнесу. Політика та бізнес, класове розшарування суспільства, прірва між багатими і бідними — всі ці проблеми піднімає «Інший Челсі».

Якоб Пройсс сказав, що не очікував на таку пильну увагу з боку українських глядачів. Вперше він побував у Донецьку в 2004-му — як міжнародний спостерігач на президентських виборах. Тоді режисер уперше дізнався про розподіл України на Схід і Захід. «Усіх своїх героїв я знайшов випадково, — запевняє Пройсс. — Шахтаря, приміром, зустрів на стадіоні. У головного героя яскравий характер, від якого всі в захваті. Всі ці люди були чесними — вважаю, в Україні цього трохи не вистачає. Дуже рідко показують так, як воно є. Можу порадити тим, хто готується до Євро-2012: не треба знімати, що все відмінно, — потрібно знімати, що є. Знімати з любов'ю, з гумором — це наш підхід».

ІДЕЯ ФІЛЬМУ

«Німецький погляд на українську дійсність» — так сформулювали ідею картини організатори показу — Генеральне консульство Федеративної Республіки Німеччина в Донецьку та представництво Фонду імені Гайнріха Бьолля в Україні.

Бюджет картини близько 190 тисяч євро — сума замала як для такого проекту, каже німецький митець. «Під час зйомок мене не раз питали, хто замовив фільм. Люди не могли уявити, що хтось дає гроші, щоб зробити об'єктивну картину. Але насправді половину грошей дав медіа-фонд: вони не дивилися фільм до кінця, просто сказали, що це — цікава тема, за якою мало зроблено», — розповідає Якоб Пройсс. Однією з перешкод стала пісня «Спят курганы темные» — який же Донецьк без неї! Після того як творчий колектив отримав права на пісню, зайнялися пошуком виконавців. Російська група «Любэ» запросила тисячу євро. Гонорар ощадливий німець вважав завеликим. «І ми знайшли людину — вірменина, який співає російською. Він у Берліні на студії записав цю пісню. І у мене, і у всіх, хто із нами працював, вона не виходила з голови», — розповів Пройсс.

Головні герої «Іншого Челсі» знялися в документальній картині безплатно. Щоправда, був один момент, коли група дуже хотіла підтримати шахтаря Сашка: той прагнув поїхати до Стамбула на фінальний матч кубка УЄФА, де грав «Шахтар». Грошей у сімейному бюджеті було обмаль, і кілька днів гірник вирішував дуже важку для себе дилему: їхати чи не їхати? «Ми, звичайно, могли знайти кошти, щоб оплатити йому цю подорож, але в документальному кіно завжди цікавим є запитання: скільки ти можеш не втручатися? — пригадує Пройсс. — Продюсер сказав, що, звичайно, Олександра шкода, але краще залишитися осторонь і подивитися на цей конфлікт. І раптом Сашко говорить, що взяв квиток на цей тур. Навіть образився на мене: мовляв, могли б і допомогти. І тоді ми справді йому трохи допомогли. Але він сам прийняв це рішення, сам знаходив гроші».

Заможний чиновник: «За правду мені не соромно»

Як каже режисер, усі герої фільму були щирі. Іноді щирість шокує. Наприклад, секретар міськради Микола Левченко в робочому кабінеті приймає дизайнера та обирає штори для заміського маєтку. Чиновник відверто зізнається, що має спільний бізнес із друзями — будує котеджне містечко поблизу обласного центру. Вдома у нього — служниця та всі атрибути заможності. Зіставлення способу життя чиновника та шахтаря є промовистою ілюстрацією до теми «труд і капітал». Але, схоже, такі контрасти впадають в око лише іноземцям. Наші люди до всього звикли. «Коля Левченко переживав: прилетів до Берліна і попросив прибрати з фільму кілька епізодів», — відкрив завісу таємничості режисер.

«Зв'язок між бізнесом і політикою — велика проблема в Україні, розділ між Сходом і Заходом — глухий кут», — вважає Пройсс.

Сам Микола Левченко, який відвідав прем'єру із дружиною, заявив, що не збирається йти з посади. «Я собі в цьому фільмі не подобаюсь. Звісно, мої дії непригляднi. Чи соромно мені? Мені не соромно. Я був щирий, я був чесний, був такий, який я є. А за правду не може бути соромно, — розповів епатажний секретар міськради і додав: — Я фактично в цьому фільмі заповнив декларацію про витрати». Щодо статків, то, за словами 31-річного чиновника, він заробив гроші ще до того, як прийшов працювати до міськради, і може дозволити собі жити не на саму зарплату.

Не вбачає порушень Левченко і в тому, що займався приватними справами в робочий час: «Я працюю 24 години. У мене як у керівника — ненормований робочий день. Дуже часто доводиться виходити і в суботу, і в неділю на роботу. Я справді міг собі дозволити приділити 15 хвилин особистим проблемам — компенсую це в рази тим, що постійно перебуваю на роботі. У мене не було вільного часу, щоб їхати до магазину».

А от робітники шахти «Путилівська», які також стали героями стрічки, ніяковіли, коли їм надали слово під час обговорення фільму. «Якоб показав усе, як є. Нічого не перебільшив», — зізнався гірник Олександр.

Ліна КУЩ.

ЗАПИТАННЯ

Як би склалася доля чиновника у Німеччині, якби стало відомо, що в робочий час він займається приватними справами? На це запитання режисер відповів: «Скажімо так: йому було б дуже важко надалі працювати на державній посаді».

На знімку: Якоб Пройсс (праворуч) та Генеральний консул Федеративної Республіки Німеччина в Донецьку Клаус Цілліккенс у кінотеатрі «Зірочка» перед прем'єрою.

Фото автора.

БАЛАНС ТИЖНЯ

** Скасувати техогляд можуть уже в червні — про справу техніки.*
** Борг населення з оплати житлово-комунальних послуг (ЖКП) на початок травня зменшився на 5,3 відсотка — про безголів'я.*
** Уряд пропонує встановити граничний рівень для пенсій — про стелю.*

Права дашника перевірять

Законодавці схвалили в першому читанні законопроект, яким скасовується обов'язковий техогляд для автомобілів, мотоциклів та мопедів, які не використовуються в комерційних цілях. При цьому обов'язковому техогляду не підлягатимуть легкові автівки всіх типів, марок і моделей, причепи (напівпричепи) до них, окрім таксі та таких, що використовуються у комерційних цілях, вантажні автомобілі з вантажопідйомністю до 3,5 тонни. Але, затямте, добровільний техогляд вітається, бо про безпеку руху і за кермом нічого й розводитися.

Поза сумнівом, влада прагне сподобатися майже десятимільйонній моторизованій кавалерії, яка вже наступного року рушить на вибори. Втім, це той випадок, коли порозуміння знайшли власники і «Мерседесів», і «Москвичів». Одержання талона про проходження техогляду транспортних засобів пересування дотепер пов'язували не так з технічним станом їхнього технічного стану, як з багатомільйонними хабарами! За деякими даними, щорічний оборот офіційного техогляду сягає мільярда гривень, неофіційного — і того більше. Тож відлучення органів ДАІ від процедури техогляду, а заразом і скасування довіреностей та шляхових листів, як на мене, — неабиякий антикорупційний крок. Звісно, законопроект не усуває певних ризиків у майбутньому. Вже тепер дехто сумнівається у тому, що можна «позбавити прав» дашника одним законодавчим актом, бо, згідно з Правилами дорожнього руху, він зобов'язаний перевіряти технічний стан автомобіля. Але це легко виправити в ході підготовки законопроекту до другого читання, регламентувавши його права та обов'язки.

Уже наприкінці червня законопроект може стати повноцінним законом, а поки що експертна оцінка вартості добровільного техогляду та обов'язкового для транспорту, який перевозить людей і вантажі, звучить втішно — 200—800 гривень. Обов'язковим і добровільним техконтролем переймаатимуться суб'єкти господарювання, які мають у власності необхідне для цього устаткування: огляд вантажівок — раз на рік, автобусів, маршруток, таксі — двічі.

Країну, як ріпку, витягують за реформи

Комунальний прочухан

Заборгованість населення з оплати житлово-комунальних послуг уже в квітні скоротилася до 11,97 мільярда гривень. Якщо цією цифрою уряд «рапортонув» Президенту Віктору Януковичу, то не дивно, чому не почув від нього жодного компліменту. Реформа комунальної сфери перебуває у ступорі так само, як і інші, бо на Грушевського не знають, з чого її починати. Мало того, не мають уяви, як відповісти на пряме запитання: «Чому у різних регіонах вартість послуг неоднакова (різна собівартість послуг) і чому рівень заробітної плати не узгоджується з рівнем комунальних тарифів?» (Недолуга боротьба з інфляцією).

Не дивно, що Прем'єр-міністр Микола Азаров налаштований питати з третіх осіб — керівників регіонів, а Віктор Янукович звільнив з посад віце-прем'єр-міністра регіонального будівництва і ЖКГ Віктора Тихонова та його першого заступника Юрія Хіврича. Президент каже, що люди не мають відповідати за халатність чиновників. Однак відповідають і відповідатимуть надалі, бо для платників комунальних послуг закон — вистражданий, а для чиновників — неписаний. Міністерські експерти впевнені, що у квітні заборгованість скорочувалася під впливом економічного зростання і сімейних доходів. Авжеж, економіка зростає, у домогосподарства приходять гроші, але борги погашали здебільшого з почуття обов'язку та під тиском чуток про пеню. Доходи більшості домогосподарств я б також не переоцінював, бо в першому кварталі року лише 5 регіонів звітували про перевищення середньомісячного рівня зарплати — Київщина й Київ, Донеччина, Дніпропетровщина й Луганщина. Попри те, що в квітні зниження заборгованості спостерігалося у 24 регіонах, середній термін її у 2,9 місяця лишається незмінним. На критику уряд укотре відповідає обіцянками, пов'язаними з майбутнім: до осені створимо регулятори комунальних тарифів, наступного року виділимо на реформування галузі щонайменше 5 мільярдів гривень тощо.

Запровадження єдиного тарифу по країні на гаряче водопостачання продовжує практику вирішувати наболілі проблеми коштом платників податків, оскільки різниця у собівартості цієї послуги погашатиметься з бюджету. Але це вже не обходить після безпрецедентного списання боргів енергетичним компаніям, що надихатиме їх не платити податки й надалі.

Зволікання з реформами в комунальному секторі спричиняє колосальні втрати бюджетів. Адже за 4 місяці за субсидіями для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг уже звернулося 495,4 тисячі сімей, що більш як удвічі перевищує минулорічний показник. При тому, що очікуваний прогнозний рівень субсидії цього року — 228,15 гривні. Діяльність ОСББ уряд збирається ревізувати при тому, що вони вимушені працювати за відсутності нормативного, кадрового, кредитного забезпечення, за умов жорсткої конкуренції з житлово-комунальними управліннями. Ревізія ОСББ може завершитися плачевно — різким скороченням їхньої кількості, а може позитивно — узагальненням і розповсюдженням досвіду кращих об'єднань. Будьмо оптимістами, іншого не лишається.

Одна реформа зачіпає іншу

За словами віце-прем'єр-міністра Сергія Тігіпка, уряд пропонує обмежити максимальні пенсії десятьма прожитковими мінімумами. Мало того, цю норму планують поширити й на раніше призначені пенсії, що, зрештою, може оскаржити Конституційний Суд. Але річ не в тім. Якщо законопроект на заміну відкликаного справді пом'якшує схему пенсійної реформи, як запевняє віце-прем'єр, то це на загал популярне рішення може спрацювати лише в контексті інших позитивних змін. Причому радикальних. Приміром, розповсюдження солідарного пенсійного забезпечення логічно обмежити лише нарахуванням мінімальних розмірів пенсій, як це прийнято в європейській практиці. Це може стати початком ще однієї важливої реформи системи надання пільг, яка спантеличує тим, що не завжди узгоджується з матеріальним становищем громадян. Можна одержувати дохід у десять тисяч і більше на місяць і мати статус пільговика. До слова, саме ця обставина робить бажаною монетизацію пільг лише для висококоплачуваних громадян. Низка законів обумовлює надання пільг не умовами праці чи соціальними потребами, а професією, роком народження, абощо.

За словами Сергія Тігіпка, уряд вніс у новий пенсійний законопроект 11 якісних змін. Не важливо, скільки, важливо, до якої міри якісних.

Сергій ВЛАД.

Зволікання з реформами в комунальному секторі спричиняє колосальні втрати бюджетів

Рахуємо кожен літр

РЕПОРТЕР

Вартість комунальних послуг, на жаль, не залежить від нас, простих громадян. Проте контролювати обсяг і якість наданого сервісу не просто наше право, а певною мірою — обов'язок. Експерти радять починати з найлегшого. Приміром, установити вдома лічильники холодної та гарячої води. Цей варіант допоможе не тільки дізнатися реальне споживання «ресурсу», а в більшості випадків ще й суттєво зекономити кошти.

Історія однієї економії

I знову повертаюся до своєї піддослідної квартири. Якби в ній не було лічильників, платити довелося б за віртуальні, затверджені владою, норми споживання. У Києві це — 5,5 куб. м холодної та 3,5 куб. м гарячої води. Разом — аж 9 кубів води на місяць, по триста літрів на день. Тобто за добу один киянин за нормами виплескує 10 відер води. На що можна їх витрачати, зважаючи на те, що більшість із нас переважну частину дня перебуває на роботі, — питання.

Тим не менш за так званий безлімітний пакет від водоканалу за новими тарифами столичні мешканці платять понад 80 гривень із кожної прописаної особи; за двох із сімейного бюджету викладаємо 160 гривень.

Кілька років тому в нас встановили будинковий лічильник холодної води. Ось тут, думалось, і почнемо економити. В комунальних платіжках з'явився окремий рядок — «фактичне споживання холодної води та водовідведення у будинку на одну особу». Цифри в ньому були далекі від затверджених норм, але, на жаль, не в бік зменшення. Реальне споживання, як з'ясувалось, становило від 8 до 11 кубічних метрів на одну прописану людину(!), і це тільки холодної води. Якщо порахувати за сьогоднішніми тарифами, то тільки за це благо цивілізації довелося б платити від 28 до 39 гривень. Додайте до цього видатки на гарячу воду (майже 61 гривня) та помножте на два. Маємо рахунки за воду — від 178 до 200 гривень на місяць.

Зекономити не вдалося. Причини цього стали відомі згодом. Коли з'ясувалося, що в когось із сусідів у квартирі прописана одна особа, у той час як мешкає там четверо, а хтось машину в дворі миє набраними з крана літрами. Та й хто і коли знімав показання із будинкового лічильника?

Оплачувати банні процедури своїх сусідів бажання не було, тому вирішили встановити квартирні лічильники води. Вже в перший місяць питання: «А чи варто було це робити?» відпало. Адже за показниками приладів обліку моя сім'я за 30 днів реально «виливала» максимум 6 кубічних метрів води, причому це і холодної, і гарячої разом. У гривневому еквіваленті маємо — трохи більш як 97 гривень (4 куб. м холодної води та 2 куб. м — гарячої). От вам і довгоочікувана економія: 63 гривні — проти оплати за нормами і до 103 гривень — проти оплати за показаннями будинкового лічильника.

У квартирі киянки Ольги Дмитрівни (Солом'янський район) прописано аж п'ять осіб. Якби свого часу сім'я не встановила лічильники, то оплата тільки за воду їхній бюджет просто б розорила.

— За квітень ми спожили 8 кубічних метрів холодної води та 7 — гарячої, — розповідає Ольга. — Це коштуватиме нам майже 150 гривень. А якби лічильників не було, то за нормами довелося б платити понад 400 гривень.

> **ЗВЕРНІТЬ УВАГУ**
>
> ***Лічильник має бути випущений не раніше, ніж за півроку до його встановлення і повинен бути сертифікованим для використання в Україні. Ознайомитись із переліком «легалізованих» приладів обліку можна на сайті ДП «Укрметртестстандарт» (розділ «Метрологія» — «Держреєстр ЗВТ»). І ще одна рекомендація: перед тим, як купувати прилад, порадьтеся стосовно моделі з майстром, який його вам ставитиме.***

Щоправда, вигоду в установленні лічильників бачать не всі. Киянин Олег переконує, що засоби обліку на воду — мало не перший крок до... антисанітарії:

— Реально перетворюєшся на суперекономного, і сім'я починає митися у ванній по старшинству. Економія в маленькій родині справді є. Але якщо в квартирі прописані не всі, то багато заощадити не вдасться. Тож ліпше — платити за одного і втрьох лити з усіх кранів, не парячи мізки...

Останнє, м'яко кажучи, спірне твердження залишимо без коментарів. Що ж до процедури встановлення лічильників, то її найкраще уточнити у вашій житлово-експлуатаційній організації. Зазвичай ви можете обрати: скористатися послугами ЖЕКівських сантехніків чи допомогою експертів «зі сторони». Єдина вимога: щоб той займався професіонал із відповідною на те ліцензією.

— Передусім ви маєте звернутися до нас із заявою, адже ця процедура потребує, як правило, перекриття води по стояку, — розповідає інженер одного зі столичних ЖЕКів. — Вартість цієї послуги — 50 гривень за стояк. Потім встановлюють лічильник. Після робіт майстер повинен вам видати акт виконаних робіт та копію своєї ліцензії. Із цим «пакетом» ви приходите знову до нас і пишете заяву вже про прохання опломбувати ваш лічильник і взяти його на облік. Коштує це — 6,50 грн. за перший і по 1 грн. — за всі наступні прилади.

Та головне питання — у скільки це обійдеться? Зважте на те, що лічильниками потрібно обладнати всі введення води (холодної та/або гарячої) у квартирі. Тобто, якщо кухня і ванна кімната у вас на різних стояках — на кожен готуйтесь купувати окремі прилади. Вартість останніх, як правило, прямо пропорційна їх якості. Можна знайти варіанти як за сто гривень, так і за тисячу. Ціни на роботи зі встановлення лічильника також варіюються. Іноді фірми пропонують «акційні пакети»: прилад, допоміжні матеріали, робота з установлення, з вас — 800 гривень. Тільки за монтування лічильника фірми правлять від 200—300 гривень.

Між тим столична влада ідею поквартирного обліку води популяризує. Навіть пропонує киянам встановити лічильники в розстрочку на термін до 12 місяців.

«Пишете заявку на участь у цій програмі. Ми формуємо списки охочих, передаємо їх в адміністрацію. Остання знаходить підрядну організацію. В один прекрасний день вам телефонують і домовляються про прихід майстра. Він оглядає місце роботи і каже, скільки все це коштуватиме. Якщо ви погоджуєтесь, то вам ставлять лічильник. Далі рік відшкодовуватимете ці затрати разом із компослугами (у квитанції буде внесено окремий рядок)», — розповідає інженер ще одного столичного ЖЕКП. Щоправда, коли настане «той прекрасний день», у який прийде майстер і назве вартість робіт — невідомо. «Перед тим, як шукати підрядну організацію, треба знати, скільки квартир доведеться обслужити. І виділити кошти на закупку тих самих лічильників. Адже зі стелі ми їх не візьмемо... Тому поки що ніхто й нічого, просто формуються списки».

Із підслуханого під приймальнею начальника ЖЕКу:

— Думаю, витрати за встановлення лічильників має взяти на себе держава. У нових же будинках прилади обліку, наскільки мені відомо, йдуть від початку, — обурюється киянка-пенсіонерка.

— Будь-який кредит — це переплата, а тим паче, якщо в цьому замішана влада, — припускає киянин Максим. — Та й непогано було б лічильник на гарячу воду разом із градусником ставити. А то зливаємо воду, щоб посуд помити чи покупатися по кільkaдесят хвилин, а платимо, як за гарячу...

— Я вам ще краще пораджу: на базарах продають спеціальні магніти. Ставите на лічильник — і той стоїть. Правда, коштують вони, здається, близько 800 гривень, але себе дуже швидко окупають.

> **ДУМКА З ПРИВОДУ**
>
> ***Сергій Бульбас, президент Всеукраїнської асоціації приватних інвесторів ЖКГ:***
>
> ***— Згідно з нормативними документами, втрати підприємств при транспортуванні, у даному разі води, не повинні перевищувати, здається, 30 відсотків. А на практиці вони в переважній більшості підприємств становлять 50—60, а подекуди — 70 відсотків.***

Експерти, у свою чергу, запевняють: поки не буде в країні сформовано прозорої і обґрунтованої політики тарифотворення, про бажання чесної економії можна забути. Адже собівартість комунальних послуг — мало не державна таємниця. Тим часом контрольно-ревізійне управління країни заявляє: на тарифах для населення заробляють. Приміром, рівненське обласне територіальне відділення комітету оштрафувало одне комунальне підприємство на 8,5 тис. грн. за зловживання монопольним становищем. Підприємство стягувало зі споживачів необґрунтовану плату за послугу з централізованого водовідведення. А за результатами перевірки в Макіївці виявилося, що тамтешні мешканці споживають менше... 40 відсотків від води, яку оплачують. Тобто понад 60 відсотків (129,2 млн. куб. м) води втрачається в діряних трубах, недосконалій та неремонтованій системі комунікацій. Як наслідок на транспортування понаднормативно втраченої води підприємство додатково витратило 26,3 млн. грн., що у фактичній собівартості одного кубічного метра становило понад 60 копійок. А тепер думайте: ці випадки — виняток із правил чи саме правило...

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

АКТУАЛЬНО

Вчитися енергозбереження зі шкільної лави

У Севастополі на семінарі представники майже двох десятків країн — координатори міжнародного освітнього проекту з раціонального використання ресурсів та енергії SPARE — вивчали досвід співробітництва шкіл, муніципалітетів, бізнесу та громадських організацій стосовно інформування населення про проблеми ефективного використання енергії та збереження навколишнього середовища.

Координатор проекту SPARE в Україні Леонід Фірсов особливо підкреслив той факт, що семінар удруге проводять в Україні. Це свідчить про успіхи нашої країни в реалізації завдань і цілей проекту, адже колись його засновник (Норвезьке товариство охорони природи) не проводив захід двічі в одній країні.

SPARE в Україні підтримали держоргани, в тому числі й Міносвіти, яке дозволило реалізовувати його в школах. Крім того, у нашій країні проводять конкурси дитячих проектів з енергозбереження. У Новоград-Волинському, Горлівці, Херсоні за підтримки фахівців реалізовано дитячі проекти, спрямовані на підвищення енергоефективності шкільних будинків.

За словами Л. Фірсова, Севастополь не випадково було обрано місцем для семінару. У школах міста відбувається апробація навчального «енергозберігаючого» посібника, розробленого молдавськими фахівцями для учнів молодшого віку.

За оцінкою координатора SPARE в Україні, проект успішно завершив свій перший етап — у школах почали впроваджувати курс із енергозбереження на загальнонаціональному рівні. На другому етапі отримані теоретичні знання мають впровадити на практиці.

Пілотний проект "Підвищення енергоефективності у шкільних будинках" впроваджують у Миргороді. Отримані там результати Л. Фірсов оцінив як "дуже добрі" й гідні того, щоб їх презентувати учасникам семінару в Севастополі.

Микола МАГДИЧ.

Для дітей почалася «Лісова казка»

Відкрито сезон в оздоровчому центрі «Лісова казка», що поблизу Донецька. Цього літа тут відпочинуть 2,5 тисячі дітей. Із них більш як половина — пільгових категорій: діти-сироти, вихованці багатодітних родин, сімейних дитбудинків тощо. Крім того, путівки отримають школярі, в яких батьки працюють у сфері охорони здоров'я та освіти. В заміському закладі вихованці одержують харчування із розрахунку 30 гривень на день.

«Загалом на літнє оздоровлення дітей міська рада цього року виділяє 9,8 мільйона гривень, — повідомив міський голова Олександр Лук'янченко. — Плануємо оздоровити понад 47 тисяч дітей у 274 закладах, із пришкільними таборами включно. В останніх путівка батькам обходиться від 108 до 116 гривень за зміну, залежно від харчування».

Для підлітків та молоді в місті організовано дві тисячі робочих місць із зарплатою, не нижче 900 гривень на місяць. Старшокласникам пропонують попрацювати в зеленому господарстві, на благоустрої парків та скверів, ремонті класів і шкіл.

Ліна КУЩ.

Граки нападають на людей

У південних районах Одеської області зафіксовано випадки масових нападів граків на людей. Птахи зграями налітають на людину й намагаються завдати їй ударів дзьобами.

Місцеві мешканці спочатку думали, що їх атакують ворони, яких у тутешніх краях дуже багато. Учені-орнітологи, до яких звернулися по консультацію правоохоронні органи, роз'яснили: у ролі агресорів виступають граки, які живуть невеликими колоніями. Їхня неадекватна поведінка стосовно людей спричинена тим, що у травні-червні вони виводять пташенят. Птахи у такий спосіб захищають своє потомство від людей, щоб уберегти його від можливого знищення.

У плані інфекцій граки — абсолютно нешкідливі, а агресія завершиться одразу після того, як пташенята з'являться на світ.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ТОВ «Майстер-Авіа», яке торік взяло в аренду на 49 років міжнародний аеропорт «Київ» («Жуляни»), має нового співвласника. 50-відсоткову частку в компанії придбала єнакіївська фірма «Фриланс-Транс» *(«Цензор.нет»)*

Військова прокуратура Ужгородського гарнізону порушила кримінальну справу за фактом продажу посадовими особами держпідприємства Міноборони «Центральне спеціалізоване будівельне управління «Укроборонбуд» комерційній структурі військового містечка в Ужгороді *(«Лівий берег»)*

Через Євро-2012 змістили навчальний рік

Футбол втрутився в навчальний процес. Міносвіти рекомендувало вузам ущільнити графіки й скоротити наступний навчальний рік на два тижні через проведення в країні чемпіонату Європи 2012. Як надолужуватимуть згаяне й чи означає це, що «1 вересня» також перенесуть, з'ясовував «Голос України».

У посланні для ректорів, яке прес-служба відомства розмістила на офіційному сайті, йдеться про те, що семестри в 2011—2012 навчальному році мають складатися не з 18 тижнів, як колись, а з 17 з обсягом тижневого навантаження 30—36 годин. Це означає, що сесії й канікули змістяться. Узимку студенти гулятимуть з 29 грудня по 10 січня, улітку — з 6 червня. До цього часу вони складуть усі іспити й одержать дипломи.

На строках вступної кампанії футбол практично не відіб'ється. Документи у вузи подаватимуть на день пізніше, ніж у нинішньому році, тобто 2 липня. Крім того, у вузах Києва, Донецька, Харкова і Львова (міста, які прийматимуть Євро) навчальну й виробничу практику проведуть після 3 липня.

У листі немає жодного слова про те, чи перенесуть початок навчального року. Хоча серед студентів ходять чутки, що через Євро на навчання доведеться вийти в середині серпня.

«Мій одногрупник довідався від викладача, що «1 вересня» перенесуть на 15 серпня. Виходить, що в нас хочуть украсти канікули. Весь червень ми здаємо сесію, у липні в нас практика, а потім — знову на лекції», — розповіла нам студентка столичного вузу.

Однак у Міносвіти запевняють: для школярів і студентів рік почнеться за звичним розкладом. За парти вони сядуть 1 вересня.

«Справді, буде ущільнення навчального плану, але рік почнеться як завжди. Переносити його немає жодної необхідності. Усе буде нормально», — повідомив «Голосу України» начальник департаменту вищої освіти МОНМС Ярослав Болюбаш.

Як вузи наздоганятимуть програму, чиновник не сказав, пославшись на зайнятість. А от у незалежній студентській профспілці «Пряма дія» припустили: навчатися доведеться по суботах.

«Ущільнення навчальних графіків однозначно призведе до збільшення навантаження на студентів, — заявив активіст профспілки Андрій Мовчан. — Наш студент порівняно зі своїми європейськими колегами й так дуже завантажений. Навчання в такому темпі — лише гонитва за оцінками, а не за якістю знань. Ціна, яку ми заплатимо за відвідування футбольними фанатами Євро-2012, не може зрівнятися з тією, котру доведеться заплатити за втрату кваліфікованих фахівців».

Наталія ОВДІЄНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

У холерному госпіталі — 14 осіб

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перевірено понад 300 об'єктів підвищеного епідризику, за виявлені порушення санітарного законодавства складено 150 протоколів, призупинена експлуатація 21 об'єкта, спільно із ветеринарною службою знято з реалізації близько 400 кілограмів харчових продуктів, запроваджено фінансові санкції та інші адміністративні заходи.

Триває тимчасова заборона на реалізацію на ринках та в усіх торговельних підприємствах області риби, виловленої в Азовському морі та Кальміусі поблизу Маріуполя. Море закрите для купання на всій території області. Проте і першу, і другу заборону окремі громадяни успішно обходять: наприклад, на пляжі після того, як пройде міліцейський патруль, відпочивальники лізуть до води. Комунальні служби взялися за очищення та дезінфекцію зливових дренажних канав. А для дослідження на санітарно-бактеріологічні показники та холеру відібрали понад 2 тисячі зразків із навколишнього середовища. У зразках води із відкритих водойм, із морської, стічної води та риби виділено вібріони, здатні викликати кишкові інфекції. Хоча нічого спільного із холерним вібріоном, який «підчепили» потерпілі, ці мікроорганізми не мають.

А з інфекційного відділення міської лікарні в Макіївці виписані двоє мешканців селища імені Леніна, які надійшли із діагнозом «гострий ентероколіт». Як писала наша газета, у селищі сталася аварія, внаслідок чого каналізаційні стоки потекли із кранів. Десятки людей, які використовували воду для приготування їжі, миття посуду, овочів, фруктів, для купання, відчули неприємні симптоми, двоє були госпіталізовані. Лише після того як мешканці забили тривогу, міський водоканал визнав факт аварії та відключив водопостачання селища. Але навіть після ремонту труби та хлорування якість питної води не відповідала нормам, тож санепідстанція наполягала на додаткових заходах. За повідомленням обласної СЕС, до начальників районної каналізаційної ділянки, районної ділянки водопостачання та директора Макіївського міськводоканалу вжито заходи адміністративного впливу, інформацію надіслано до органів прокуратури.

Ліна КУЩ.

***

Після невтішних новин із Маріуполя Запорізька обласна санепідемстанція посилила контроль за морською і річковою водою. Протягом двох останніх тижнів узято 51 пробу води з річок і 86 — з Азовського моря. Холерного вібріона жодного разу не виявлено. До речі, 11 останніх років недуги в області не спостерігалося. Водночас санітарні служби збільшили частоту відбору проб води, збільшено на 25% і кількість пунктів згаданого відбору.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

***У Києві в рамках торжеств із нагоди 50-річчя від дня заснування Національної премії України імені Тараса Шевченка її лауреати поклали квіти до пам'ятника Кобзарю, а відбувалося дійство під акомпанемент Василя НЕЧЕПИ* (на знімку).**

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Дністрові береги засмічені

Тривогу з цього приводу б'є громадська рада Кам'янець-Подільського району, що на Хмельниччині. Як правило, це території за межами населених пунктів, і тому органи місцевого самоврядування не беруться за очищення таких ділянок. Про це на черговому засіданні ради говорила Олександра Кучинська, яка керує комісією з екології та раціонального природокористування. Наразі громадські активісти шукають вихід з ситуації разом із райдержадміністрацією. Тим часом відпочинковий сезон уже розпочався, на Дністер їдуть купатися багато людей, які теж часто залишають сміття після свого відпочинку.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Першокласник зателефонував на «102»

Міліціонери здивувалися, коли у райвідділ зателефонував першокласник Павлик — мешканець селища Млинова — і повідомив, що йому погрожував невідомий. Виїхали за дзвінком, оскільки зобов'язані реагувати на всі повідомлення. З'ясувалося, Павлик зі своїм однокласником Сашком трохи побешкетували — кидали камінці у відкрите вікно спортивного клубу, розташованого у підвалі одного з будинків. Звідти вийшов юнак і нагримав на них, пообіцявши «посадити в клітку». Павлик, коли прийшов додому, зателефонував у міліцію. Згодом пояснив, що у школі їх вчили телефонувати на «102», якщо нависла якась небезпека.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Платимо краще, а борги зростають

У квітні жителі Житомирщини сплатили за житлово-комунальні послуги 130 відсотків до нарахованих сум. Це найвищий показник з початку цього року. Найнижчим він був у січні — 84 відсотки. А загалом, як свідчать дані головного управління статистики в області, за перші чотири місяці року населення сплатило за житлово-комунальні послуги 334 мільйони гривень — це близько 99 відсотків нарахованих сум. Один недоплачений відсоток ніби й не багато, однак з початку року це вилилося в 4 мільйони гривень. Найбільше боргують споживачі теплопостачальним організаціям — за чотири місяці недоплата зросла на 7 відсотків.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ЦИФРА

8 мільярдів євро

Такий обсяг інвестицій у відновлювану енергетику очікують в Криму. Компанії з Великобританії, Німеччини, Франції, Португалії та США почали будувати в АРК кілька вітрових електростанцій загальною потужністю п'ять тисяч мегаватів. «Крім того, цього року в Криму стартує новий проект за участю інвестицій із Греції із обсягом вкладень 795 мільйонів євро», — розповів Голова Ради Міністрів АРК Василь Джарті. За його словами, у результаті реалізації проектів Крим уже до 2014 року збільшить виробництво електроенергії втричі й забезпечить свої потреби більш ніж на третину.

Георгій ВЕРВЕС.

«Донбасантрацит» може зупинитися

Профспілка працівників вугільної промисловості України висловлює занепокоєння з приводу ситуації на ДП «Донбасантрацит». За даними профспілки, із семи шахт підприємства тільки дві ведуть нормальну роботу з видобутку вугілля — «Краснолучська» та «Хрустальська». Інші практично зупинені, оскільки не мають коштів на технічне переозброєння. Гроші не виділяють четвертий рік поспіль. За словами голови Краснолучської територіальної організації Укрвуглепрофспілки Сергія Кубарєва, кілька місяців простоюють підготовлені до видобутку лави на інших шахтах підприємства, а зарядити їх нема чим. За програмою розвитку «Донбасантрациту», затвердженою Міненерго, ще в березні повинні були поставити встаткування для нової лави однієї із шахт об'єднання. З того часу минуло три місяці, а результату немає.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Змагання стануть традиційними

У місті Новоукраїнка на Кіровоградщині відбувся турнір з настільного тенісу пам'яті колишнього голови правління агрофірми імені О. Гіталова, учня і послідовника знатного хлібороба, палкого любителя спорту Віктора Антоненка.

Місцем проведення змагань, які відбулися на високому рівні, став спортивний зал ПТУ №40. Викладачі, директор навчального закладу Наталія Сербіна, а також відомі в області меценати, зокрема Микола Макодзеба та Володимир Арсірій, зробили все можливе, щоб турнір став справжнім спортивним святом. До речі, свого часу Віктор Антоненко надавав допомогу ПТУ №40 у вирішенні багатьох питань навчально-виробничого процесу, тому тут усі пам'ятають його добрі справи.

Переможцем турніру став Володимир Афенді, а друге та третє місця посіли відповідно Володимир Паславський і Євген Артеменко. Серед ветеранів до трійки призерів увійшли Сергій Афтеній, Микола Макодзеба та Василь Руднєв. Переможці та призери отримали дипломи, грошові винагороди та подарунки. Відтепер турнір стане традиційним і проходитиме 3 червня, в день народження Віктора Антоненка, якому, до речі, виповнилося б 58. Два роки тому раптова зупинка серця обірвала його життя.

Віктор ІЩЕНКО.

Кіровоградська область.

Золотий передзвін Придесення

У Чернігові відбувся міжнародний фестиваль журналістів «Золотий передзвін Придесення».

У його роботі взяли участь голова Державного комітету телебачення та радіомовлення Юрій Плаксюк, начальник Головного управління ідеологічної роботи Гомельського облвиконкому Анатолій Котіло, голова Комітету у справах преси, телерадіомовлення та засобів масових комунікацій Брянської області Ніна Гайдукова. Учасники свята ознайомилися з виставками фотохудожників ЗМІ, книгами журналістів. У Чернігівському обласному академічному українському музично-драматичному театрі імені Т. Шевченка вшанували лауреатів фестивалю. Близько 15 журналістів, редакторів отримали дипломи переможців у різноманітних номінаціях, а також телевізори, диктофони.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: генеральний директор Чернігівської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Володимир Приходько вручив диплом «Кращий редактор року» Дмитру Іванову (на фото праворуч).

Фото автора.

П'ятизіркові канікули

ЛІТО—2011

Знайти місце, де провести дітям свої канікули, стає дедалі важче. Чимало об'єктів по всій країні, де раніше були дитячі табори та оздоровчі центри, нині занепадають без хазяїв. Тут панують бур'яни та безпорадність...

На щастя, інша доля у дитячого оздоровчого центру «Славутич», що у Переяслав-Хмельницькому районі на Київщині. Днями тут розпочалася перша зміна п'ятизіркових канікул. Відпочиватимуть у центрі маленькі громадяни, які позбавлені батьківського піклування. Повноцінне літо їм подарував Благодійний фонд «Дорога майбутнього», який співпрацює з багатьма дитячими будинками та інтернатами України, надаючи їм адресну фінансову допомогу, а також забезпечую умови для гідного творчого та інтелектуального розвитку і дозвілля дітей. Фонд взяв під опіку й «Славутич»...

— Передусім у «Славутичі» відпочиватимуться і оздоровлюватимуться діти-сироти, інваліди, вихованці інтернатів, чорнобильці, — каже голова правління фонду Любов Полєжай. — А також талановиті діти, переможці олімпіад, конкурсів і фестивалів.

Дитячий оздоровчий центр «Славутич» працює з 1998 року, а з 2011 року завдяки БФ «Дорога майбутнього» заклад оновлено, всі будівлі капітально відремонтовані, а подекуди і перебудовані, до того ж з'явились нові. Так, центральний корпус здатний розмістити майже триста дітей одночасно. Є місце для відпочинку та розваг: кіноконцертна зала, комп'ютерний клас, бібліотека, хореографічна зала, футбольне поле, баскетбольні й волейбольні майданчики, тенісні корти тощо. Відпочиваючих, окрім улюблених дискотек, чекають психологічні тренінги, туристичні, скаутські, козацькі звитяги, марафони і маршрути. Сумувати не доведеться!

Ольга ВІТЕР.

На знімку: «заїзд» на першу зміну.

Фото автора.

Щорічно за талони техогляду водії дають 1 млрд. гривень хабарів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За рік оборот таких неофіційних платежів становить близько 1 млрд. гривень», — розповів на вчорашній прес-конференції Володимир Чемерис, член Громадської ради при МВС України.

Щороку техогляд проходить понад 6 млн. транспортних засобів. За підрахунками експертів, близько 90 відсотків їх власників отримують талон без перевірок. Бо просто знають, куди і якої товщини конверт потрібно занести. Та, буцімто, не позначиться ліквідація техогляду і на аварійності. «В Україні аварій, які відбуваються через несправність машин, усього 0,3 відсотка від загальної кількості. І є всі підстави вважати, що з ліквідацією техогляду кількість аварій через несправність автотранспорту не зміниться», — каже В. Чемерис. Тим більше що за співробітниками ДАІ залишається право зупиняти авто у несправному стані: «Зараз у водія є документ (талон техогляду), який фактично говорить, що у нього машина справна. Тоді у нього такого документа не буде. І мені здається, що співробітники ДАІ прискіпливіше дивитимуться на технічний стан машин, що є, на мою думку, позитивним моментом».

Підтримують ініціативу Президента і страхувальники. До речі, тепер на їхні плечі лягає більший тягар відповідальності за технічний стан застрахованого автомобіля. І в цьому сенсі законопроект вимагає вдосконалення, переконує Олександр Завада, президент Української асоціації страхування: «Ми просимо, щоб у страховика було право відмовляти у страхуванні автомобілю, який є несправним, або не пройшов технічної перевірки у тих випадках, коли вона є обов'язковою. І якщо ДТП сталося через несправність транспортного засобу, у страховика має бути право, виплативши кошти потерпілому, застосувати до винуватця право регресу».

А от думки простих автолюбителів розділилися. Одні віри словам народних обранців не йműть. Мовляв, обіцянки скасувати техогляд уже лунали неодноразово, але безрезультатно. Чи стане цей раз винятком — стовідсоткової гарантії теж немає. Адже до другого читання проект може суттєво змінитися, а то й взагалі «відправитись» на доопрацювання. За чутками, один із можливих варіантів: техогляд як такий скасують, але обов'язковою умовою отримання страховки зроблять сертифікати із приватних СТО. Або ж просто платежі за оформлення страховки значно зростуть. А дехто вже починає сумніватися: чи не обійдеться таке обов'язкове страхування дорожче, ніж старий-знаний техогляд у ДАІ.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Червень став місяцем майстрів

У Житомирі стартувало обласне свято декоративно-ужиткового мистецтва «Майстерний червень». Проводиться воно вже втретє за ініціативи директора обласного центру народної творчості заслуженого працівника культури України Юрія Кондратюка. Акції проходять по неділях протягом місяця. На виставках репрезентуються доробки як традиційного декоративно-ужиткового мистецтва, так і сучасного. В першу неділю свята привернув до себе Ємільчинський район, представниці якого привезли й продемонстрували в роботі старовинну техніку для обробки льону і ткання килимів. Дефіле рушників провів Андрушівський район, майстрині якого спільно вишили «Рушник району». Гості свята могли спробувати попрацювати за гончарним кругом. Житомирський обласний краєзнавчий музей тим часом виставив святковий народний одяг кінця XIX — початку XX століття. Наскільки він різний, можна судити з цього знімка: ліворуч — одяг з Катеринівки Бердичівського району, праворуч — з Володарсько-Волинського району. Кращі роботи виставок обіцяють показати під час урочистостей з нагоди 20-ї річниці Незалежності України.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО…

...«Сі Бриз–2011» стартував

Учора почалися військово-морські навчання «Сі Бриз-2011», у яких беруть участь представники збройних сил 17 держав. В Одесу прибув ракетний крейсер «Анціо» зі складу 6-го флоту ВМС США й американський батальйон морської піхоти. Бронетехніку — бронетранспортери «Хаммер» — на трейлерах відправили на полігон Широкий Лан (Миколаївська область).

Відповідно до легенди навчань «Сі Бриз-2011» коаліція союзників запровадить в районі острова Первомайський (Очаків Миколаївської області) ембарго з обов'язковим оглядом усіх суден. За задумом розробників навчань, в район, що охороняється, спробує прорватися підводний човен піратів, який підтримуватиме «ворожа авіація». Учасники навчань під час кульмінації активних дій — 13—17 червня — силами спецназу захоплять судно «піратів» і звільнять заручників. У навчаннях «Сі Бриз-2011» беруть участь 30 бойових кораблів, 10 літаків, 90 одиниць бронетехніки, 1200 десантників і морських піхотинців. ВМС України представлені 15 бойовими кораблями, серед яких великий десантний корабель «Костянтин Ольшанський», корвети «Придніпров'я» і «Тернопіль», а також протидиверсійний корабель «Гола Пристань».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

...двірників прирівняли до молодих вчителів. У зарплаті

Міськвиконком прийняв рішення підвищити зарплату представникам робітничих професій, які обслуговують житловий фонд. Відтепер львівські двірники заробляють 1355 гривень, а кваліфіковані робітники 5-го розряду — 1520. Для порівняння, середня зарплата на Львівщині трохи більше двох тисяч. Як розповіла директор департаменту економічної політики міськради Ірина Кулинич, у Львові двірники зароблять більше, ніж працівники торгівлі та громадського харчування.

Найближчим часом буде скорочено управлінський апарат комунальних підприємств, але зміни не торкнуться представників робітничих професій. Досі скорочували сантехніків, слюсарів, а майстри та начальники ЖЕКів із бухгалтерами залишалися, щоб збирати квартплату. Тому домогтися від ЖЕКів якісних послуг було майже нереально.

Богдан КУШНІР.

Львів.

...пенсіонери запротестували і добилися свого

Нові правила перевезення пасажирів, запроваджені у Тернополі, протрималися лише три дні. Відповідно до них транспорт поділили на дві категорії: соціальні та маршрутні таксі. У соціальних усі пільговики могли їздити безплатно, проте вони змушені були годинами чекати на автобуси. Перевізники задекларували, що їх буде більше двадцяти, насправді — значно менше. Обурені пенсіонери закидали скаргами місцевих чиновників, і владі довелося повернутися до старих правил.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

...Прикарпаття виглядає туристів

Понад мільйон відвідувачів сподівається прийняти цього року Прикарпаття. «Третій рік поспіль в область приїздить більш як мільйон туристів і екскурсантів, — повідомив на прес-конференції начальник головного управління з питань туризму, євроінтеграції, зовнішніх зв'язків та інвестицій Івано-Франківської ОДА Віталій Семків. — Сподіваємося, що цього року їх буде більше». При цьому він зауважив, що насправді кількість туристів більша, але не всіх їх можна взяти на облік. За словами посадовця, в області функціонують понад 200 туристично-рекреаційних закладів, у тому числі 98 готелів, а також понад 750 садиб сільського зеленого туризму.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Гості свята могли спробувати попрацювати за гончарним кругом

У місті Тікріт, розташованому в центральній частині Іраку, терористи–смертники підірвали машину. В результаті вибуху 13 осіб загинуло, а 19 дістали поранення *(ТСН)*

Німецький уряд назвав найймовірніше джерело спалаху інфекції кишкової палички E. coli — за останніми даними, хвороба поширилася через бобові, вирощені на півночі країни *(УНІАН)*

Соціалісти зазнали поразки

У Португалії на позачергових парламентських виборах партія соціалістів на чолі з прем'єр-міністром Жозе Сократешем зазнала нищівної поразки. Згідно з попередніми даними, правляча партія набрала лише 28 відсотків голосів і втратила парламентську більшість та право призначити уряд, **повідомляє AFP**. Лідер виборів — Соціал-демократична партія (СДП), яка набрала 38,6 відсотка голосів і одержала 105 місць у парламенті, швидше за все, утворить коаліцію з Народною партією (СДЦ-НП), що одержала в парламенті 24 місця.

Глава СДП і, імовірно, майбутній прем'єр-міністр Педру Пассуш-Коелью пообіцяв співгромадянам «стабільність на наступні чотири роки» і запевнив, що збирається повернути Португалії довіру ринків та закордонних партнерів.

Німеччина відмовиться від АЕС до 2022 року

Уряд Німеччини схвалив програму відмови від використання атомної енергії до 2022 року. Сім найстаріших німецьких АЕС, тимчасово виведених з експлуатації в березні після аварії на «Фукусімі-1», а також АЕС «Крюммель», що перебуває на ремонті, так і не будуть запущені в роботу.

При цьому одну з таких АЕС до 2013 року залишать у робочому стані — на той випадок, якщо в зимові місяці країна відчує дефіцит електроенергії. Остаточне рішення про доцільність збереження резервної станції мають прийняти найближчими тижнями фахівці Федерального агентства з енергетичних мереж (Bundesnetzagentur), **інформує lenta.ru.**

Ялта кермує!

Завершився перший в історії України етап Intercontinental Rally Challenge (IRC). На жаль, наші гонщики — не на подіумі, зате свій клас на «Шкоді Фабіа» підтвердив фін Юхо Ханнінен, котрий одержав зі своїм пілотом від кримського прем'єра Василя Джарти разом із чемпіонським кубком ще й брелоки з діамантовою інкрустацією, **пише газета «Сегодня».**

Увечері гонщики з організаторами ралі й почесними гістьми відзначили фініш у ресторані готелю «Ялта». Столи накрили на 1200 осіб! Враження від Криму в гонщиків і представників IRC залишилися дуже різні. Одним сподобалася місцева кухня, другі зазначали, що траса була дуже складна, треті знайшли недоліки.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Призери чемпіонату під час церемонії закриття.

Спецслужби в гості до нас

Сучасний світ повний небезпеки. Щодня приносить нам тривожні новини про теракти, захоплення заручників, злочини, що підривають економіку відразу кількох країн.

Щоб протистояти всім цим викликам, перші особи спецслужб 11 держав зібралися у Дніпропетровську на 30-те ювілейне засідання Ради керівників органів безпеки та спеціальних служб держав-учасників СНД (РОРБ). Традиційно як спостерігачі у роботі Ради взяли участь представники спецслужб Німеччини, Італії, Франції.

Підбиваючи підсумки роботи, голова РОРБ Олександр Бортніков (Росія) відзначив, що на сьогодні досягнуто головної мети — налагоджені механізми багатостороннього співробітництва для вирішення спільних завдань. А серед них, крім уже названих, — протидія корупції, екстремізму й незаконним фінансовобанківським операціям, які дедалі частіше чиняться із застосуванням сучасних технологій і мережі Інтернет.

Як наочний приклад Олександр Бортніков розповів про нещодавню спільну операцію, коли завдяки спільним зусиллям спецслужб кількох держав удалося виявити та знешкодити злочинну групу, що займалася торгівлею людьми. У результаті були притягнуті до відповідальності 150 громадян. А 25 квітня відбувся суд, який визначив долю 24 членів злочинної банди, що діяла на території не тільки країн СНД, а й кількох європейських держав.

Відповідаючи на запитання журналістів, голова Служби безпеки України Валерій Хорошковський наголосив, що, на щастя, наша країна не є зоною підвищеного ризику терористичної загрози, але вітчизняні спецслужби вивчають гіркий досвід колег, щоб бути готовими до будь-яких ситуацій. Він також підкреслив, що Дніпропетровськ для проведення такого серйозного форуму було обрано не випадково. Тут хороша матеріально-технічна база і високий рівень організації таких заходів.

Цими днями відбулися змагання команд органів безпеки та спецслужб країн СНД з військово-прикладних видів спорту: рукопашного бою, снайперської стрільби і професійного двоєборства. Призові місця розподілилися в такий спосіб: Росія, Україна, Казахстан.

Наступне засідання Ради відбудеться в Баку.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Юрій Лужков готує реванш?

У літній сезон під час відсутності публічної політики Росія насолоджується слухами й домислами. Всі інформаційні агентства РФ повідомили сенсацію про нібито повернення Юрія Лужкова до великої політики. Він може одержати мандат депутата Державної Думи.

«Єдиноросу» і депутату нижньої палати Федеральних Зборів Володимиру Груздьову запропонували стати губернатором Тульської області. А відповідно до російського виборчого законодавства Центральна виборча комісія зобов'язана запропонувати одному з лідерів «Єдиної Росії» крісло, що звільнилося, у парламенті. Таким лідером «де юре» є колишній мер Москви Юрій Лужков, один із засновників правлячої в Росії партії «Єдина Росія».

Таким чином, незважаючи на те, що екс-мер втратив довіру Президента країни, «великий друг України» може стати депутатом Державної Думи й повернутися на перші шпальти газет і на екрани телевізорів.

Сьогодні Юрій Лужков трудиться на педагогічній ниві, він декан факультету менеджменту одного комерційного вузу Москви, де ректором є також колишній міський голова російської столиці Гаврило Попов.

Місцеві експерти вже встигли заявити про те, що, одержавши недоторканність, Юрій Лужков може почати війну проти тандема — «лідера нації» Володимира Путіна та нинішнього президента РФ Дмитра Медведєва, який і звільнив Лужкова з ганебним записом у трудовий книжці.

Але, схоже, у Кремлі до такого розвитку політичних подій були готові. Рідний брат дружини Лужкова — Віктор Батурин — мало не опинився на тюремних нарах, але все-таки одержав умовний строк — три роки «за шахрайство з нерухомістю на вулиці Тверській». Нелюбий родич Лужкова зумів ту саму квартиру продати два рази, різним клієнтам і заробити на цій нехитрій оборудці 35 мільйонів рублів.

Але не так усе просто у стосунках між Дмитром Медведєвим і Володимиром Путіним. Незважаючи на «єдність поглядів на майбутнє Росії», кожний із цих політиків уже встиг заявити, що за певних умов може дати згоду на участь у президентських виборах. Володимир Путін успішно створює «Народний фронт», у якому виявили брати участь уже 270 загальноросійських організацій і, схоже, що незабаром настане час, коли не всіх прийматимуть до нової путінської організації. Ну, а за Дмитра Медведєва горою стоять ліберали і ті, хто сподівається на те, що в Росії «вертикаль влади» буде замінено на класичну капіталістичну демократію.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Забезпечити газом «за нормальними цінами»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Ми розраховуємо, що 7-го числа (червня) на зустрічі в Москві російсько-української групи з економічного співробітництва ми конкретно домовимося про наш алгоритм перегляду цих (газових) угод... Для того щоб забезпечити Україну газом, ще раз підкреслюю, за нормальними цінами», — сказав український прем'єр Микола Азаров, який надіслав минулого тижня лист російському колезі Володимиру Путіну з аргументами та пропозиціями української сторони з базових питань.

Експерти не квапляться давати оптимістичні прогнози із приводу майбутньої зустрічі. Тим більше що напередодні Україна та Росія знову не домовилися з Азово-Керченського питання, хоча в МЗС РФ стверджували: переговори, які пройшли наприкінці минулого тижня, стануть останніми в цій епопеї.

У вирішенні Азово-Керченського питання є істотний прогрес, однак компромісу сторони поки що не досягли, заявив глава МЗС України Костянтин Грищенко, **повідомляє Інтерфакс-України.**

«Прогрес є, але є й істотна робота, яку ще потрібно виконати», — сказав К. Грищенко на прес-конференції по закінченні 5-го засідання україно-російського підкомітету з міжнародного співробітництва в суботу в Одесі.

Він додав, що нині є всі можливості, щоб вийти на те рішення в питаннях делімітації, яке відповідає інтересам обох країн і міжнародному праву. «Проведена дуже велика робота, й наші позиції істотно зблизилися», — зазначив міністр.

У свою чергу, глава МЗС Російської Федерації Сергій Лавров підтвердив, що прогрес у цьому напрямі є. «Безумовно, потрібно ще доврішувати досить важливі, але все-таки технічні питання. В якісному сенсі ми досягли дуже істотного прогресу», — підкреслив він.

Відповідаючи на уточнююче запитання журналістів, якого саме прогресу сторони досягли, С. Лавров сказав: «Якісного».

Раніше МЗС висловило надію, що переговори про делімітацію морського кордону з Росією завершаться в 2011 році. Україна наполягає на тому, що кордон з Росією у Керченській протоці має бути встановлено в межах, визначених у період СРСР. У лютому низка ЗМІ повідомила, що Росія нібито домоглася від Києва відмови від методу серединної лінії, однак МЗС України спростував цю інформацію.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Жителі міста Брюгге, що в Бельгії, провели процесію Святої крові з нагоди святкування Дня Вознесіння Господня. Цю врочисту процесію було занесено до Світової спадщини ЮНЕСКО 2009 року.

Фото Сіньхуа\ Укрінформ.

Старт — пенсійній реформі, стоп — суду присяжних

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

Минулий пленарний тиждень ознаменувався насамперед тим, що уряд повторно вніс до Верховної Ради доопрацьований варіант пенсійної реформи. Більше того — у невластивому швидкому темпі: 31 травня Кабмін відкликав законопроект про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи (№ 7455), а вже 1 червня подав нову редакцію. Голова Верховної Ради Володимир Литвин визнав, що уряд «виявив блискавичну реакцію». Щоправда, залишається загадкою — реакцію на що.

30 травня. ***Валерій Писаренко, Юрій Мірошниченко, Валентин Зубов під час засідання погоджувальної ради, на якій до розкладу пленарних засідань парламенту на тиждень включено 104 питання.***

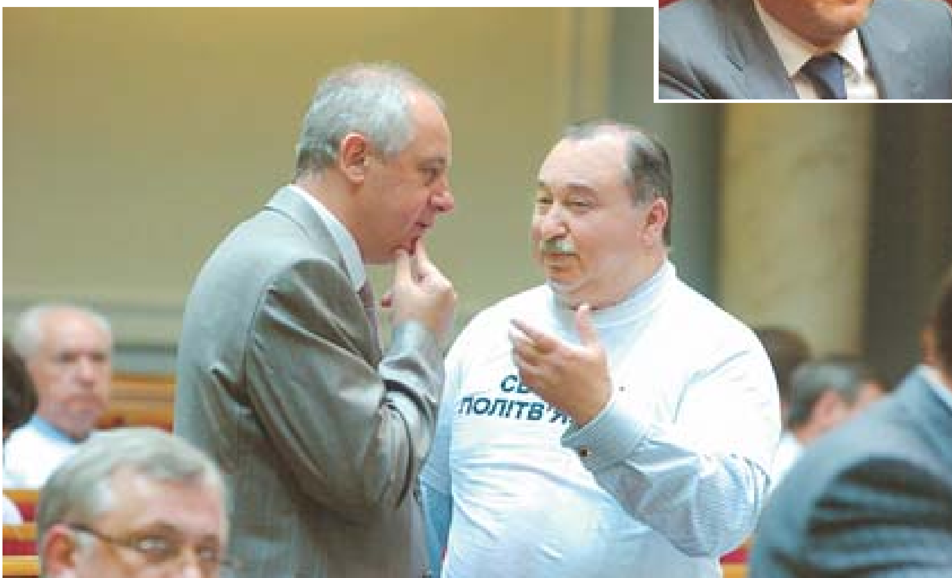
31 травня. ***Володимир Наконечний, Максим Луцький, Валерій Келестин*** (в центрі) ***під час пленарного засідання, на якому, зокрема, у першому читанні прийнято президентський законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усунення надмірного державного регулювання у сфері автомобільних перевезень.***

З одного боку, особливу моторність уряду можна пояснити заявами, що ЄС може заморозити фінансову допомогу Україні через проблеми з Міжнародним валютним фондом та невиконання зобов’язань перед МВФ. Зокрема, йдеться про кредит на суму близько 600 мільйонів євро, який наша держава може не отримати у разі непроведення пенсійної реформи. З другого боку, лунали заяви автора пенсійної реформи — віце-прем’єра Сергія Тігіпка — про готовність залишити посаду, якщо проект пенсійної реформи не підтримає парламент. «Не буде проведена пенсійна реформа зараз — для мене це сигнал, що ми не можемо як влада іти на реформи, і для мене це сигнал, що мені треба буде піти у відставку», — сказав С. Тігіпко. А з огляду на нещодавню «рубку голів» у сфері ЖКГ та регіональної політики, відставки декількох «своїх» урядовців, виникає дедалі більше підозр, що Президент та його команда можуть легко відмовитися і від послуг «чужого» — лідера «Сильної України».

Однак депутати не побачили в розданому документі багатьох обіцяних новацій. Пенсійний вік для жінок таки збираються збільшити до 60 років. І хоча в перші три роки реформи українкам нададуть можливість вибору, умови будуть значно жорсткіші: якщо нині працюючий пенсіонер може отримувати і пенсію, і зарплату в повному обсязі, то новим пенсіонерам доведеться або виходити на заслужений відпочинок у 55 і отримувати мізерні виплати, або продовжувати працювати, не отримуючи пенсію, але щороку її розмір зростатиме. Окрім того, прагнуть збільшити і страховий стаж — на 10 років і для чоловіків, і для жінок, на п’ять років для військових. Майже все це було й у попередньому законопроекті. Суттєвою новацією є хіба що пропозиція обмежити розмір максимальних пенсій десятьма прожитковими мінімумами (близько семи тисяч гривень). При цьому обіцяють урізати і вже призначені виплати високопосадовцям. Однак це суперечить нормі Конституції та рішенню Конституційного Суду і найбільше не подобається депутатам. Бо хто ж проголосує за урізання пенсії собі коханому? Тож не дивно, що навіть регіонали наразі не квапляться з висновками — документ віддали для вивчення експертам. Фракція Партії регіонів рішення щодо законопроекту ще не прийняла. Опозиціонери стверджують, що найнепопулярніший крок — підвищення пенсійного віку для жінок — не принесе бажаного фінансового ефекту, і пропонують шукати інші шляхи. Адже це дасть щорічну економію держбюджету всього на 500 мільйонів гривень, тоді як минулорічний бюджет Пенсійного фонду становив 34 мільярди. Реакції Президента на оновлений варіант пенсійної реформи ще не було.

Минулого тижня опозиція намагалася добитися ухвалення законопроекту про суд присяжних. Про особисту зацікавленість у цьому свідчила присутність екс-прем’єра Юлії Тимошенко на засіданні фракції «БЮТ-«Батьківщина» перед початком погоджувальної ради. Бютівці погрожували блокуванням, вимагаючи ще й інформації Генпрокурора щодо кримінальних справ проти Ю. Тимошенко. Однак парламент укотре діяв за принципом «а Васька слухає та їсть»: інформацію заслухали (хоча й не від самого Генпрокурора, а від його заступника), законопроект розглянули й успішно відхилили. За включення законопроекту про суд присяжних до порядку денного проголосувала 101 депутатська картка при 226 необхідних. Аргументи парламентаріїв та міністра юстиції Олександра Лавриновича стосовно того, що країна ще не готова до запровадження такого суду, такі: суд присяжних — це не так право, як емоції. Хоча в українській політиці емоції завжди правили бал, тож не виключено, що і наступного пленарного тижня пристрасті зашкалюватимуть.

Юліана ШЕВЧУК.

1 червня. ***Олег Зарубінський, Віктор Швець під час пленарного засідання, на якому перший заступник Генерального прокурора Ренат Кузьмін поінформував депутатів про кримінальні справи проти Юлії Тимошенко.***

2 червня. ***Юрій Костенко, Іван Заєць під час пленарного засідання, на якому, зокрема, ухвалено постанову про створення Національного військового меморіального кладовища.***

3 червня. ***Віктор Турманов, Павло Корж під час пленарного засідання, на якому в першому читанні ухвалено урядовий проект закону про особливості управління об’єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі.***

П’ять днів із життя Верховної Ради України очима фотокореспондента Сергія КОВАЛЬЧУКА

Згідно з даними Мінагропроду, у країні завершено сівбу зернових. Зокрема, під кукурудзу аграрії відвели 3,4 млн. га (на 25,9 відсотка більше, ніж торік), під гречку — 286,5 тис. га (на 40,6 відсотка більше), під просо — 147,5 тис. га (на 61,4 відсотка більше). Загалом ярові зернові та зернобобові займають понад 7,5 млн. га (у 2010-му було 7,4 млн. га) *(«АПК-Інформ»)*

Уряд пообіцяв по 35 копійок дотації за літр молока

І не дав. Натомість ціни на сировину впали

ТЕНДЕНЦІЇ

Приймальниця молока із Малих Юначок, що у Красилівському районі, збирала, збирала молоко від односельців, а одного дня не втерпіла і написала листа Президентові. Не так про свою роботу, як про те, що люди важко працюють біля корівчини за копійки. Зрештою, кому як не приймальнику краще знати всю цю кухню. Після такої скарги перевіряльників у село наїхало повно. І всі вони виявили аж тринадцять (!) порушень. От тільки не в механізмі розрахунку з селянами, а в тому, як працює ... збиральник молока.

Пишеш скаргу — отримуй перевірку

Після такої «допомоги» охота скаржитись будь-куди швидко відпаде. Але ж проблеми із цінами на молоко це не знімає. З початку року понад два десятки листів до найвищих керівників держави відправлено з області. Люди шукають «молочної» правди і не можуть знайти.

На останній сесії обласної ради депутат Віталій Олуйко теж запропонував свій варіант звернення до уряду. Мовляв, із цінами на молоко потрібно наводити лад, спробами посадити за «круглий стіл» і досягти певних домовленостей між селянами та переробниками молока тут не обійтись. Та й яка може бути домовленість, коли у кожної сторони свої інтереси. А тимчасові компроміси, котрі виливаються у збільшення вартості літра молока буквально у кілька копійок, кардинально ситуацію не змінюють. До того ж прийнята постанова Кабміну, котра передбачає дотаційну підтримку тваринництва. Але документ є, а грошей немає.

Однак як селянські скарги ні до чого не привели, так і депутатські намагання були марними — звернення не прийняли. Не вплинуло на думку народних обранців і зібрання протестувальників під стінами обласної ради, які намагались привернути увагу до своєї проблеми. Хоча було воно не дуже численним, проте в будь-яке село заїдь — скрізь почуєш одні й ті ж нарікання на низьку закупівельну ціну молока.

Розуміючи гостроту проблеми, обласна влада всіляко намагається вплинути на переробників, звертаючись до їх сумління, просить таки підняти закупівельні ціни. Але, очевидно, справа зовсім не в сумлінні, жадібності чи недобросовісності виробничників, котрі вперто стоять на своїх розцінках. Вже й закрадаються сумніви, чи справді це змова молочних монополістів, як дехто твердить, бо значна частина місцевих молокопереробних підприємств не може похвалитись величезними прибутками. Навпаки, з настанням літа багато хто нарікає, що складно реалізувати готову продукцію, а тому зазнає прямих збитків.

То чи є вихід із цієї ситуації, і де його шукати?

Постанов багато, та грошей катма

Не перший уряд пробує розв'язати проблему, запроваджуючи дотації на тваринництво взагалі і на молоко зокрема. Протягом останніх півтора року Кабмін тричі приймав відповідні постанови. Якщо коротко нагадати історію, то спочатку дискусії точились навколо того, що взяти за основу при виплаті дотацій — голову худоби чи літр молока.

Були, приміром, прихильники того, щоб кожен власник корови отримав державну підтримку. Вони вважають, що саме так можна втримати поголів'я, котре з кожним роком катастрофічно падає.

Однак саме ця дотаційна модель викликала і чимало сумнівів. Насамперед через те, що не можна всіх власників корів стригти під одну гребінку. Такий механізм навряд чи міг вплинути і на продуктивність дійного стада, і на якість молока. А за що виплачувати кошти тому, хто взагалі не збирається продавати молоко від своєї корови? Тому не дивно, що впровадження його пригальмували, перенесли на 2011 рік, а потім і зовсім замінили іншим — дотуванням за літр зданого молока.

До початку нинішнього року переробні підприємства перераховували ПДВ на небюджетні рахунки, звідки і виплачувалися дотації сільгоспвиробникам. Причому суму податку на додану вартість і розмір дотації на гривню вартості молока переробники визначали наперед. А для виплати дотацій мали подати казначейству платіжні доручення на перерахування необхідних коштів з небюджетного рахунка на поточний рахунок підприємства, отримати готівку і розрахуватися зі здавачами молока.

Тільки на Хмельниччині за півтора десятиліття кількість великої рогатої худоби скоротилась із більш як мільйона голів до 269 тисяч. А число корів, що утримується у господарствах різних форм власності та приватному секторі, впало із 390 тисяч до 156 тисяч. При цьому за весь цей час не було жодного року, щоб череда не зменшувалася.

Та в останні місяці 2010-го через дефіцит коштів у держказначействі виплати припинилися. Зате вже в березні з'явилась нова постанова КМ, покликана виправити ситуацію. Документ передбачав, що кошти, які назбирались на згаданих рахунках, можна використати для виплати дотацій за молоко та м'ясо в живій вазі, поставлені у минулому році (!) лише до початку квітня. А далі вони мусять спрямовуватись до спеціального фонду державного бюджету.

Як знайти у дійниці ПДВ?

Десятки тисяч господинь, які вміють зробити із молока сир, масло, сметану та багато ще чого, зовсім не розуміють, де, яким чином шукати у дійниці податок на додану вартість. Можливо, саме через це вони так і не знайшли у своїх гаманцях оті додаткові копійки, котрі мали б належати їм за працю.

Правда, оте горезвісне ПДВ десь розчинилось, як масло в каші, в новій квітневій урядовій постанові, але сліду від дотаційних грошей і досі не видно. Документ передбачає, що тепер відрахований ПДВ стане бюджетними коштами, і вони використовуватимуться за програмою «Державна підтримка галузі тваринництва», спрямовуючись не тільки на дотації за здане переробним підприємствам молоко, а й на часткове відшкодування вартості закуплених племінних нетелей та корів, відсоткової ставки за кредитами, залученими на будівництво і реконструкцію тваринницьких та птахівничих ферм і комплексів, придбання обладнання та механізмів. З цього ж рахунку частково компенсуватиметься вартість будівництва та реконструкції тваринницьких ферм, комплексів та підприємств з виробництва комбікормів і витрати на закупівлю установок індивідуального доїння.

Список правильний, але в даній ситуації він лякає найбільше: якщо раніше не вистачало коштів, аби хоч кілька копійок додатково заплатити за літр зданого молока, то невже тепер вистачить на все записане? При цьому є ще один важливий пункт: розміри виплат за рахунок бюджетних коштів встановлюватимуться щороку, виходячи з обсягів відповідних видатків державного бюджету. Та якраз в бюджеті з такими видатками постійний дефіцит.

Нова постанова передбачає, що за кожен зданий літр молока господарства мають отримати додатково 35, а селяни — 30 копійок. Однак у відповідь на запитання, чи вдалось уже комусь побачити ці дотаційні кошти — лише скептичні посмішки. Бо все вже традиційно впирається у відсутність розробки практичного механізму виконання постанови.

Поки він налагодиться, поки запрацює...

Відсутність реальних дотацій вже тепер змушує багатьох скептично подивитись на запропонований механізм їх виплат. Та й цифри говорять самі за себе.

Своє право на дотації за здане молоко селяни намагались відстояти під стінами Хмельницької облдержадміністрації.

У 2009-му за чотири місяці в області було отримано 162 тисячі тонн молока від 167 тисяч корів. За січень-квітень нинішнього року кількість виробленого молока залишилась такою ж. Але це лише завдяки підвищенню продуктивності дійної череди на сучасних фермах. Бо тим часом кількість корів у краї зменшилась на десять тисяч голів. При цьому є одна досить важлива деталь: за 2009 рік область отримала 45,5 мільйона гривень дотацій за молоко. Нинішнього року — лише обіцянки на майбутнє.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Фото автора.

ДО РЕЧІ

У 2009-му за чотири місяці в області було отримано 162 тисячі тонн молока від 167 тисяч корів. За січень-квітень нинішнього року кількість виробленого молока залишилась такою ж. Але це лише завдяки підвищенню продуктивності дійної череди на сучасних фермах. Бо тим часом кількість корів у краї зменшилась на десять тисяч голів. При цьому є одна досить важлива деталь: за 2009 рік область отримала 45,5 мільйона гривень дотацій за молоко. Нинішнього року — лише обіцянки на майбутнє.

РЕАЛІЇ

Про романтизм і якість

Без перебільшення, сільгосппідприємство «Агроекологія», що у Шишацькому районі Полтавщини, відоме далеко за межами області. Насамперед органічним землеробством. Скільки наукових книжок написано і переписано про унікальний досвід. А журналістських статей — не перелічити. Та й де ще є господарство, де активно займаються землеробством, і разом з тим на ланах (а тут 9 тисяч гектарів ріллі) впродовж 36 років не використовують ні пестицидів, ні засобів захисту рослин?! Навіть мінеральних добрив не вносять. Саме до такого господарства й завітали журналісти під час прес-туру в рамках спільного проекту Держземагентства та Світового банку.

Усі ці роки ниви в «Агроекології» удобрюються лише гноєм. Для збереження родючості використовуються також різні види рослин, що оздоровлюють й збагачують грунт поживними речовинами.

Продукція, яку тут виробляють, у переробників користується попитом. Таку сировину вони, поза сумнівом, заносять до розряду екологічно чистих, придатних для виробництва дитячого харчування.

В «Агроекології» щодня надоюють 25—30 тонн молока класу «екстра». Корми використовуються лише натуральні, без синтетичних добавок. Самі ферми обладнані сучасними доїльними залами, де для контролю за циклом виробництва «спостерігають» комп'ютерні програми. Вони дають можливість простежити за кількістю і якістю молока від кожної корови. Тваринництво виконує ще одну надзвичайно важливу функцію — забезпечує поля органікою.

Але те, що у господарюванні все безхмарно, — то лише на перший погляд.

— Нещодавно, — розповів співзасновник «Агроекології», Герой Соціалістичної Праці, Герой України Семен Антонець **(на знімку)**, — була нарада. Проводив її аграрний міністр. Непогано позасідали, оптимістично... Але я на своє запитання відповіді так і не отримав. Річ у тім, що цьогоріч закупівельна ціна на молоко впала на 60 копійок. Вона вже чотири місяці така, й дотації немає, нічого. Якщо буде так — 60 копійок не добиратимемо на кожному літрі. То це якраз ті 60 копійок — наш чистий прибуток. Виходить, за підсумками року прибутку не буде, хоча ми у нинішніх умовах навіть ферми будуємо. Отож розвиток зупиниться. Ще рік ми протримаємося (у нас п'ять тисяч ВРХ, зокрема, дві тисячі корів), а потім думатимемо, куди це добро дівати. Тож відповіді «як бути?» ми так і не отримали. Але я впевнений, доки переробні підприємства у виробництві використовуватимуть домішки — поголів'я зменшуватиметься і ніколи прогре-

Огіркова епопея

Нам іспанське не страшне – тут уже й доморощеної продукції треба остерігатися

АКТУАЛЬНО

Що не день, то якась нова продуктова сенсація. Західну Європу, приміром, добряче налякали іспанські огірочки, адже хто не чув про масові харчові отруєння в Німеччині нібито саме через ці овочі? Хоч тамтешня влада вже й вибачилася перед іспанськими аграріями. Цікаво, а як у нас, чиєю продукцією торгують?

На городенківському сільськогосподарському ринку, попри велику навалу різноманітного краму, покупців не густо. В'яне на сонці різноманітна розсада: покупці не поспішають купувати її через посуху та небувалу дорожнечу (за дванадцять бадилинок помідорів, капусти чи солодкого перцю правлять п'ять гривень). Черга хіба що біля лотків із засобами захисту рослин. А поруч хтось ліниво роздивляється овочі, асортименту яких у перші дні літа міг би позаздрити колись не один радянський супергастроном. Червонощокі помідори ціпко тримаються двадцятигривневої ціни за кілограм, а ось капусту й огірки можна придбати по вісім-десять гривень.

Цікавлюся, чи, бува, не іспанські. Продавці запевняють, що то вже «наші» виросли, тобто урожай — з прикарпатських теплиць. А невдовзі дозріють і в городенківському краї — в селах над Дністром, де традиційно також займаються вирощуванням тепличних овочів. Мешканка Городниці Богдана Чорненька, яка того дня торгувала городиною, розповіла, що чимало односельців полишають роботу в селі і їдуть до Польщі, щоб працювати ... на вирощуванні сільгосппродукції... Візу отримати непросто — «у живій» черзі треба вистояти кілька діб. Спали на бетоні поруч, щоб не втратити місце. А праця на польських полях чи у теплицях не легша, зате за місяць можна заробити до п'ятсот євро.

Пригадується, якось на початку березня відвідала я Городницю, то увагу тоді привернула цікава картина: у парниках, зігнувшись, господарі щось тикали в землю. Здалека висаджене ледь зеленіло, а згодом стало зрозумілим, що це пікували розсаду капусти. Згадувана Богдана Чорненька тоді теж працювала — гуртом із сестрою, молодшим сином та сусідкою: пора гаряча стартувала, якраз випогодилося, тож треба було якомога швидше засадити весь парник розсадою та вкрити плівкою. Чоловік — у Чехії, але не чекати ж лише на заробітчанські гроші! Сини працьовиті: старший закінчив юридичний коледж, але роботи за фахом наразі нема, тож усіляко підсобляє по господарству. Молодший навчається в місцевому училищі на слюсаря газового обладнання. Спочатку ж мені подумалося, що хлопець гріється на сонечку: з плеєром лежав на дошці посеред парника і, здалося, відмежувався від усього світу. Насправді ж юнак таким незвичним для стороннього ока способом, щоб не примнути підготовлену площу, висаджував до заздалегідь зроблених лунок тендітну розсаду...

На ринку й далі ведемо бесіду про ранні овочі. Продавці неохоче розповідають, що торгували ще місяць тому польською та іспанською городиною. Одна жіночка хитає головою: мовляв, добре знає ті польські овочі та фрукти, щедро здобрені «хімією», адже також працювала там торік. Якось полишила в теплиці капці, то на ранок вони ледь не розлізлися. Каже, тому нині сама не споживає імпортних, боїться отруїтися. А син у школі якось скуштував салат із огірків, то місяць у лікарні відлежав, а опісля ще вдома хворів, і медики не знали, що то за біда була. Неспроста, подумалось, мою увагу привернула черга біля одного з лотків, де, як придивилася, брали й отруту від бур'янів, і стимулятори росту, тож активно й доморощену продукцію переводять на «хімію». Одна газдиня мала перед собою довжелезний список, щоб, очевидно, не забути придбати гербіциди, а також підживки (була перелічена практично вся городина: від картоплі — до кабачків). Активно купували стимулятори росту та отруту для кукурудзи і навіть квітів. Заодно пригадалося, що й на присадибних ділянках сьогодні значно побільшало людей з оприскувачами. Продавчиня тим часом ретельно роз'яснювала, як розводити гербіциди. Писаної інструкції не давала, позаяк товар фасувала сама: окремо — порошок до пакетиків, а рідину — в пляшечки, на яких значився «Хлорид натрію» (медичний розчин для ін'єкцій). Застерігала, що треба одягати рукавички та бодай маски марлеві, ретельно розвести суміш і додати води. Опісля добре помити пристрій для оприскування, руки й обличчя. І на цьому спасибі, що підказали!

...Продовжую екскурс у пошуках «огіркових» історій. У супермаркеті також краму — на всяк смак і гаманець. Принагідно цікавлюся, яку гречку продають, бо ширяться чутки, що китайську одесити не хочуть купувати. Ну, в крамниці не було ніякої, то й питання зняте! А ось огірочки є. Чемна продавчиня (хто нині хоче таємниці бізнесу розкривати) розповідає, що товар — із сусіднього району, де розвинуті потужні тепличні господарства. Місцеві огірки легко відрізнити, каже, від іспанських, які і справді були в продажу донедавна. Імпортні овочі дуже швидко вкривалися плямами і гнили, а запах який мали — хоч не заходь на склад!..

До речі, завідувач контрольної лабораторії ринку Петро Григорів теж радить покупцям звертати увагу на органолептичні властивості продуктів, а зокрема, городини: чи немає пошкодження овочів, гнилі. У лабораторії, каже, проводять дослідження продуктів рослинництва на вміст нітратів, а от бактеріологічний контроль — у компетенції обласних структур.

...У жінці, що роздивляється строкаті вітрини, впізнаю знайому, заробітчанку Ірину, що саме приїхала у відпустку з Іспанії. Принагідно цікавлюся, а як ТАМ із овочами? Відказує, що вони з чоловіком купують голландські огірки, бо іспанські дуже м'які й швидко псуються. Заодно Ірина, придивившись до цінників, дивується, що тут, в Україні, такі дорогі продукти харчування, чи не вдвічі за вартістю перевищують іспанські. А доходи там он які — не до наших! Бідкається, як можна виживати тут. Хіба поясниш це заробітчанці, яка вже звикла до зарплатні «зеленими»? Ось і рання городина для нас — розкіш. Більшість купує по кілька огірочків чи помідорів, і то не на щодень (невибагливий у нас люд: ось, мовляв, свої на грядках дозріють, отоді й наїмося), то є надія, що німецька біда нас омине. Через убогість...

Людмила СТРАЖНИК.

Івано-Франківська область.

Фото автора.

Овочів на ринку вдосталь.

Непроста то справа — тепличні огірки вирощувати.

су не буде. А настане просвіт тоді, коли всю молочну продукцію виготовлятимуть без жодних домішок, з якісної молочної сировини. А коли молока не вистачатиме, то ми й скажемо: чекайте, давайте щось робити! Почнемо й ферми будувати, й гроші під цю справу в бюджети закладати...

— Другий момент, — продовжує співрозмовник. — Ніхто про це не говорить у керівних кабінетах. От зараз зменшується кількість корів у населення. А чого? Ціна на молоко мала?.. Заводи відсотків на 30 менше платять, ніж великим господарствам. Чому? Переробники кажуть: «Брудне, руками доїться тощо». А на заводах усе разом зливають, роблять сир з однієї ємності! То той із селян, хто «бадяжить» за таких умов, й надалі триматиме корову, а той, кому совість не дозволяє, — продає або здає на м'ясо. Немає такого стимулу, я б сказав, селянського романтизму у виробництві якісної продукції. Романтизм, прагнення до добра, на жаль, відходить у минуле.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Фото автора.

Ферми обладнані сучасними доїльними залами.

ПРОГНОЗ

Новий рис — нова ціна

Собівартість вирощування білих зерен значно зросте через здорожчання добрив та енергоносіїв

Нинішнього року на Херсонщині під рисом зайнято не 30 тисяч гектарів площ, як торік, а на дві тисячі менше.

Таке скорочення директор Інституту рису НААНУ Володимир Дудченко пояснює вдосконаленням структури сівозмін, оскільки у деяких районах відбулося перенасичення сільгоспугідь рисовими системами. У деяких господарствах (ви не повірите!) важлива культура займала до 70 відсотків орного клину. А це, зазначає співрозмовник, не зовсім правильно.

Як неправильно і те, що в ході так званих аграрних «реформ» цілісні системи, в які вкладено мільйони і мільйони державних коштів, пошматовано і роздано власникам паїв. Тепер же вони, схоже, не знають, що з цим добром робити.

За Скадовськом (у бік курортного селища Лазурне) можна спостерігати, як сотні гектарів покинутих чеків заростають бур'янами. На думку директора інституту, ті землі можна реанімувати, але для цього в кожен гектар необхідно «влити» щонайменше по 40 тисяч гривень. Тільки ж де їх взяти?..

— Цьогоріч рисівники зіткнуться з новими труднощами, — коментує ситуацію Володимир Дудченко. — Передусім через значне подорожчання енергоносіїв і мінеральних добрив. Якщо торік той же сульфат амонію купували по 1100 гривень за тонну, то нині ціна до двох тисяч доходить. І якщо торік у вирощування гектара рису вкладали 7—10 тисяч гривень, то тепер доведеться викласти не менш як 12 тисяч.

Подорожчала і електроенергія, яка використовується на подачу води у чеки. Ці затрати, правда, держава обіцяла компенсувати. Але торік компенсація становила у межах 40 відсотків. При цьому істотно (на 30 відсотків) зростає вартість і самої води. Торік тисячу кубометрів її коштувало 15 гривень, цього року — всі 20. Скажу більше. Там, де вода на зрошення йде самопливом, затрати на неї становитимуть у межах 300 гривень на гектар, подача ж її насосами обійдеться рисівникам у 2,5 тисячі гривень. А це вже 25 відсотків затрат у собівартості продукції. Для води це забагато. Не виключено, що дехто взагалі відмовиться вирощувати культуру на системах, куди вода подається насосами.

Щодо зняття мораторію на продаж землі, — продовжує співрозмовник, — впевнений, оті 60 тисяч гектарів рисових чеків — багатство країни. На мою думку, для держави було б значно краще, якби ці землі вона повернула собі у власність, компенсувавши селянам їх вартість. Держава повинна сама надавати зрошувані землі ефективним власникам у довгострокову оренду, отримуючи від того солідний зиск. Звісно, чеки мають використовуватися при цьому за прямим призначенням.

Василь ПІДДУБНЯК.

Херсонська область.

Фотоетюд Юрія ВЕНГЕРЕША.

UEFA очікує отримати від проведення чемпіонату Європи з футболу 2012 року 1,3 млрд. євро прибутку. За останні 20 років доходність ЧЄ зросла більш як у 30 разів *(24 канал)*

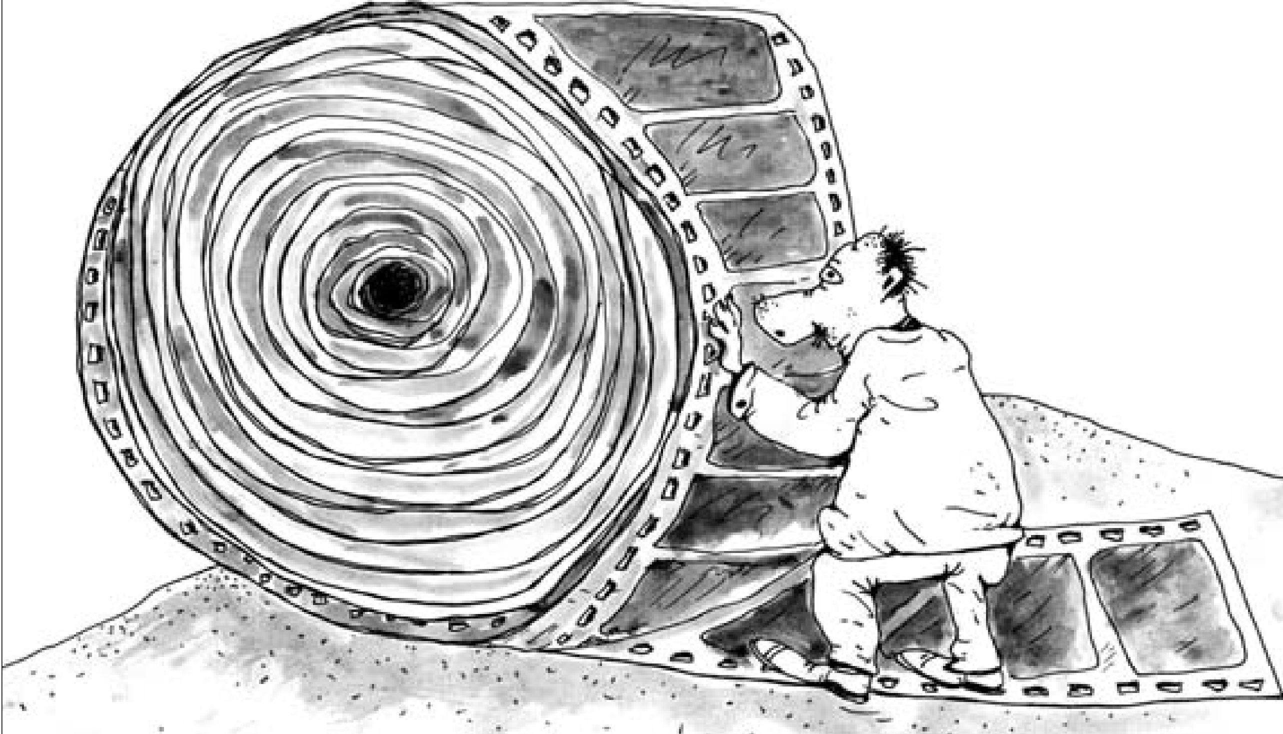
Міжнародний валютний фонд (МВФ) погодився на виділення Єгипту кредиту на стабілізацію економіки в обсязі 3 мільярди доларів, *повідомив міністр фінансів Єгипту Самір РАДУАН (ТСН)*

У кого що болить,

або Як за «круглим столом» наш телеефір пом'янули

ФОРМАТ/НЕФОРМАТ

Розповідь про «круглий стіл» на тему «Українське кіно на українському телебаченні» так і хочеться розпочати зі слів: «...сонячного травневого дня нічого не віщувало біди, аж на тобі — відбувся «круглий стіл»!». У столичному Домі кіно зібрались ті, кому не все одно, яку телепродукцію пропонують у вітчизняному телеефірі. Небайдужих — небагато. Серед них — причетні до процесу кіновиробництва та організатори заходу: голова Держкомтелерадіо України Юрій Плаксюк, голова Національної спілки кінематографістів Сергій Тримбач, гендиректор студії «Укртелефільм» Юрій Сторожук, директор Інституту екранних мистецтв Національного університету театру, кіно і телебачення імені Карпенка-Карого Микола Слободян. Також були представники Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, Київської РДТРК та ДТРК «Культура».

Почали за здравіє. Привітали кінорежисера Костянтина Крайнього, який отримав приз на кінофестивалі «Перемогли разом» у Севастополі з картиною «Час істини». Кілька хвилин пораділи за випускницю університету імені Карпенка-Карого Марину Вроду, яка зі своєю короткометражкою «Крос» тоді ще не отримала «Пальмову гілку» на одному з найпрестижніших у світі фестивалів у Каннах. Утім, сором'язливо замовчали, що гроші на цей фільм Марина чесно заробила сама, а з рештою їй допомогла подруга. Ще не згадали про кінопроект Володимира Тихого «Мудаки. Арабески», який, хоч і не в конкурсі, але також показано в рамках канського кінофесту. В будь-якому разі почали з позитива, а далі, як то кажуть, понеслося!

Ідіть ви... на канал «К»

Пан Плаксюк зважив на те, що, безумовно, добре, коли українські фільми представлено на світових кінофестивалях, але ж до великої (в прямому і переносному значенні) телеглядацької аудиторії вони або зовсім не доходять, або їх транслюють один раз на одному телеканалі десь вночі. А відтак про існування українського кіно знають лише ті, хто «в темі». Що ж, панові Плаксюку не заперечиш, бо так воно й є. Адже фільми, які представляють на фестивалях, зазвичай належать до так званого «авторського кіно», а його телепродюсери називають «неформат» і не беруть до показу. З таким «неформатним фільмом» приходив на різні телеканали, в тім числі на Перший Національний, і кінорежисер Аркадій Мікульський, і вдосталь наслухався про цей дивний «неформат». Оскільки я цей фільм не бачила, від коментарів утримаюся. А пан Плаксюк пообіцяв з'ясувати цю ситуацію з Першим, бо де, як не на державному телеканалі, транслювати вітчизняний продукт?! Після цього недобрим словом згадали і те, що фільмів і телевистав із так званого «Золотого фонду» українського радянського періоду теж майже не побачиш. І не тільки фільмів, а й (за рідкісним винятком) нічого, пов'язаного з українським мистецтвом і митцями. Утім, я б так принципово питання не ставила. Адже за останні кілька років на телеканалах з'являється дедалі більше аутентичного телепродукту, що спирається на смак кожного окремо взятого телепродюсера, який і визначає, що зацікавить глядача його канала, а що ні.

Тут дозволю собі відступити від теми.

Два роки тому мені зателефонувала приятелька, яка вже багато літ працює на студії імені Довженка. Вона знає багатьох акторів, режисерів, операторів і художників театру і кіно з усієї України. І вирішила вона запропонувати телеканалам створити цикл програм про НАШИХ. «Прикро, — каже, — чути, що немає в нас талантів! Просто про них треба розповідати!» З готовою концепцією цього проекту вона звернулася мало не до всіх телепродюсерів і всюди почула одне й те саме: мовляв, це добре, але глядача цим не утримаєш, рейтингів не буде, так що ідіть ви... на канал «Культура». А канал «Культура» — з радістю б, але грошей на виробництво немає! Тобто цикл програм про те, які в нас талановиті творчі особистості, — це теж «неформат». От і виходить, що до «неформату» потрапляє все, що НЕ пов'язано із серіалами, скандалами, танцями і співами. Зрозуміло, що «коні не винні» і керівництво каналів вболіває за рейтинги. Але чому російські телеканали знаходять і час, і місце для свого вітчизняного і про своє вітчизняне? Приміром, проект «Закритий показ з Олександром Гордоном» показує російське фестивальне, «авторське» і будь-яке (в рамках розумного) кіно — і не раз на рік десь вночі, а в прайм-тайм на Першому російському! Треба ж із чогось починати та думати, ЯК зацікавити глядача, а не відмовлятися отак одразу. Тим паче що на українському матеріалі можна і кіно, і серіали знімати. Наше «розстріляне відродження» — це ж невичерпна тема! А українські міста за часів німецької окупації?! А історія кохання Лесі Українки?! Спроби в цьому напрямку, на щастя, робляться. Проте насправді виявляється, що продакшн-студіям таки простіше і вигідніше в тридесятий раз відзняти «мило про попелюшку», а телеканали краще придбають в навантаження до блокбастера західну кінопродукцію категорії «Ж», ніж ризикнуть витратити гроші на «неперевірений формат». Ось і виходить замкнуте коло!

Повертаючись до «круглого столу», треба зазначити, що без перегинів із драматизмом не обійшлося.

Яка нація нам потрібна — здорова чи культурна?

Уже в перші півгодини обговорювання теми стало зрозуміло, що комерційні телеканали не примусиш демонструвати вітчизняне кіно. І під час обговорення найбільше діставалося Першому Національному, адже він у нас найдержавніший з усіх державних. Особливо непокоївся голова Спілки кінематографістів України пан Тримбач:

«Я дивлюся програму Першого Національного і бачу, що вони транслюють. Наприклад, юнацький чемпіонат світу з хокею. Хто у нас дивиться юнацький чемпіонат світу з хокею? Якщо українське кіно — не рейтинг, то чому це — рейтинг, — зауважував він. — Вони показують дворовий футбол, і це, виявляється, рейтинг...»

Завдяки Інтернету про засідання «круглого столу» дізналися і пересічні телеглядачі, реакція яких на заяву пана Тримбача не змусила себе довго чекати і призвела до дискусії на сайті «Телекритика». Ось деякі із цензурних відгуків.

«Що йому не подобається? Те, що міжнародні чемпіонати показують, чи те, що фільми депресивні не хочуть брати, щоб людей не завантажувати з першої кнопки країни?»

«Отож бо — «не показуйте депресняк, краще я подивлюся, як хлопці в сусідньому дворі м'яча ганяють». Тоді на що нарікаєте, пацани? У нас селянське телебачення — і не тільки державне. Коли першою стрічкою в загальнонаціональних новинах йде інформація про те, що в селі баба діда прибила, то що це? І трансляція спорту така само. І в коментарях звучить: не треба нам вашого кіно. Не треба, то й не треба. Тільки падіння рівня культури є річчю далеко не локальною. Україна опускається під воду. Вас це влаштовує? Виходить, що так».

«Такої дурної заяви ніхто не чекав. Перший канал — класичний зразок того, як треба зацікавити молодь спортом, а не тупоголовими упадницькими фільмами».

«Усе правильно Тримбач сказав! Нічого до мужика чіплятися! Українське телебачення повинно показувати українські фільми і трошки світової класики».

«Молодь дивиться хокей, і не просто хокей, а чемпіонат. Міжнародний футбол, формулу-1, міжнародні змагання з гімнастики. Люди не йдуть у підворітні, не п'ють горілку. Вони бачать, ким можна стати, на кого потрібно рівнятися. Що поганого в тому, що на Першому показали все це? Невже краще просиджувати штани в кріслі? На такій посаді жодного фільму не зняти».

У цих коментарях кілька разів згадали «упадницьке та депресивне українське кіно». Звідки така думка? І повертаємося туди, звідки почали — бо не транслюють вітчизняні телеканали нове українське кіно. А в ньому, до речі, присутні всі жанри! І не транслюють не тільки з причин «формату—неформату», а ще й через грошову проблему (так зване роялті). Конкретних рекомендацій, до яких на початку обговорення «круглого столу» закликав пан Тримбач, лунало небагато, переважно щодо змін у законодавстві про кінематограф і ТБ. А також про те, що ці закони покажуть телеканалам, «що, як і скільки показувати». Лунала навіть пропозиція «ввести закон про зобов'язаність телеканалів щороку віддавати певний відсоток на виробництво вітчизняного кіно». Вочевидь, той, хто це вигадав, думає, що в цьому разі телеканали вже точно будуть змушені демонструвати те, на що віддали гроші. Як ви зрозуміли, під час заходу дійшли думки, що для досягнення цілей всі засоби підійдуть.

Отже, в черговий раз «говорили, балакали, розійшлися та й заплакали»...

P. S.

13 квітня виповнилося 80 років видатному українському актору Юрію Мажузі.

15 квітня виповнилося 70 років кінорежисеру Роману Балаяну.

9 травня виповнилося б 75 років геніальному кіномитцю України Юрію Іллєнку, котрий минулого року пішов з життя.

За словами голови Держкомтелерадіо України пана Плаксюка, на провідних телевізійних каналах України не спостерігалося проектів, присвячених цим ювілеям.

Напрошується сумний висновок: там, де не цінують живих і не пам'ятають тих, кого вже немає, КУЛЬТУРА ТА МИСТЕЦТВО НЕ ВХОДЯТЬ ДО ІДЕОЛОГІЇ ДЕРЖАВИ.

Катерина ВИНОГРАДОВА.
Мал. Михайла САЧКА.

ПІДВОРІТТЯ

Порно... на уроці

Школярі області мали доступ до комп'ютерних ігор, які містять елементи жорстокості та насильства. Шкільні ПК не були оснащені спеціальними програмами, що унеможливлювали б «екскурсії» на сайти сексуального характеру та насильства.

Порушення закону про захист суспільної моралі працівники прокуратури виявили у школах Бережанського, Заліщицького, Збаразького, Тернопільського, Чортківського, Шумського районів.

Чимало школярів та учнів профтехучилищ замість уроків відвідували комп'ютерні клуби (їх в області понад 70). Скажімо, у Чорткові під час навчального процесу в одному з комп'ютерних залів семеро неповнолітніх грали в ігри на теми фізичного знищення ворога, заподіяння йому страждань, тілесних ушкоджень. Такі само дитячі розваги виявили прокурори Збаразького, Зборівського та Підволочиського районів. До речі, факти безпричинної та тривалої відсутності школярів на уроках адміністраціями ЗОШ приховувались.

Не рідкість, коли дітей залучають до розповсюдження і вживання алкоголю, тютюнових виробів, наркотиків, продукції порнографічного змісту. На жаль, у багатьох випадках і сім'ї, і відповідні органи не звертають на це уваги. Не зафіксовано жодного випадку, коли б з ініціативи служб у справах дітей винні у протиправній діяльності дорослі були притягнуті до відповідальності.

Та не дрімало «око государеве».

За результатами перевірок органами прокуратури бездіяльних і байдужих притягнуто до дисциплінарної та адміністративної відповідальності. Порушено сім кримінальних справ.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Про існування українського кіно знають лише ті, хто «в темі»

Чи переможе храм базарний кіоск?

Після 105 судових засідань власник землі, відведеної під духовно–оздоровчий центр, повинен розпочинати боротьбу за неї з нуля

Майже два роки тому наша газета розповідала про хмельничанина Юрія Козловського, котрий за власний кошт на території, що належить його приватному підприємству, задумав збудувати духовно-оздоровчий центр. Його основою мала стати церква з недільною школою, тимчасовим притулком та їдальнею для бідних. Поруч — лікувально-оздоровчий центр народної медицини з бібліотекою. Все це повинно було працювати на засадах милосердя та доброчинності і бути безплатним для всіх відвідувачів. Однак досі справа так і не зрушила з мертвої точки, а замість будівництва тривають судові засідання. Каменем спотикання на шляху до благородної справи стали кілька соток базарної землі.

Державний акт завис у повітрі

Понад два десятки років тому приватна науково-технічна фірма «Союз», яку створив і очолив Юрій Козловський, викупила старі будівлі колишнього виробництва, котрі в часи перебудови просто розвалювались на очах. Разом із ними дісталась і вся заводська територія. Місце і будівлі були такі непривабливі, що ні претендентів на них, ні проблем із документами на право постійного користування не було.

У 1994 році, через п'ять років після купівлі, для того, щоб привести всі документи до вимог тодішнього законодавства, ПНТФ «Союз» відбила і погодила межі з сусідніми землекористувачами, провела інвентаризацію землі і отримала розпорядження Хмельницької міської адміністрації про виділення їй в постійне користування ділянки площею 1,33 гектара. Тоді ж був виготовлений державний акт, що підтверджував це право, але якимось дивовижним чином він зник(!) і так і не був переданий законному власникові. Чому так сталось, можна лише здогадатись. За роки хмельницькі базари розрослись так, що впритул наблизились до території ПНТФ «Союз». А це означало, що колишній пустир може перетворитись на дуже дорогі базарні сотки. Тоді не в одного кмітливого, підприємливого, а головне — наділеного певною владою охочого заволодіти таким потенційним багатством і виникло запитання: як сталось, що там, де тисячами доларів вистелений ледь не кожен базарний метр, більше гектара землі стали власністю людини, яка не належить ні до владних, ні до бізнесових кіл? Відтоді кому тільки не доводила фірма своє право на землю, які тільки довідки не збирала, яких експертів не залучала, у яких судах не відстоювала свій інтерес. Після того, як господарський суд Хмельницької області, Львівський апеляційний суд та Вищий господарський суд підтвердили право ПНТФ на постійне користування землею, в 2003 році Хмельницький міськвиконком надав фірмі дозвіл на будівництво науково-виробничого торгово-сервісного комплексу, чим автоматично підтвердив і право постійного користування на землю. Та й пізніше ще з добрий десяток будівельно-технічних та земельних експертиз підтвердили це право. Але дивним чином жоден із цих доказів і рішень суду так і не став підставою для виготовлення державного акта на землю. А немає акта — на землю завжди знайдуться охочі.

Земля «наклалась» на бізнес–інтерес

На останніх довго чекати не довелось. У 2007 році міська влада надала ДП «Імпульс-Світ» ділянку поруч із ПНТФ «Союз». І тоді почались ще більші проблеми. Дивним чином виявилось, що частина території ПНТФ «Союз» (яка відміряна ще з 1989 року!) «наклалась» на територію новоствореного підприємства.

Було б логічно запитати, як могла трапитись така «накладка», хто із чиновників і за яких обставин допустив її. Але натомість фірма «Союз» змушена була в судах доводити своє право на цю землю. Зробити ж це можна єдиним шляхом — домогтись від влади, аби виготовила і видала втрачений з її ж вини акт на землю.

Навесні минулого року Вищий адміністративний суд України після розгляду касаційної скарги залишив згадане рішення в силі. І це мало б означати, що в десятиденний строк ПНТФ «Союз» нарешті отримає акт, а з ним і повне право на землю.

Але тут почалось найдивовижніше. Міська влада досі не може розв'язати складну задачу: чия ж земля на чию накладається. Чомусь замість виконання судового рішення, почали шукати якісь компромісні варіанти. І вони вилились у те, що у проекті документації, виготовленому КП проектно-розвідувальних робіт, спірна смужка землі зникла з території ПНТФ «Союз». Зате в якості компенсації їй був відкраяний такий же за площею шматок, але на території проходу, що існує між сусідніми підприємствами вже не одне десятиліття.

Макет майбутньої церкви.

Логіка чиновників проста: територія фірми залишається тією ж, а те, що набуває зовсім іншої конфігурації — це, начебто, незначні дрібниці.

Та на кого розрахована така логіка? Адже вся попередня документація, включаючи і рішення на право постійного користування, враховує саме старі межі. Зміна їх може не тільки порушити інтереси тих сусідів, у кого відрізається частина землі, а й поставити під сумнів саме право постійного користування на всю ділянку, що набула нових рис, з боку ПНТФ «Союз». Враховуючи все це, місяць тому Хмельницьке БТІ зробило висновки, що фактичне землекористування ПНТФ «Союз» відповідає розпорядженню міськадміністрації від 1994 року, натомість земельна ділянка ДП «Імпульс-Світ» накладається на чужу територію. А з огляду на це ЦДЗК не взявся за виготовлення держакта на основі «компромісного» варіанта.

Мало того, прокуратурою було опротестоване рішення міськради щодо виділення спірної земельної ділянки ДП «Імпульс-Світ». Але раптом Юрію Козловському повідомили, що прокуратура відкликає свій протест. Натомість йому порадили ... подати позов до суду. Але що і у кого має відсуджувати підприємство? Кого і як переконувати в тому, що це не просто одна земельна ділянка наклалась на іншу, а банальні бізнес-інтереси і зацікавленість впливових осіб перекрили всі права, судові рішення і плани. Невже після п'ятнадцяти років судових розслідувань справи і 105 (!) судових засідань тепер все треба розпочинати з початку? Чи вистачить у сімдесятирічного доктора технічних наук, академіка Української технологічної академії, заслуженого винахідника України, заслуженого діяча науки і техніки Юрія Козловського сил, часу і життя, щоб іще раз пройти цим шляхом?

Земля освячена? Можна і «розсвятити»

Для багатьох затятість Козловського у відстоюванні свого права на землю залишається щонайменше незрозумілою. Дехто з опонентів уже дійшов до того, що почав ставити під сумнів науково-технічні розробки та винаходи конструктора, бруднити ім'я вченого, звинувачувати у зажерливості. Мовляв, і він не проти нажитись на землі, тому так і тримається за неї.

І це суща правда: Козловський ніколи і ні від кого не приховував, що має на свою ділянку величезні плани. Для цього освятив землю і поставив на ній хрест. Для цього своїм коштом виготовив план і проект забудови. От тільки поставити там зібрався не торгові ряди, а храм.

І треба ж було такому статись, що всі ці мрії, плани, проекти «зачепились» за комерційну автостоянку, межа якої просто відсікає частину церковної споруди. Причому так чіпко врізалась в неї, що це не дає отримати офіційний дозвіл на будівництво. Натомість в якості компенсації пропонується вже згадуваний кусок стежки зовсім в іншому місці, і не біда, що до нього не причепиш церковного фундаменту.

Восени 2007 року хмельницький обласний господарський суд зобов'язує Хмельницьке міське комунальне підприємство проектно-розвідувальних робіт із землевпорядкування відновити втрачену технічну документацію, а Центр державного земельного кадастру виготовити державний акт.

Пропонувався і ще простіший варіант — взяти і посунути храм в інше місце. А освячену землю — «розсвятити». Коментарі, як кажуть, зайві.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото автора.

Зрештою, чому б і ні? У нас давно зсунуті зі звичних місць поняття моралі й віри. Ми так легко переставляємо закони. А про жонглювання судовими рішеннями вже й говорити не доводиться. То чому б храмові не поступитись місцем базарному кіоску? Ситуація є така абсурдна, що у морально здоровому і законослухняному суспільстві навіть уявити таку неможливо. Але у нас все зрушилось зі своїх основ. І вчений, розробками якого свого часу цікавились німецькі та японські фірми, повинен підтримувати своє підприємство за рахунок базарного бізнесу, а не завдяки впровадженню технічних новинок в українське виробництво. А благодійний проект чомусь викликає не підтримку, а цинічну посмішку і нездоланне протистояння...

За ті півтора десятиліття, що воно триває, на місці омріяного духовно-оздоровчого центру вдалось поставити хрест і вивезти каміння під майбутній фундамент.

Картина доволі символічна: хіба не такий само вигляд має нині храм духу, моралі і закону нашого суспільства? Невже не знайдеться того, хто має підтримати будівничого, що власною рукою хоче закласти міцні цеглини у мури майбутнього країни?

А такою вона є на спірній ділянці землі.

РЕГІОНИ

Для старшокласників праця — як відпочинок

У Кіровограді розпочали роботу пришкільні дитячі табори, в яких відпочиває півтори тисячі дітей.

Щоб дозвілля було цікавим, міське управління освіти разом з туристичними фірмами підготувало цілу низку екскурсійних маршрутів, в тому числі новий — тролейбусний, історичними місцями обласного центру. Діти відвідуватимуть музеї, кінотеатри, спортивні змагання та здійснюватимуть піші прогулянки за місто. Особлива увага приділяється оздоровленню сиріт та позбавлених батьківської опіки, 132 дитини з вадами здоров'я проходитимуть лікування в санаторіях України.

Для тих старшокласників, у кого є бажання заробити додаткові кошти, працює програма літнього працевлаштування. Причому, якщо торік на оплату їх праці із міського бюджету було виділено 17 тисяч, то нинішнього — 40 тисяч гривень. Діти мають змогу працювати за місцем проживання, де обсяги робіт надають ЖЕКи та КРЕПи. Це, зокрема, прибирання та озеленення територій, упорядкування дитячих майданчиків.

Віктор ІЩЕНКО.
Кіровоградська область.

Правоохоронці не приховали злочин колеги

За поданням правоохоронців Ніжинською міжрайонною прокуратурою за фактом скоєння ДТП інспектором дорожньо-патрульної служби групи ДПС Куликівського ВДАІ УМВС України в Чернігівській області порушено кримінальну справу. Перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, міліціонер-відпускник уранці 1 червня власною автівкою збив у Ніжині 20-річного жителя Липового Рогу та зачепив ще двох громадян. У водія мопеда, за попереднім діагнозом, закритий перелом лівого стегна. Його госпіталізували до Ніжинської центральної міської лікарні. Обставини інциденту довів до відома всіх керівників міськрайорганів та підрозділів міліції на селекторній нараді начальник Управління МВС у Чернігівській області полковник Олександр Михайлик. Він наголосив, що для збереження довіри людей до правоохоронних органів жодна подія чи злочин за участі працівників міліції не повинні приховуватися.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Новонароджену дівчинку мати вбила і кинула в річку

Страшну знахідку виявила мешканка міста Чорткова на Тернопільщині. Спустившись до річки, щоб набрати води для поливу городу, пенсіонерка побачила пакет, який прибило до берега течією. Розгорнула його і жахнулася: там лежало тільце мертвої дитини з численними ранами. Згодом правоохоронці налічили їх більше двадцяти.

Горе-матір шукали недовго. Хтось із торговців на ринку підказав, що біля них у наметі торгувала повненька дівчина, яка раптово схудла. Як з'ясувало слідство, 22-річна мешканка Чортківського району поїхала на заробітки до Польщі, де її зґвалтував роботодавець. Вагітною вона повернулася додому і влаштувалася торгувати на ринку. Свій стан всіляко маскувала. Про це не знали ні батьки, ні господиня, в якої винаймала квартиру. Щоб пришвидшити пологи, купила спеціальні препарати. Дівчинка народилася вночі. Експертиза підтвердила, що вона була жива. Перерізавши пуповину, тим само ножем горе-матір завдала немовляті численних ударів. Мертве тільце загорнула в пакет і кинула в річку, а вранці пішла на роботу.

Наразі жінка перебуває в ізоляторі тимчасового тримання. Стосовно неї порушено кримінальну справу за умисне вбивство новонародженої дитини.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Розіграш подарунків серед передплатників газети «Голос України» на перше півріччя і на весь 2011 рік

Вітаємо переможців!

Вінницька область

1. Грошова премія 50 гривень:
Співак Петро Олексійович — вул. Петровського, с. Рубань, Немирівський р-н.
Ястремський Михайло Микитович — вул. Свердлова, 192, м. Вінниця.
2. Футболка і кепка з логотипом «Голосу України» та книжка «Еволюція влади» (літопис сучасної історії України):
Бурдейний Василь Семенович — вул. Урожайна, с. Шляхова, Бершадський р-н.
Беличко Валентина Іванівна — с. Яруга, Могилів-Подільський р-н.
3. Подарункове видання книжки «Чотири вінницькі броди» (історія Вінницької області за 75 років) з автографами авторів та аудіодиск із записами пісень Вінницького фольклорного народного ансамблю «Вишня» з автографом художнього керівника, заслуженого артиста України Адама Дзюби:
Олійник Михайло Іванович — с. Хоменки, Шаргородський р-н.
Подарунки від власного кореспондента «Голосу України» Скрипника Віктора Степановича надійдуть поштою.

Волинська область

1. Футболка і кепка з логотипом «Голосу України»:
Кардаш Юрій Васильович — вул. Шевченка, 6, м. Луцьк;
Мартинюк Іван Гаврилович — вул. Центральна, с. Видричі, Камінь-Каширський.
2. Бібліотечка літератури видавництва «Надстир'я»:
Романюк Петро Сергійович — вул. Студентська, 9, м. Горохів, Горохівський р-н.
3. Сувенір від власкора:
Жук Віталій Феодосійович — вул. Багряного, м. Ковель;
Клімович Тетяна Іванівна — с. Старосілля, Маневицький р-н.
По подарунки звертатися за адресою: Луцьк, Київський майдан, 9, приміщення обласної ради, кімн. 409, власний кореспондент «Голосу України» Якименко Микола Олександрович; телефон (0332) 77-81-84.

Дніпропетровська область

1. Грошова премія 100 гривень:
Швец Анатолій Філімонович — с. Лугове, Хорошевська с/р, Петропавлівський р-н;
Рубльова Тетяна Іллівна — вул. Шевченка, с. Преображенка, Межівський р-н;
Головіна Ніна Яківна — вул. Будівельників, 14, м. Дніпропетровськ;
Сметанко Леонід Тимофійович — вул. Заливна, м. Марганець;
Пренко Віталій Савелійович — вул. Кірова, 134-б, смт Царичанка.
Подарунки надійдуть поштою.

Донецька область

1. Курс діагностики і лікування в Госпіталі Сітько МРТ, м. Донецьк:
Букалов Павло Федотович — а/с 4836, м. Донецьк;
Кравцов В.І. — вул. Артема, 154-а, м. Донецьк;
Шавєлкін Олексій Васильович — вул. Бутовська, м. Макіївка.
2. Футболка з логотипом «Голосу України» Орлов Микола Федорович — вул. Кірова, 26, м. Горловка:
Линнік Микола Іванович — пр-т Металургів, 47, м. Маріуполь.
3. Комплект книжок від газети «Кримінал-експрес»:
Пилипенко Віктор Михайлович — вул. Куйбишева, 5, м. Дзержинськ;
Дєткін Віталій Семенович — вул. Генерала Батюка, 62, м. Слов'янськ;
Тараненко Іван Андрійович — вул. Вознесенського, 16, м. Краматорськ.
Подарунки від власного кореспондента «Голосу України» в Донецькій області Кущ Ліни Володимирівни надійдуть поштою.

Житомирська область

1. Грошова премія 100 гривень:
Невмержицький Володимир Григорович — с. Гошів, Овруцький р-н;
Спасьоник Антоніна Федорівна — вул. Раїси Раскової, 13, м. Бердичів;
Вікарчук Галина Кіндратівна — вул. Північна, с. Іванківці, Житомирський р-н;
Старжинський Ігор Іванович — вул. Сингаївського, м. Радомишль;
Мельник Марія Євгеніївна — с. Товща, Романівський р-н.
Подарунки від власного кореспондента «Голосу України» в Житомирській області Кавуна Олексія Дем'яновича надійдуть поштою.

Закарпатська область

1. Подарунковий набір:
Богаш Ірина Юріївна — вул. Дружби, с. Новоселиця, Виноградівський р-н.
2. Книжка Василя Нитки «Пожежна справа Закарпаття: минуле і сучасне» з автографом автора та блокнот для записів з логотипом «Голосу України»:
Старчак Степан Миколайович — вул. Мужайська, 113, м. Берегове.
3. Футболка і кепка з логотипом «Голосу України»:
Ласкін Володимир Іванович — вул. Колгоспна, с. Сімерки, Перечинський р-н.
По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Закарпатській області Нитки Василя Івановича; моб. тел. (095) 569-23-76.

Запорізька область

1. Сервіз чайний (на дві персони):
Терещенко Лідія Андріївна — вул. Щорса, смт Якимівка, Якимівський р-н;
Ізбаш Володимир Володимирович — вул. Рози Люксембург, 9, м. Мелітополь;
Митяненко Михайло Іванович — вул. Калініна, м. Токмак.
2. Альбом для фото (подарунковий):
Зачепило Надія Іванівна — вул. Пролетарська, Гуляйпільський р-н, с. Темирівка;
Піхулін Володимир Іванович — вул. Молодіжна, м. Пологи.
3. Електрочайник (дорожній):
Шама Микола Данилович — вул. Гоголя, Чернігівський р-н, с. Крижчине.
4. Ваза для квітів:
Польська Галина — вул. Запорозького козацтва, 1, м. Запоріжжя.
По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Запорізькій області Сосницького Леоніда Романовича; (0612) 263-71-54.

Івано-Франківська область

1. Фотоальбом лауреата Шевченківської премії Василя Пилип'юка «Древній Галич»:
Романюк Михайло Васильович — вул. Січових стрільців, с. Назавизів, Надвірнянський р-н.
2. Фотоальбом лауреата Шевченківської премії Василя Пилип'юка «Я — жінка, я — травинка, я — роса...»:
Дарміць Ігор Петрович — с. Черче, Рогатинський р-н.
3. Подарунковий набір з логотипом «Голосу України»:
Яборов Олександр Васильович — вул. Симоненка, 30, м. Івано-Франківськ;
Турович Анатолій Олексійович — вул. Івана Підкови, м. Калуш.
По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Івано-Франківській області Назарчук Дарини Іванівни: (0342) 52-26-65.

Кіровоградська область

1. Грошова премія 100 гривень:
Коваленко Раїса Андріївна — вул. Миру, с. Перчунове, Добровеличківський р-н;
Дашевський Володимир Григорович — с. Люшнювате, Голованіський р-н;
Ковбас Ярослав Володимирович — с. Кетрисанівка, Бобринецький р-н;
Ткаченко Тетяна Семенівна — вул. Карла Маркса, 22/5, м. Кіровоград;
Троц Василь Тимофійович — вул. Шевченка, с. Перегонівка, Голованівський р-н;
Подарунки надійдуть поштою.

Київ

1. Грошова премія 100 гривень:
Пархоменко Андрій Сергійович — вул. Жовтнева;
Бутко Олексій Прокопович — вул. Туполєва, 17-Е;
Прохоренко Олексій Петрович — вул. Шевченка;
Ліляков Алевтина Григорівна — вул. Новаторів;
Северенчук Костянтин Андрійович — вул. Героїв Севастополя, 44/10;
Подарунки надійдуть поштою.

Київська область

1. Грошова премія 100 гривень:
Дем'яненко Микола Сергійович — вул. Гагаріна, 29, м. Бровари;
Мельник Ірина Яківна — вул. Садова, с. Озерна, Білоцерківський р-н;
Марунич Галина Р. — вул. Польова, с. Ненадиха, Тетіївський р-н;
Перів Марія Василівна — пров. Леніна, с. Мощун, Києво-Святошинський р-н;
Глеєва Віра Микитівна — вул. Леніна, с. Макарівка, Іванківський р-н.
Подарунки надійдуть поштою.

Крим

1. Парасолька:
Добровольський Володимир Леонідович — вул. Молодіжна, с. Веселе, м. Судак;
Пашкова Людмила Миколаївна — вул. Героїв Сталінграда, 35, м. Сімферополь.
2. Набір скруток:
Грищенко Володимир Григорович — вул. Виноградна, с. Володимирівка, Сакський р-н.
3. Калькулятор:
Куничак Іван Дмитрович — вул. В. Сурікова, 16, м. Алупка.
4. Куртка спортивна:
Єрков Володимир Іларіонович — вул. Леніна, 52, м. Джанкой.
По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в АР Крим Вервеса Георгія Григоровича; моб. тел. (095) 879-74-35.

Севастополь

1. «Севастопольське шампанське»:
Сотченко Анатолій Васильович — пр-т Перемоги, 43, м. Севастополь;
Осадчук Василь Микитович — вул. Піонерська, с. Орлівка, Красногвардійський р-н;
Скулимовський Н.Є. — вул. Пахомова, 1-б, с. Орлине;
Баруля Д.О. — вул. Новоросійська, 18, м. Севастополь;
Хвостов Віктор Савелійович — вул. Муромська, 82, м. Севастополь.
По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Севастополі Магдича Миколи Михайловича; моб. тел. (050) 696-35-37.

Луганська область

1. Футболка і кепка з логотипом «Голосу України»:
Верещака Іван Іванович — вул. Кірова, 25, м. Рубіжне.
2. Плед:
Макаров Володимир Миколайович — пр-т Леніна, м. Стаханов.
3. Маленький килимок:
Сидорович Марія Іванівна — вул. Садова, с. Хороше, Слов'яносербський р-н;
Верховод Любов Володимирівна — пр-т Хіміків, 22, м. Сєвєродонецьк.
4. Настінний годинник:
Грінченко Дмитро Федорович — вул. Пролетарська, 23, м. Старобільськ.
По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Луганській області Антіпової Алли Павлівни; тел. (050) 476-19-34.

Львівська область

1. Грошова премія 100 гривень:
Галавін Діонізій Петрович — вул. І. Вільде, с. Холодновідка, Пустомитівський р-н;
Павлович Марія Григорівна — вул. Івана Франка, 102, м. Самбір;
Клюсик Юлія Петрівна — с. Поляни, Золочівський р-н;
Дзенціоловський Валентин Вікторович — вул. Єрошенка, 2, м. Львів;
Кожушко Олег Васильович — вул. Василя Стуса, м. Сокаль.
По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» у Львівській області Кушніра Богдана Івановича; моб. тел. (050) 673-13-10.

Миколаївська область

1. Кавовий сервіз «Конвалія»:
Безлюдний Микола Костянтинович — пр-т Миру, 23-в, м. Миколаїв.
2. Набір посуду для мікрохвильової печі:
Войденко Галина Дмитрівна — вул. Перемоги, 19, с. Андріївка, Баштанський р-н.
3. Сувенірний набір: авторучка, кишеньковий ліхтар, складний ніж-брелок:
Степанюк Іван Лук'янович — вул. Суворова, смт Врадіївка.
4. Кавовий набір:
Цуркан Степан Васильович — пров. Матросова, м. Нова Одеса.
5. Грошова премія 50 гривень:
Руденко Іван Іванович — вул. Карла Маркса, 117, смт Єланець, Єланецький р-н.
По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Миколаївській області Порфир'євої Галини Іванівни; моб. тел. (067) 930-40-99.

Одеська область

1. Годинник наручний:
Черкашин Олександр В'ячеславович — вул. Поштова, с. Миколаївка, Тарутинський р-н.
2. Годинник настінний:
Мацюця Микола Всеволодович — вул. Котовського, м. Балта.
3. Набір стаканів для соку:
Кошмелат Борис Миколайович — вул. Кірова, м. Березівка.
4. Набір для чаю:
Гонтар Петро Якимович — вул. Першотравнева с. Жеребкове, Ананьївський р-н.
5. Кавовий набір:
Ананійчук Микола Никифорович — вул. Марсельська, 18, м. Одеса.
По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Одеській області Воронкова В'ячеслава Володимировича; моб. тел. (050) 332-73-32.

Полтавська область

1. Комплект літератури видавництв Полтавщини:
Шмід Лідія Володимирівна — вул. Інститутська, м. Лубни.
2. Набір інструментів:
Плахтій Василь Петрович — вул. Молодіжна, 27, м. Кременчук.

Шановні читачі! Щиро дякуємо за любов до «Голосу України» та участь у розіграші подарунків!

3. Радіоприймач:
Дяченко Марія Іванівна — вул. Куйбишева, с. Диканька.
4. Канцелярський набір:
Кадура Ніна Федорівна — пров. Піонерський, 4, м. Гребінка.
5. Спортивна форма:
Мізік Володимир Михайлович — а/с 1863, м. Полтава.
6. Настінний годинник:
Корж Володимир Іванович — с. Коржі, п/в Глибока Балка.

По подарунки звертатися до представника газети «Голос України» в Полтавській області Скобельського Віталія Вікторовича; тел. (0532) 7-92-11.

Рівненська область

1. Фірмові футболка й кепка:
Ткачук Володимир Йосипович — вул. Ярослава Мудрого, 23, м. Костопіль.
2. Сувеніри від власкора:
Павлович Віра Іванівна — с. Старе Село, Рокитнівський р-н;
Пінчук Оксана Володимирівна — с. Берестя, Дубровицький р-н;
Кулакевич Уляна Іванівна — с. Блажове, Рокитнівський р-н.
3. Шоколадні цукерки від ВАТ «Костопільський завод продтоварів» (торгова марка «Родина»):
Похозей Тетяна Степанівна — с. Великі Цепцевичі, Володимирецький р-н;
Боровик Валентина Петрівна — с. Богданівка, Корецький р-н;
Менько Людмила Іванівна — с. Неньковичі, Зарічненський р-н;
Сірочук Любов Гнатівна — с. Буща, Здолбунівський р-н;
Кацан Зоя Петрівна — вул. Бєлгородська, 2-б, м. Сарни.

Подарунки від власного кореспондента «Голосу України» в Рівненській області Юркової Олександри Давидівни надійдуть поштою.

Сумська область

1. Грошова премія 75 гривень:
Казбан Микола Володимирович — вул. Трофімова, смт Угроїди, Краснопільський р-н;
Бала Михайло Андрійович — вул. Горького, смт Кириківка, Великописарівський р-н.
2. Грошова премія 50 гривень:
Лимаренко Олег Васильович — вул. Новопобудована, с. Грунь, Охтирський р-н.
3. Футболка і кепка з логотипом «Голосу України»:
Тимченко Василь Віталійович — вул. Ковпака, 29, м. Суми;
Довгополов Григорій Михайлович — вул. Низова, с. Козацьке, Конотопський р-н.

По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Сумській області Жмуркова Владислава Рішардовича; тел. (0542) 36-61-00.

Тернопільська область

1. Футболка і кепка з логотипом «Голосу України»:
Байрак Зіновій Михайлович — с. Шманьківці, Чортківський р-н.
2. Парасолька жіноча:
Жак Юстина Іванівна — вул. Івана Франка, смт Мельниця-Подільська, Борщівський р-н.
3. Скатертина кухонна:
Косар Богдан П. — с. Купчинці, Козівський р-н.
4. Тканини виробництва ВАТ «Текстерно»:
Барицький Дмитро Омелянович — вул. Вивозова, м. Кременець.
5. Книжка видавництва «Богдан»:
Тивонюк Григорій Степанович — вул. Протасевича, 4-а, м. Тернопіль.

По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Тернопільській області Левицької Любові Петрівни; тел. (0352) 26-34-83.

Харківська область

1. Бібліотечка художньої літератури від видавництва «Фактор друк»:
Гуцаленко Григорій Арсентійович — вул. Державинська, 2, м. Харків.
2. Електрочайник:
Соболь Сергій Миколайович — 3-й мікрорайон, 6, м. Красноград;
Хомхотько Микола Володимирович — пр-т, Перемоги, 76, м. Харків.
3. Грошова премія 100 гривень:
Товстолуцький Сергій Михайлович — с. Софіївка-Перша, Близнюківський р-н;
Кошма Григорій Іванович — вул. Перемоги, с. Безлюдівка, Харківський р-н.

По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Харківській області Косого Миколи Івановича; моб. тел. (050) 201-00-09.

Херсонська область

1. Футболка і кепка з логотипом «Голосу України»:
Сінько Василь Григорович — пр-т Дніпровський, 5, м. Нова Каховка;
Александрова Ольга Володимирівна — вул. Паризької Комуни, м. Скадовськ .
2. Лантух солі від солезаводу «Геройське»:
Денисюк Ганна Йосипівна — вул. Центральна, с. Новий Мир, Генічеський р-н.
3. Набір вин радгоспу «Білозерський»:
Камєнєв Семен Омелянович — Киндійське шосе, 32, м. Херсон;
Зіновкін Олександр Васильович — п/в Воскресенка, Іванівський р-н.

По подарунки звертатися до власного кореспонденту «Голосу України» в Херсонській області Піддубняка Василя Григоровича; моб. тел. (095) 521-98-31.

Хмельницька область

1. Сумка:
Сікорський Петро Іванович — вул. Пушкіна, с. Чорниводи, Городоцький р-н.
2. Сувенір:
Гедзь Анатолій Григорович — вул. Рози Люксембург, смт Смотрич, Дунаєвецький р-н.
3. Скатертина:
Бойко Іван Юхимович — вул. Шевченка, с. Москвитянівка, Полонський р-н;
Данилюк Оксана Миколаївна — вул. Незалежності, 31, м. Нетішин.
4. Набір кухонних ножів:
Мутас Володимир Володимирович — вул. Б. Хмельницького, смт Дунаївці.
5. Набір чашок:
Томашенко Надія Трохимівна — вул. Чапаєва, с. Білогородка, Ізяславський р-н.
6. Картина:
Перекопська Людмила Кирилівна — вул. Івана Франка, 35, м. Хмельницький.

По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Хмельницькій області Козак Ірини Анатоліївни; тел. (0382) 77-66-67.

Кам'янець–Подільський (Хмельницька область)

1. Добірка книжок від Українського народного дому міста Кам'янця-Подільського:
Ковальчук Микола Миколайович — вул. Червоноармійська, 10;
Білега Микола Олександрович — с. Баговиця, Кам'янець-Подільський р-н;
Слободян Леонтій Григорович — вул. Веліканова, 25.
2. Одноденна родинна екскурсія музеєм-заповідником:
Ткачук Сергій Дем'янович — с. Тарасівка, Кам'янець-Подільський р-н;
Кучерук Василь Миколайович — а/с 59, Кам'янець-Подільський.
3. Грошовий приз 50 гривень від ПП «Галінська»:
Литвинюк Ярослав Миколайович — вул. Черемушки, с. Гораївка, Кам'янець-Подільський р-н.

По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Кам'янці-Подільського Шпильової Віри Филимонівни; моб. тел. (097) 497-68-80.

Черкаська область

1. Футболка і кепка з логотипом «Голосу України» та фотоальбом:
Радченко Леонід Несторович — вул. Леніна, с. Піщане, Золотоніський р-н;
Вевдюк Лариса Борисівна — с. Терлиця, Монастирищенський р-н.
2. Набір кухонних рушників:
Близнюк Таїса Володимирівна — с. Аполянка, Уманський р-н;
Омельяненко Ніна Пилипівна — с. Жаб'янка, Лисянський р-н.
3. Набір книжок із краєзнавства:
Метьолкіна Лілія Миколаївна — вул. 9-го січня, м. Сміла.
4. Керамічна ваза:
Фрішкова Марія Борисівна — Залізничний проїзд, м. Черкаси.

По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Черкаській області Титаренко Лідії Іванівни; тел. (0472) 32-86-77.

Чернівецька область

1. Грошова премія 100 гривень:
Мандабура Василь Деомидович — с. Подвірне, Новоселицький р-н;
Роскрут Михайло Денисович — с. Рухотин, Хотинський р-н;
Ляшок Іван Петрович — с. Комарів, Кельменецький р-н;
Бурак Петро Васильович — с. Дубівці, Кіцманський р-н;
Неборак Василь Павлович — с. Нижні Петрівці, Сторожинецький р-н.

По подарунки звертатися до власного кореспондента «Голосу України» в Чернівецькій області Сулими Сергія Богдановича; тел. (0372) 55-05-32.

Чернігівська область

1. Пилосос:
Клименко Пелагея Григорівна — пр-т. Миру, 197-а, м. Чернігів.
2. Грошова премія 100 гривень:
Кузьменко Тетяна Максимівна — с. Вишнівка, Ічнянський р-н;
Іващенко Василь Іванович — вул. Космічна, с. Тиница, Бахмацький р-н.
3. Газозапальничка:
Хоменко Іван Антонович — 2-й провулок Колгоспний, м. Корюківка;
Середа Сергій Кирилович — вул. Шевченка, с. Дрімайлівка, Куликівський р-н.

По подарунки звертатися до Мірошниченко Наталії Іванівни; тел. (0462) 4-92-83.

Грошові подарунки від власного кореспондента «Голосу України» в Чернігівській області Павленка Сергія Олеговича надійдуть поштою.

Примітка

Подарунки бажано отримати протягом трьох місяців поточного року з дня опублікування списку переможців.

Переможцям подарунки видаються тільки після пред'явлення паспорта та копії довідки про ідентифікаційний номер. Складається також відповідний акт у двох примірниках, який підписують переможець (або особа, уповноважена переможцем) та представник редакції.

За бажання передплатників подарунки можуть надійти поштою.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 102 (5102)
ВІВТОРОК, 7 ЧЕРВНЯ 2010

У Національному музеї народно-декоративного мистецтва України, за сприяння Посольства Мексики, відкрито виставку мистецтва давнього народу Уїчоль

14 червня минає 120 років від дня народження керівника ОУН полковника Євгена КОНОВАЛЬЦЯ, вбитого 1938 року радянським агентом у Роттердамі

Герої бетонних фортець

З історії Другого Володимир-Волинського укріпрайону

Давно розорані окопи тієї війни, відходять в інші світи останні її учасники і лише похмурі напівзакопані в землю бетонні велетні дотів нагадують про події 70-річної давнини. Чимало цих мовчазних пам'ятників збереглося на берегах Західного Бугу.

Споруджувати систему укріпрайонів (УРів) на новій лінії Західного кордону в СРСР взялися на початку 1940 року. Ці оборонні рубежі складалися з двох десятків УРів, що простягались від Балтики до Карпат. Їх ще називають «Лінією Молотова». Будівництво УРів до червня 1941 року не було завершене, хоча на їх спорудженні щоденно працювало до 140 тисяч чоловік. Старожили пригадують, що з прикордонного містечка Устилуга до села Поромова, а це понад двадцять кілометрів, проклали вузькоколійку, якою підвозили будматеріали, поруч спорудили потужний завод з виготовлення бетонного розчину. До нападу Гітлера збудували близько 2,5 тисячі залізобетонних споруд, тисячу з них озброїли УРівською артилерією, інші — кулеметами.

На території Волинської області розміщувалися 2-й Володимир-Волинський та 9-й Ковельський (Любомльський) УРи, останній з них лиш почали споруджувати. Володимир-Волинський УР мав протяжність 60 км і глибину 5—6 км, налічував сім вузлів оборони. Основу їх мали становити 141 залізобетонна довготривала вогнева точка (ДОТ). Переважно це були двоповерхові триамбразурні споруди, в яких на стаціонарних турелях мали стояти три кулемети «Максим», а в двох напівкапонірах — гармати, стволи яких були захищені сталевими заслінками. Зустрічаються й доти, спроектовані лише під кулемети. Уся система побудована для взаємної підтримки, кожна група утворювала батальйонний вузол оборони, до яких були приписані окремі кулеметно-артилерійські батальйони, які складали гарнізони оборонних об'єктів. Гарнізон доту — 8—10 чоловік. В окремих, дещо більших та із сильнішим озброєнням, могло бути 30—35 осіб. Вони звалися довготривалими вогневими спорудами (ДВС).

Польове заповнення укріпрайону мусили забезпечити армійські частини. Перед початком війни готовність Володимир-Волинського УРу сягала лише 28—33 відсотків, тобто повністю були споруджені та озброєні лише до 50 дотів та кілька ДВС. В основному доти були зосереджені біля міста Устилуг, сіл П'ятидні, Лудин, Хотячів Володимир-Волинського та Поромів, Цуцнів (тепер Петрово), Литовеж Іваничівського районів.

На передньому рубежі

Укріпрайон на території Волині, за планом командування Київського особливого військового округу, з початком бойових дій мали прикривати кілька бойових частин. Крім застав 90-го Володимир-Волинського прикордонного загону (начальник — Михайло Бичковський), 19-го, 20-го, 145-го та 146-го окремих кулеметно-артилерійських батальйонів, це мали здійснювати 85-й і 92-й артдивізіони та частини 87-ї стрілецької дивізії 5-ї армії генерала М. Потапова. Постійний гарнізон Володимир-Волинського укріпрайону мав на озброєнні 16 гармат калібру 107—122 мм, 10 гармат 76-го калібру, 42 — 45-мм гармати, 338 станкових та 151 ручний кулемети. У гарнізоні — 2085 душ, а це лише 29 відсотків штату військового часу. Командував укріпрайоном полковник І. Карменов.

Таким залишився в пам'яті старожилів села Бортнів лейтенант Іван Трубніков.

До військ польового заповнення входила і згадувана вже 87-ма стрілецька дивізія генерал-майора П. Алябушева. У дивізії — 9872 душі (68 відсотків штату військового часу). На озброєнні — 562 автомати ППД, 641 станковий та ручний кулемети, 140 полкових і зенітних гармат, 150 мінометів. Окрім цього, біля Володимира-Волинського стояла 41-ша танкова дивізія полковника П. Павлова, озброєна переважно легкими танками Т-26 та бронеавтомобілями. Прибулі нещодавно 30 танків КВ із 152-міліметровими гарматами не мали навіть бронебійних снарядів, які намагалися за порадою Г. Жукова замінити бетонобійними.

До останнього патрона

Бойові дії в районі Володимир-Волинського УРу носили вкрай запеклий характер. Вранці 22 червня 1941 року біля Устилуга разом з бійцями 4-ї прикордонної застави та частинами 87-ї стрілецької дивізії, що встигли пробитись до міста, героїчно билися гарнізони дотів 19-го кулеметного батальйону, відбивши три атаки німців.

Відомий подвиг оборонців доту біля села в околицях Устилуга, яким командував Герой Радянського Союзу лейтенант Сергій Гуденко. Його гарнізон кілька днів стримував наступ фашистів і боронився до останнього захисника. Чотири дні між селами Бортнів та Поромів Іваничівського району бився гарнізон доту на чолі з лейтенантом Іваном Трубниковим. Оточені противником, воїни вогнем гармати та кулеметів знищили десятки гітлерівців та кілька одиниць військової техніки. Лише після того, як більшість оборонців загинула, а в доті закінчились вода і продовольство, ворогам вдалося захопити героя. Подвиг Трубникова став відомим громадськості лише в 2010 році завдяки місцевим старожилам та авторам цих рядків.

Гарнізони дотів «Грізний» і «Кулик» із 146-го ОКАБ капітана Бурого прикривали ділянку кордону Литовеж — Грибовиця — Лішня. Гармата та кулемети «Грізного», гарнізон якого очолював лейтенант Іноземцев, уже о 5-й годині 22 червня били по ворогу, що наводив понтонну переправу через Західний Буг. За свідченнями місцевих жителів, «Грізний» вів вогонь по ворогу до початку липня і замовк лише після того, як німецькі сапери підірвали його разом з оборонцями. До кінця червня відбивав атаки і гарнізон доту «Кулик». Під кінець боїв у ньому з одинадцяти бійців залишилися четверо. Загинув після кількоденних боїв і гарнізон кулеметного доту «Безіменний».

Про подвиги однополчан розповів молодший лейтенант І. Головашов з доту «Кулик». Важко поранений і полонений у тих боях, він після війни повернувся в село Стара Лішня Іваничівського району до дружини волинянки, з якою пов'язав долю напередодні війни.

Більшість подвигів окремих гарнізонів дотів залишаються ще невідомими. На стінах дотів досі видно шрами від снарядів, бомб, пекельні сліди вогнеметів. Старожили Поромів та Бортнів розповідають про загибель гарнізонів дотів біля їхнього села від застосування німцями вогнеметів, газових засобів та закладеної саперами вибухівки. Частину загиблих воїнів перепоховали ще в 1950—1980-х роках, а окремі поховання ще не знайдені та не впорядковані. Тіла восьми бійців одного з таких гарнізонів дотів з ініціативи Бужанківського сільського голови Сергія Тимощука виявлено та з військовими почестями перезахоронено 22 червня 2007 року.

Готуючи цей матеріал, автори відвідали місця боїв Другого Володимир-Волинського укріпрайону, розмовляли зі свідками подій. Побували і у багатьох уцілілих дотах. На жаль, ці історичні споруди досі не перебувають на балансі жодного органу державної влади.

Забуті всіма стоять понад Західним Бугом ці бетонні фортеці.

Вшануймо бійців 1941-го

З 22-го червня по 4 липня 1941 року тільки бійці 90-го Володимир-Волинського прикордонного загону вивели з ладу 2236 ворожих солдатів та офіцерів, із них 1400 були вбиті. Втрати прикордонників становили 70 відсотків особового складу загону, тобто 1300 бійців та командирів. Втрати гарнізонів дотів, оточених спецпідрозділами противника, були, вочевидь, ще більшими. Загалом 2-й Володимир-Волинський укріпрайон відіграв значну роль у стримуванні наступу німецько-фашистських військ.

Протягом 1990—2000 років з більшості з них були зняті і здані на металобрухт броньовані двері, металеві заслінки амбразур, стальні ковпаки... Подекуди почали розбирати на щебінь і самі споруди. А тим часом доти могли б стати цікавими туристичними об'єктами.

Хоча не все забуто. Встановлено меморіальну дошку на одній із бетонних фортець, яка нагадує про подвиг у червні 1941-го Героя Радянського Союзу Сергія Гуденка (справжній ДОТ Гуденка розташований дещо далі від шосе Володимир-Волинський — Устилуг), на честь оборонців Другого Володимир-Волинського укріпрайону в Нововолинську встановлено меморіальну дошку, про їхній подвиг свідчить напис на одній зі стел меморіалу Вічної Слави в місті Луцьку.

Геннадій ГУЛЬКО,
Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото Миколи ЯКИМЕНКА.

З цієї амбразури вів вогонь по фашистах лейтенант Іван Трубніков.

Більшість подвигів окремих гарнізонів дотів залишаються ще невідомими

РІВНЕНСЬКА ТОВАРНА БІРЖА
проводить повторний аукціон з продажу майна
підприємства-банкрута ЗАТ "Рожищенський Птахокомбінат":

На аукціон виставляється:
- Автомобіль ВАЗ 21099, 2003 р.в., початкова ціна - 12 115,00 грн.
- Автомобіль ВАЗ 21213, 2003 р.в., початкова ціна - 16 674,00 грн.
- Автомобіль РАФ 2203, 1985 р.в., початкова ціна - 8645,00 грн.

Майно знаходиться за адресою: Волинська обл, Рожищенський р-н, с. Носачевичі, вул. Прилісна, 1.
Ознайомитись з майном можна щоденно з 8.00 до 17.00 год в робочі дні за місцем знаходження майна.
Кінцевий термін прийняття заявок - 22 червня 2011 року.
Аукціон відбудеться 28 червня 2011 року об 10-00 год. за адресою: м. Рівне, вул. Драгоманова, 27
Довідки за тел. (0362) 62 05 24; 62 05 88

Ухвалою Господарського суду Івано-Франківської області (76018, м.Івано-Франківськ, вул.Шевченка,16) від 29.03.2011 року порушено провадження у Справі №Б-23/20 про банкрутство Публічного акціонерного товариства "Калуський завод комунального устаткування" (77351, с.Вістова Калуського району Івано-Франківської області, вул.Січових Стрільців 1/В, код ЄДРПОУ 03327730, р\р 2600811654 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805)
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Юрківа В.В. (ліцензія АВ № 499098 від 14.12.2009 р., поштова адреса: 77304, м.Калуш, вул. Біласа і Данилишина, 14, п/с 86, 0673703623).
Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, м-н Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 18.05.2011 р. по справі № 5023/3127/11 ТОВ "АТЛАНТ" (ЄДРПОУ 30589087; 61068, м. Харків, пр. Московський, б. 118) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Панасюка Івана Вікторовича (ліц. АВ № 347103 від 20.07.2007 р., адреса: 61098, м. Харків, вул. Полтавський шлях, 154, кв. 84). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Страхова компанія «БРОКБІЗНЕС» у зв'язку з втратою полісів повідомляє про визнання недійсними нижченаведені бланки:
ОСЦПВВНТЗ:
серія АА № 2632966
спеціального знаку державного зразка:
серія АА № 2632966

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) ухвалою від 20.05.2011 р. порушено справу № Б24/030-11 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Атлант-М Азія» (08132, Київська область, м. Вишневе, вул. Промислова, 10, код ЄДРПОУ 33715630, р/р 2600414927 у ВАТ «Райффайзен банк Аваль», м. Київ, МФО 300335). Розпорядником майна призначено Авілова Сергія Вікторовича (ліцензія АГ № 594785 від 05.04.2011 р., адреса: Київська обл., м. Бровари, вул. Гагаріна, 29, кв. 175). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 19.05.11 р. у справі № 20/41б/2011 Селянське (фермерське) господарство «Стелла», Луганська обл., Лутугинський р-н, с. Переможне, вул. Молодіжна, 9, Код ЄДРПОУ 21787292 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Леонець Тетяну Володимирівну, (ліц. серія АВ № 397335 від 28.11.08 р., 94470, Луганська обл., Краснодонський р-н, с. Новоганнівка, вул. Новостройная, 28, тел. (0642) 71-82-30).
Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 05.05.2011 року у справі № 01/2560 про банкрутство ТОВ «Компанія Еверест» (18000, м. Черкаси, просп. Хіміків, 10, кв. 63, код ЄДРПОУ 31855295, р/р 26000013016770 в ПАТ «ВТБ Банк», МФО 321767) боржника визнано банкрутом, введено ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатора - арбітражного керуючого Степаненка Віталія Вікторовича (ліцензія АВ № 158374, 18000, м. Черкаси, вул. Сумгаїтська, 51, кв. 154.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 24.05.2011 по справі № 21/5009/1863/11 Фізичну — особу підприємця Бондаренко Юрія Ігоровича (69007, м. Запоріжжя, вул. Єрмака, 1-Б, ідентифікаційний номер 2661010938, р/р № 26002001310573 в РВ «Запорізька регіональна дирекція АТ «ОТП Банк», МФО 300528) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Саланську Ілону Любомирівну (69037, м. Запоріжжя, бул. Шевченка. 10 А, оф. 2, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 397183.
Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з моменту опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 27.05.2011 р. у справі № Б24/037-10 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Науково-виробниче підприємство Спецсервіс» (адреса: 07300, Київська обл., Вишгородський район, м. Вишгород, вул. Шолуденка, буд. 19, корп. 5, частина прим. № 212-А, код ЄДРПОУ 36126994, р/р 26007008883002 в ПуАТ «КБ» Акордбанк», МФО 380634) та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором банкрута призначено Фізичну особу - підприємця Авілова Сергія Вікторовича (адреса: 07400, Київська область, м. Бровари, вул. Гагаріна, буд. 29, кв. 175).
Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (суддя Швидкін А. О.) від 18 травня 2011 р. по справі № 5023/1756/11 (вх. №-1756/11) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «АМРІТА» (юридична адреса: 61166, місто Харків, вулиця Серпова, будинок 4; банківські реквізити: п/р 26007016814746 Філія АТ «Укрексімбанк» у м. Харкові, МФО 351618; код ЄДРПОУ 31151853).
Ліквідатором банкрута призначено Колісникова Андрія Вячеславовича, ідентифікаційний номер 2732615730, адреса: м. Харків, вулиця Дружби Народів, 223, квартира 92. Телефони ліквідатора — (057) 7628332, (099) 3558366.
Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника, який ліквідується, в місячний строк з дня публікації оголошення про визнання боржника, який ліквідується, банкрутом.

Постановою господарського суду Луганської області від 23.05.2011 р., по справі № 13/29б/2011 Акціонерне товариство закритого типу «Луганський домобудівельний комбінат» м. Луганськ, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.
Ідентифікаційний код 012240479, юридична адреса: 91047, Луганська обл., м. Луганськ, вул. Фабрична, будинок 1.
Ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Новіков Олександр Миколайович. Місце знаходження ліквідатора: 91047, Луганська обл., м. Луганськ, вул., Фабрична, будинок 1.
Всі вимоги, претензії та пропозиції приймаються по вищевказаній адресі протягом місяця з дня опублікування оголошення про ліквідацію товариства шляхом банкрутства в офіційному друкованому виданні.

УКРСИББАНК
BNP PARIBAS GROUP

АТ "УкрСиббанк" оголошує про проведення конкурсу щодо вибору потенційних партнерів по виготовленню, доставці та монтажу коробів для АТМ (банкоматів). Інформація про компанії приймається до 21 червня 2011 року включно За довідками звертатися на телефоном (044) 537-49-06 www.ukrsibbank.com

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ, 49600) від 26.05.2011 р. по справі № 26/5005/6009/2011, товариство з обмеженою відповідальністю «ЛЕГА-555» (вул. Сучкова, буд. 50, кв. 12, м. Новомосковськ, код ЄДРПОУ 36181442) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тущенко Сергія Васильовича (вул. Кутузова, буд. 2-А, кв. 80, м. Дніпропетровськ, 49000), ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 470474 від 16.06.2010 р..

Ухвалою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри, 16) від 28.04.2011р. порушено провадження у справі № Б24/029-11 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Лізингова компанія «Техбудлізинг» (08320, Київська область., Бориспільський р-н, с. М. Олександрівка, вул. Гагаріна, 14-А, код ЄДРПОУ 25404922, п/р 26008000228701 в ПАТ «АКБ «Київ» в м. Києві, МФО 322498). Розпорядником майна призначено Мілютіну Ліну Василівну (ліцензія серії АВ № 498955 від 05.11.2009 р., 02192, м. Київ, а/с 63). Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-кт Шевченка, 29) від 26.05.2011 р. по справі № 2/17-1163-2011 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «АВТО СВ» (код по ЄДРПОУ - 33424193; 67842, Одеська область, Овідіопольський район, с. Санжійка, вул. Приморська, 108; р/р 26005054476724 в Південному ГРУ Приватбанку МФО 328704) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначений Сушко О. В. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом Одеської області протягом тридцяти днів від дня: опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ, 49600) від 26.05.2011 р. по справі № 38/5005/6206/2011, товариство з обмеженою відповідальністю «ЛЕВ-555» (вул. Сучкова, буд. 50, кв. 10, м. Новомосковськ, код ЄДРПОУ 35950313) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тущенко Сергія Васильовича (вул. Кутузова, буд. 2-А, кв. 80, м. Дніпропетровськ, 49000), ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 470474 від 16.06.2010 р..

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 19.05.2011 р. по справі № 5005/5367/2011 ПП «Агротехсервіс НК» (код ЄДРПОУ 35323535; 51220, Дніпропетровська область, м. Перещепине, вул. Шевченка, буд. 6) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.
Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Князєва Євгенія Григорівна т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49018, м. Дніпропетровськ, вул. Гідропаркова, 17/50. Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

РІВНЕНСЬКА ТОВАРНА БІРЖА
проводить аукціон з продажу майна
підприємства-банкрута Сільськогосподарське ТОВ "Старк-Агро":

На аукціон виставляється:
- Трактор колісний Т-150 К, 1990 р.в., початкова ціна - 18796,00 грн.
- Комбайн кормозбиральний "Forschritt E-281, 1991 р.в., початкова ціна - 62 685,00 грн.
- Комбайн зернозбиральний "Forschritt E-514, 1991 р.в., початкова ціна - 62 745,00 грн.
- Комбайн зернозбиральний "Forschritt E-516B, 1991 р.в., початкова ціна - 41 309,00 грн.
- Комбайн зернозбиральний "Claas Dominator Mega 208, 1995 р.в., початкова ціна - 163 185,00 грн.

Майно знаходиться за адресою: Волинська обл, Луцький р-н, с. Усичі
Ознайомитись з майном можна щоденно з 8.00 до 17.00 год в робочі дні за місцем знаходження майна.
Кінцевий термін прийняття заявок - 22 червня 2011 року.
Аукціон відбудеться 28 червня 2011 року об 11-00 год. за адресою: м. Рівне, вул. Драгоманова, 27
Довідки за тел. (0362) 62 05 24; 62 05 88

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 26.05.2011 року по справі № 24/5005/6239/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛОКОМОТИВ-СЕРВІС-ГРУП» (Код за ЄДРПОУ — 35460139, адреса: 50015, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Конституційна, буд. 15, офіс, р/р 26003153493300 у АКІБ «УкрСиббанк, МФО 351005) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором банкрута призначено Ромашко Розу Миколаївну (ліцензія серії АВ № 158413 від 16.11.2006 р., 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, оф. 301).
Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 17.05.2011 р. у справі № Б8/060-11 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «БК «Укрсвітбуд-1» (адреса: 07300, Київська обл., Вишгородський район, м. Вишгород, вул. Шолуденка, буд. 19, корп. 5, частина прим. № 212-А, код ЄДРПОУ 35252716, р/р 26009080453201 в АТ «Сведбанк» (публічне), МФО 300164) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Фізичну особу — підприємця Авілова Сергія Вікторовича (адреса: 07400, Київська область, м. Бровари, вул. Гагаріна, буд. 29, кв.175).
Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Луганської області від 04.04.2011 р. порушено провадження у справі № 13/17б/2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Астаховське» (Луганська область, м. Свердловськ, вул. Енгельса, буд. 51, ідентифікаційний код 30733986.
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дейнегіну Катерину Миколаївну, ліцензія АВ № 397278 від 13.10.2008 р., що мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Совєтская, буд. 59, кв. 13.
Претензії приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Одеської області порушена справа № 2/17-522-2011 від 24.03.2011 р. відносно ТОВ «Юлія Авто» (Код ЄДРПОУ: 35226749, 67300, Одеська область, м. Березівка, вул. З. Космедім'янської, буд. 58) про банкрутство. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення. Розпорядник майна — арбітражний керуючий Рябець О. М. (ліцензія серії АВ № 456338 від 10.02.2009 р.), адреса: м. Одеса, провул. Ботанічний, буд. 6, офіс 1). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця Господарським судом Одеської області за адресою: 65119, м. Одеса, пр-т. Шевченка, 29, судді Бахарев Б. О.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157) від 19.05.2011 р. у справі № 27/149б про ліквідацію Товариства з обмеженою відповідальністю «Союзбуд Гірняцький завод ЗБК» (код ЄДРПОУ 34766491, юридична адреса: 85487, Донецька область, м. Селидове, м. Гірник, вул. Енгельса, буд. 1) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Корягіна Євгена Олексійовича (ліцензія АВ № 547720 від 10.08.2010 р.), адреса для кореспонденції: 83001, м. Донецьк, вул. Коваля, буд. 84, кв. 36.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) визнано 24.05.2011 банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ПАФ «Колос» (ЄДРПОУ 00857545, 81138, с. Милятичі, Пустомитівський район, Львівська область, р/р 26004380030011 філія ВАТ КБ «Надра» Львівське РУ МФО 325978) по справі № 5015/2546/11.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білика Любомира Володимировича (вул. Кільцева, 2, с. Солонка, Пустомитівський район, Львівська область, поштова адреса: а/с 3320, м. Львів-21, 79021).
Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області постановою від 30.05.2011 р., справа № 23/5009/2537/11, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Юридична Компанія «Свірідов та Партнери»; код ЄДРПОУ 35141283, 69063, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, буд. 32 (р/р 2600477658 в АТ «Райффайзен Банк АВАЛЬ» МФО 380805) та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю «Монтажсервіс» (03134, м. Київ, вул. Симиренка, буд. 36, офіс 304, код ЄДРПОУ 32073237).
Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Приватне акціонерне товариство «СТРАХОВА КОМПАНІЯ «ЛАФОРТ» (код ЄДРПОУ 25005889) повідомляє про те, що у зв'язку з втратою бланків полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів серії АА №№ 2027698, 3062283-3062290, 3294539-3294542, 3294598-3294599, 3294706-3294710, 3294863, 3294882, 3294917, 3294920-3294923, 3294944, 3296874, 3296880, 3296885-3296889, 3296891-3296893, 3296902-3296903, 3296929-3296931, 3296935-3296936, 3297057-3297060, 3297067-3297070, 3297073-3297075, 3297081, 3297094, 3297290, 3297370, 3297382, 3297396-3297397, 3297399, 3297402-3297406, 3297417, 3297427, 3297663-3297665, 3297668-3297669, 3297672, 3297679, 3297688, 3297699-3297700, 3297703-3297704, 3297707, 3297710, 3297805, 4285499-4285503 — вважати їх недійсними.

Шановні акціонери Публічного акціонерного товариства **"Закритий недиверсифікований корпоративний інвестиційний фонд "ТАСК Актив"** (далі - Фонд) (ЄДРПОУ 35644702; 01033, м. Київ, вул. Тарасівська, 9), повідомляємо про проведення позачергових Загальних зборів акціонерів. Порядок денний: 1.Затвердження змін до Проспекту емісії акцій; 2.Затвердження змін до договору з КУА; 3.Затвердження змін до договорів зі зберігачем. Дата проведення: 10.07.2011р. о 10.30год. за місцезнаходженням Фонду. Реєстрація: 10.07.2011 р. 9.15-10.15 год. Дата складення переліку акціонерів - 04.07.2011р. Акціонери можуть ознайомитися з необхідними документами у робочий час за адресою Фонду.

Наглядова рада ПАТ "ЗНКІФ "ТАСК Актив"

З огляду на спеку Київська міськдержадміністрація рекомендує підприємствам (передовсім будівельним) запровадити сієсту: починати робочий день о 7-й, іти на перерву об 11-й, і тільки о п'ятій вечора знову братися до роботи. За такого розкладу робочий день триватиме до 21-ї години *(УНІАН)*

Рекордний рівень радіації зафіксували на Фукусімі. Різке підвищення випромінювання на першому реакторі аварійної АЕС сталося через викид пари, що утворилася з радіоактивної води в підвальних приміщеннях *(«Подробности»)*

Плями від сонця,

або Чим змушено розплачуватися місто за свій курортний статус

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Кілька років тому «Голос України» опублікував своєрідний підсумок туристичного сезону в Севастополі («Голос України» за 24.10.2006 р.). Стаття називалась «Севастополь: шлях від військової бази до туристичної Мекки. Труднощі становлення». Олена Баженова — директор севастопольської турфірми «Ласпі» й водночас депутат міськради, професіонал з багаторічним стажем, приділила у своїх міркуваннях надто багато уваги проблемі збору та утилізації твердих побутових відходів (ТПВ), що залишаються після екскурсій туристами. Особливо так званими «одноденними» туроператорами. Зізнатися, перед відправленням матеріалу в редакцію я сумнівався, чи варто залишати в ньому «сміттєву» тему? Адже вона аж ніяк не головна у справі розвитку туристсько-рекреаційного напряму, взятого Севастополем останніми роками... Аномально спекотне літо 2010-го довело, що й у цьому разі професіоналам варто довіряти.

Спекотне літо 2010-го

Те, що тема санітарного очищення міста для влади може перетворитися в першорядну турботу, стало з усією очевидністю ясно минулим літом. Рання й тепла весна, незвично високі навіть для ПБК температури повітря й води протягом усіх літніх місяців і практично повна відсутність дощів уже із середини травня «погнали» потоки туристів у приморські міста. Наплив такого бажаного для більшості жителів примор'я відпочивального «контингенту» тішив не всіх. Підбиваючи підсумки операції «Курорт-2010», один із високопоставлених співробітників Севастопольської СЕС в оцінках не соромився: «Я б це назвав «літнім хаосом». У це емоційне визначення голова Ленінської райдержадміністрації Віктор Сальников наприкінці минулого літа вніс трішки конкретних цифр: «Якщо раніше сміття з урн забирали один, максимум два рази на день, те тепер — чотири рази. А на Приморському бульварі — шість разів на день. На все це потрібно гроші».

Від себе додамо: і техніку. А тим часом і перше, і друге в міському бюджеті розраховують, виходячи з кількості жителів Севастополя. Лавиноподібне збільшення числа тих, хто смітить у літні місяці, не дуже й беруть до уваги: формула «бюджет напружений, тому треба заощаджувати», з року в рік актуальна.

Відповідно до результатів досліджень Інституту політичного аналізу і прогнозу, наприкінці торішнього курортного сезону 63 відсотки опитаних були стурбовані проблемою вивезення сміття.

«Сьогодні економічний механізм із вивезення сміття не працює. На превеликий жаль, цього року змін у питаннях утримування пляжів ми не добилися». Таке визнання на одній із літніх прес-конференцій зробив Валерій Саратов, голова Севастопольської МДА. Проте економічна користь від туризму є. Про це він сказав на засіданні колегії СМДА, присвяченій підсумкам реалізації Регіональної програми розвитку туризму з 2003-го по 2010-й: «Туристична діяльність у 2010 році внесла в бюджет понад двадцять мільйонів гривень».

На «профільному» засіданні колегії СМДА її керівник поставив перед галуззю завдання: «Розвиток туризму має здійснюватися на пайових засадах, співфінансуванні і співучасті, на принципі, котрий ми хочемо запропонувати й під час реалізації Програми соціально-економічного розвитку Севастополя». За тією ж офіційною статистикою, в місті з туристичної галузі живуть 259 туроператорів і турагентів, близько двох сотень «офіційно виявлених об'єктів розміщення» — понад сім десятків готелів і гостьових будинків, чотири санаторії-профілакторії, дев'ять пансіонатів тощо.

Гуртом і на батька?..

Розуміння необхідності фінансування утилізації залишених туристами ТПВ є на всіх рівнях — від влади до громади. Зокрема, активісти Севастопольського міського відділення Українського товариства охорони природи запропонували владі міста публікувати в місцевих ЗМІ звіти про фінансові результати проведення в Севастополі кожного масового видовищного заходу. Не заради зайвого інтересу. Екологів цікавив не так отриманий прибуток, як втрати громади (в тому числі й фінансові), яких вона зазнала внаслідок порушення організаторами й учасниками шоу вимог природоохоронного законодавства.

Цікавість була предметна: один з авторів ідеї Валентин Шестак не приховував, що причиною звернення стали два літні масові заходи — «Байк шоу», організоване московським клубом «Нічні вовки», і шоу «Автоекзотика Sport Edition» також московської «прописки». «Що має місто? Поки що ми чуємо лише гасла, хвалебні епітети і бачимо сміття, залишене учасниками шоу та інших масових заходів, — поскаржився еколог—громадський працівник. — Влада повинна висувати вимоги організаторам шоу, контролювати його наслідки. А крім того, збирати для міста прибуток і звітувати за нього перед громадськістю. Заробляти на видовищах повинні не чиновники, а місто. А зароблені кошти мають спрямовуватися на озеленення нашого рідного міста і на його соціальні потреби».

ДОВІДКА

До Севастополя туристи їздити хочуть і люблять — за сім років їх стало втричі більше. Торік, за офіційною статистикою, місто відвідали 270 тисяч осіб. Співробітники ДАІ підраховувати кількість туристів не уповноважені, тому дають оціночну цифру «приросту» автопарку немісцевих легковиків: у пік сезону — до трьохсот тисяч на додаток до більш як сотні тисяч місцевих.

Гостей побільше гарних! І різних?

Ось враження від «Автоекзотики» відвідувача шоу, який розмістив на одному з міських сайтів такий текст: «Негативне: немає води для миття рук у туалетах, відсутність сміттєвих баків на території АЕ, сміттєві пакети були лише на території барів і кав'ярень, сміття, сміття і ще раз сміття. Банки і пляшки пивні, запаковані презервативи, папірці, пластикові стаканчики, прапорці клубу «Nissan», що валяються на землі. Дуже велика кількість сигаретних бичків, які валялися під ногами. Висока вартість вхідного квитка».

Щодо останнього зауваження: одноденний квиток коштував двісті гривень, захід тривав десять днів. Облік глядачів, швидше за все, ніхто не вів, але рахунок, безперечно, йшов на тисячі — різні джерела дають цифру від трьох до восьми тисяч осіб. Не довіряючи чужим враженням, кореспондент вирішив перевірити пост-«Автоекзотичні» реалії особисто. Що вдалося побачити — знято на знімку.

У Гагарінській райдержадміністрації (на території цього району проходив захід) від прибирання місця проведення шоу відхрестилися: договір на саночищення організатори «Автоекзотики» уклали з комунальним підприємством «Чисте місто», туди й адресуйте всі запитання. Гендиректор підприємства Ілля Журавльов поспішав на літак і на запитання: «Як і коли буде організовано очищення територій від слідів «Автоекзотики» і скільки грошей організатори шоу заплатили за прибирання підприємству?», обіцяв відповісти кореспондентові після повернення з відрядження. «Я зателефоную, коли повернуся», — пообіцяв. Дзвінка не було й за день, і за два, і за тиждень.

Відвідування місця проведення автошоу через днів десять після розмови з керівником «Чистого міста» показало: доступ на територію, що підлягає саночищенню, зовсім перекрито — хтось перерив глибокою траншеєю дорогу, що веде на поле. Тож не тільки наміру цікаві екологи або журналісти, але й сміттєзбиральна техніка із прибиральниками не потраплять на об'єкт. Та вже й не треба: зі степового відкритого всім штормовим вітрам Херсонеського півострова все легке сміття (папір, целофанові пакети й поліетиленові пляшки) віднесло або в море, або у прилеглі «спальні» райони Севастополя...

Заради справедливості слід зазначити, що «вішати всіх собак» на «Автоекзотику» було б неправильно. Тим паче що торішнє шоу — перший після тринадцятилітнього московського періоду досвід його проведення в Севастополі. Перший млинець, як відомо, майже завжди грудкою. Але «грудкуватим» два рази поспіль виявляється й ще масштабніше і за кількістю глядачів (близько п'ятдесятьох тисяч торік), і за політичним наповненням (сам прем'єр В. Путін відвідав на триколісному мотоциклі!) байк-шоу московського клубу «Нічні вовки». І щораз з однієї причини — сміття багато залишається.

У середині січня в місцевих ЗМІ пройшла інформація про те, що наступним літом у Севастополі відбудеться чергове байк-шоу. Є деякі натяки на те, що й автошоу може повторитися. А отже, спокій екологам і санітарним лікарям Севастополя навіть не сниться.

Де метуть, а де прибирають

Пильна увага екологів і ЗМІ до проблеми літнього засмічення міських територій владу дратує. Настільки, що заступник голови СМДА Сергій Живодуєв минулою осінню в телеефірі покартав журналістів: «Звичайно, про сміття потрібно говорити. Але я бачу, що 50 пароплавів гарних прийшло в Севастополь і скільки відпочивальників приїхало в Севастополь. А коли в нашому телевізорі лише сміття, сміття, сміття... Люди дивляться: що ж, ніякої іншої теми немає?». А от відпочивальники, на думку С. Живодуєва, бачать «прекрасне й чисте місто».

Думка зама чи то перегукується, чи то йде врозріз з оцінкою ситуації начальником: голова СМДА В. Саратов приблизно в той само час пояснив журналістам, що «за п'ять місяців керівництва нової адміністрації кардинально змінити ситуацію неможливо, але вже сьогодні в місті прибирається 40 відсотків вулиць. Будемо домагатися, щоб наступного року прибиралося 60 відсотків. Отже, якщо все буде нормально, то за три роки ми вийдемо на те, щоб прибиралося все місто».

А поки що за чистоту влада бореться й іншими, крім збирання, методами. Розробляють «Концепцію стратегії поводження з відходами», санітарні паспорти районів, активізували роботу з укладання з юридичними та фізичними особами договорів на вивезення сміття. Останній пункт — під особливим контролем: Валерій Саратов дав найсуворішу вказівку своїм підлеглим: «Не укладати жодних договорів про будь-яку діяльність із тими, в кого не буде укладено договорів про вивезення сміття».

Останнім часом на порядок денний вийшли нові «Правила благоустрою території Севастополя» та ідея створення інспекції з контролю за їхнім дотриманням. Представників райдержадміністрацій, зібраних у міськраді на попереднє обговорення нововведень, хвилювало два питання: хто контролюватиме інспекцію і з яких джерел платитимуть зарплату інспекторам?

— Ми створюємо не орган, який вас контролюватиме, — заспокоїв тих, хто зібрався, один з авторів ідеї депутат міськради Дмитро Богданов. — Інспекція координуватиме роботу всіх, хто зайнятий благоустроєм міста.

Щодо джерела фінансування роботи інспекторів відповідь була значно менш конкретна: треба подумати, визначитися, порадитися. Хтось із залу напівголосно чи то припустив, чи то запропонував: або штрафи, або бюджет. Швидше, перше — адже в бюджеті з року в рік не вистачає грошей на вивезення ТПВ, тобто на дотримання елементарних вимог «Правил благоустрою...».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора.

Цивілізація ввірвалася в Карпати. Хто захистить диких тварин?

Колись прикрашали королівські ліси, а тепер — Карпати

...Мене приємно вразило вболівання за всю цю звірину директора Берегівського держлісгоспу, депутата обласної ради Михайла Лакатоша. Багато в чому і завдяки саме йому збереглося це «дике царство» в дубових гаях, адже не так давно був той кризовий час, коли легко всього позбувалися, а тим паче такої «необов'язкової» ноші, як вольєр. А вимагало й потребує постійно кожне це живе створіння корму — додатково зерна, буряку, солі... Та ще й догляду ветеринарного. А засушливого літа — води привізної...

— Лані ми закупили 1996 року. Двадцять голів. Сьогодні їх уже понад 130, — каже директор держлісгоспу Михайло Лакатош. — Торік продали чотирьох тварин Кременецькому держлісгоспу Тернопільської області, а п'ятьох передали безкоштовно. Хай і колеги радіють... Одинадцять років тому на сімдесятьох гектарах побудували малий вольєр, в якому утримуємо переважно оленя карпатського і лань європейську. Тут триває інтенсивне підгодовування тварин, щоб швидше росли й міцніли, щоб потім їх переселити в інші регіони України. Наше господарство є своєрідною акліматизаційною базою-розплідником. У нас, на теплій місцині низинного Закарпаття, лані звикають до несильних морозів, різких перемін температур, серпневої спеки. А потім призвичаюються і до суворіших зим в інших регіонах держави. Наша мета — виростити цю красиву тварину і без втрат переселити на Полісся, Поділля, в Галичину... Приміром, два десятки голів 2004 року ми передали в лісгоспи Київської області.

— Не кожен наш читач знає, що лані — теплолюбні тварини...

— Батьківщиною лані вважають Нову Зеландію, — пояснює М. Лакатош. — Її колись завезли до Європи, щоб прикрашала своєю присутністю навколозамкові графські узлісся і безкраї напівзаліснені території багатіїв. Лані дуже швидко призвичаюються до людини, стають ручними, добрими — навіть слухняними. Косулі й олені — агресивніші: були випадки, коли ранили і вбивали людей рогами. Серед ланей лише цапики небезпечні у шлюбний період...

Щороку самки в червні-липні приносять приплід — одного-двох малят. У вольєрі не вистачає всіх вітамінів. Доводиться щовесни закуповувати в Угорщині — лише в такий спосіб можна позбутися альбіносів — ліки — сіль з усіма необхідними компонентами.

Економічна вигода, каже директор, від вирощування ланей не така вже й відчутна. Швидше, переважають приємні емоції: цим тваринам тут радіють, як малим дітям. А коли доводиться віддавати, сумують.

— Витрачатися на цих тварин більшою або меншою мірою мусимо майже щодня. Тож кошти потрібні, — продовжує розмову лісничий лісомисливського лісництва «Нове Село» Євген Дурдинець. — За проданого дво-трирічного самця виручаємо до п'яти тисяч гривень, а за самку — до семи. Корми — переважно кукурудзу в качанах, сіно, солому для підстелювання — заготовляємо самі. А ось буряк, ріпу, яблука, жом, сіль-брили треба купувати. Її лані лижуть так само, як корови або свійські кози...

За здоров'ям цілого стада тварин доглядає ветлікар Лариса Огієвич. А ось єгер Іван Свалявин як справжній газда забезпечує всім необхідним. У нього в усьому і скрізь порядок. Впізнає мало не кожну лань, знає вдачу кожної дорослої самки і «рогача», багатьох кличе на ім'я — і тварини відгукуються. «То мені велика радість і втіха, — зізнається Іван Іванович. — Приємно, що за мою любов держава ще й гроші платить... Я завжди відчуваю солодкий приплив щастя, коли доглядаю і спілкуюся з ланями та оленями. То не передати словами...»

ДОВІДКА

У структурі державного підприємства «Берегівське лісове господарство» є цікавий підрозділ — мисливське лісництво «Нове Село». Тут у вольєрі, тобто в огородженому лісі площею 1475 гектарів, зуміли зібрати всю звірину, яка водиться в низинних лісах Закарпаття: благородного карпатського оленя, лань, косулю європейську, кабана дикого. А також дрібнішу дичину: зайця-русака, борсука, лисицю, фазана, «червонокнижного» дикого кота... Через вольєр протікає річка Мертвиця. Вода в ній майже стояча, але це не заважає «господарювати» в її сплячих вирах видрі європейській — також занесеній до Червоної книги.

А окрасою «Нового Села» є, звичайно, неперевершеної грації олень благородний: 18 голів, з яких дев'ять самців, решта — олениці й молодняк; а також довірливі й допитливі лані — їх ціле стадо, понад 130 особин.

Тварин рятували з вертольотів, але навесні все одно знаходили «братські могили»

Як повідомив заступник начальника Закарпатського облуправління лісового і мисливського господарства Володимир Машура, якщо 1990 року на всій залісненій території області налічувалося 4100 оленів, то нині — лише 2316 голів. Причини? По-перше, з-під обліку «вийшли» площі національних парків «Синевир» та «Ужанський», відчутно розширено володіння Карпатського біосферного заповідника. По-друге, 1998-й і 2000-й роки були періодом високосніжних зим — сніг у горах сягав чотириметрової товщини. Тоді оленями, на жаль, досхочу поживилися всі хижаки — навіть лисиці. Тварин рятували і з вертольотів, але навесні єгері все-таки знаходили «братські могили» у глибоких зворах-межигір'ях, в яких гинули по 26—40 голів!.. «Нині не проводиться експлуатація (відстріл) оленів, триває тільки селекційна робота, — продовжує В. Машура. — У цілій області за рік добувають не більше десятка старих і кволих тварин. Щоб якнайшвидше відновити поголів'я, позаторік на Закарпаття завезено 110 голів оленя благородного з Угорщини. Їх запустили з метою розведення у вольєр Закарпатського товариства мисливців і рибалок «Лісівник», в лісництво імені Морозова в Мукачівському районі — одне слово, «розселено» в межах конкретних мисливських угідь».

Директор Берегівського держлісгоспу, депутат обласної ради Михайло Лакатош (ліворуч) дає настанови лісничому Євгенові Дурдинцю.

Фахівці вважають оптимальною щільність оленя в межах 3500 голів. Для всієї області. Через наведені вище природні незгоди й причини порушено статево-вікову структуру стада оленя, — зауважує В. Машура. — І відрегулювати її можна буде протягом найближчих п'яти років. У нашому регіоні згідно з настановою Держкомлісгоспу (про впорядкування мисливських угідь) на тисячі гектарів має водитися вісім особин оленя благородного.

До цього показника, зрозуміло, ще треба йти.

Кореспондента «Голосу України» також цікавила думка посадовця щодо такого явища, як браконьєрство. «Торік в області зафіксовано лише 93 випадки, — каже заступник начальника облуправлісмисливгоспу. — Це не становить серйозної загрози і завдяки тому, що мисливські товариства пильно охороняють свої території. Такий тут менталітет: на чуже — зась, а своє — бережи».

Гармонія природної рівноваги

Саме вона століттями регулює кількість тваринного світу. Але ж на неї впливають й інші чинники: примхи і зміни погоди, егоїзм людини, війни...

На жаль, це відчувають на собі вразливі в усіх відношеннях Карпати. Особливо за останніх сто років. Цивілізація настільки віроломно й хижо увірвалася в наші гори, що про диких тварин, котрі і радували око, і годували дідів, правнуки чують хіба що з розповідей старожилів, а бачать тільки на картинках у книжках і мультфільмах. Приміром, назавжди пропали силач Карпат тур, десятки диво-птахів, майже не надибується в горах дикий кіт...

Але минулого не повернеш. Треба нарешті навчитися нашому сучасникові берегти те, що маємо. А маємо ще чимало серед представників фауни наших синьогір. За словами В. Машури, мисливці Закарпаття пишаються, що в області найкраще в Європі (!) поголів'я дикого фазана, чисельність якого в передгір'ї та низинних районах сягає понад 40 тисяч особин; дикий кабан, косуля, заєць — нині в оптимальних кількостях; щовесни дужчає в хащах густий спів птаства... І це все за умов, що у краї найвищий в Україні прес хижаків, з яких три види — рись, ведмідь бурий і кіт лісовий — занесено до Червоної книги України.

Володимир Машура стверджує, що 2010 року в розвиток мисливського господарства Закарпаття вкладено 4,6 мільйона гривень. Кошти використано для закупівлі кормів, спорудження годівниць, солонців, підгодівних майданчиків, створення кормових полів... І з тієї суми лише 200 тисяч — бюджетні гроші, а решта — власні кошти користувачів мисливських угідь. Адже в області — 6,5 тисячі мисливців, щорічні внески яких становлять від 520 до 800 гривень.

До позитиву зараховують і той факт, що поки що в краї немає жодного приватного мисливського господарства, як немає й монополіста. А найбільші угіддя — понад 450 тисяч гектарів — належать членам Українського товариства мисливців і рибалок, а також низці колективних. Державних лісомисливських господарств в області аж шість, серед них і вольєр «Нове Село».

...Такий, на перший погляд, вигляд має картина нинішнього стану і збереження фауни Закарпаття. Проблем, як бачимо, вистачає. Але й напрацювання є. Їх слід надалі розвивати й примножувати — на радість нам і нащадкам.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото автора.

У стаді ланей є один красень-олень.

РЕГІОНИ

Зіпсувати відпочинок можуть очисні споруди

Каналізаційні очисні споруди в містах Керч, Феодосія, Судак, Алушта потребують негайної реконструкції й модернізації наявних потужностей. Крім того, практично в усіх містах і селищах південного та південно-східного узбережжя Криму каналізаційні очисні споруди морально й технічно застаріли. А влітку їм доводиться працювати з великими перевантаженнями.

Із ситуацією, що склалася, під час робочої поїздки до Криму ознайомилися радник Президента України Валерій Пустовойтенко і перший заступник міністра регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ країни Юрій Хіврич. За словами Валерія Пустовойтенка, раніше Президент України Віктор Янукович доручив перевірити стан великих річок країни, Чорного та Азовського морів. Для цього в регіонах держави, в тому числі в Криму, було створено робочі групи, до яких ввійшли керівники й фахівці профільних відомств і служб, органів місцевого самоврядування автономії.

«Ми вивчаємо стан очисних споруд, а також русел річок і морського узбережжя, обговорюємо із працівниками підприємств, що потрібно зробити, щоб максимально скоротити викиди в море», — сказав радник Президента.

Наприклад, у Керчі очисні споруди перебувають у жахливому стані. «Це просто катастрофа!» — сказав В. Пустовойтенко на нараді в Ялті з питань технічного стану централізованих систем водовідведення в населених пунктах АРК і Севастополя. Й обурився: «Те, що ми побачили в Керчі... Немає слів. Навіть не знаю, як працює місцева влада, де санітарно-епідеміологічна служба, екологи?!».

Валерій Пустовойтенко розповів, що стоки надходять в Азовське море, а з нього в Чорне. «Про яку підготовку до курортного сезону може йтися? А ми ж хочемо зробити Крим курортною столицею України! Та ми звідси скоро тікати будемо!» — заявив радник.

Він також сказав, що є домовленість із МНС, СЕС та екологічними службами про те, що буде підготовлено акти про повну непридатність до роботи керченських очисних споруд, тому що вони не підлягають відновленню. Заступник керченського голови Святослав Брусаков повідомив, що в 2010 році, за даними міськводоканалу, на міському колекторі виникало 6614 аварійних ситуацій. «І ця кількість вселяє жах», — погодився С. Брусаков.

Георгій ВЕРВЕС.

АРК.

«Лісове» відео

Камери відеоспостереження стають звичним явищем у... лісах Полтавщини. Торік їх придбали для ДП «Миргородський лісгосп», а нині вони з'явилися в Кременчуцькому, Новосанжарському та Полтавському лісгоспах. Адже, як свідчить практика, саме тут найчастіше і стаються пожежі.

— Телевізійні системи нагляду за лісовими масивами значно полегшують боротьбу з пожежами, — зазначає начальник штабу ЦО ДП «Полтавський лісгосп» Олексій Кислий. — Це дає змогу точно визначити місце загоряння і вчасно туди прибути. Так, наприклад, у радіусі 5—8 кілометрів завдяки камері можна розгледіти кожен листочок на дереві. Найважливіше, що пристрої допоможуть уберегти робітників від перегріву на спекотному сонці, адже температура на вежах спостереження влітку сягає +45—50 градусів.

Встановлення відеокамер — надійний спосіб вчасно виявити навіть найменше загорання, повідомили у прес-службі Полтавського обласного управління лісомеліоративного господарства. Відеоустановки повністю автоматизовані й дають можливість спостерігати за великими площами лісових масивів на екрані монітора. Радіус спостереження — 30 кілометрів. У разі виявлення пожежі система одразу видає її координати. Установка виготовлена зі спеціального матеріалу, що забезпечує безперебійну роботу за будь-якої погоди, навіть за сильного вітру.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Сьогодні в Україні малохмарно, без опадів, вітер південно–східний, 5—10 м/с, температура повітря вночі плюс 14—16 градусів, удень 28—31 тепла. І тільки в Карпатах місцями короткочасний дощ, гроза, температура вночі плюс 8—13 градусів, удень 16—21 градус. Температура води у Чорному й Азовському морях 19—24 градуса, у Дніпрі біля Києва — плюс 22.

ЦЬОГО ДНЯ, 7 ЧЕРВНЯ

1099. Війська хрестоносців почали облогу Єрусалима. **1498.** Колумб вирушив у третю подорож до Нового Світу, у ході якої він відкрив острів Гаїті. **1775.** Сполучені Колонії змінили свою назву на Сполучені Штати. **1903.** У Берліні П'єр Кюрі оголосив про відкриття полонію. **1919.** У Нью-Йорку вперше проведено письмові тести для одержання прав водія. **1929.** У центрі Рима утворено суверенну державу Ватикан. **1981.** Народилась Анна Курнікова, російська тенісистка.

І наша маленька перемога

Теніс. Париж (Франція). Відкритий чемпіонат Франції (Roland Garros). Турнір із серії «Великого шлема». Призовий фонд — 17 520 000 євро. Фінальні поєдинки.

Одиночний розряд. Жінки. Лі На (Китай) — Франческа Скьявоне (Італія). 6:4, 7:6 (7:0). Це був перший титул тенісистки з Азії в турнірах «Великого шлема». **Чоловіки. Рафаель Надаль (Іспанія)** — Роджер Федерер (Швейцарія). 7:5, 7:6, 5:7, 6:1. Надаль вшосте виграв цей турнір.

Парний розряд. Андреа Главачкова/Люсі Градецька (Чехія) — Саня Мірза/Олена Весніна (Індія/Росія). 6:4, 6:3. **Максим Мирний/Даніель Нестор (Білорусь/Канада)** — Гуан Себастьян Кабалі/Едуардо Шванк (Колумбія/Аргентина). 7:6, 3:6, 6:4. **Мікст. Кейсі Деллаква/Скотт Ліпський (Австралія/США)** — Катарина Среботнік/Ненад Зімонич (Словенія/Сербія). 7:6, 4:6, 10:7.

Юніорський турнір Roland Garros. У фіналі парного розряду українка **Марина Заневська** ***(на знімку ліворуч)*** разом із росіянкою **Іриною Хромачовою** перемогли дует Вікторія Кан (Росія)/Демі Схурс (Нідерланди). 6:4, 7:5.

Фото з сайта Roland Garros.

Номінанти відомі

Оргкомітет міжнародної премії Golden Foot оголосив прізвища 10 номінантів на приз у 2011 році. На цю відзнаку можуть претендувати гравці старші 29 років, котрі зробили вагомий внесок в історію футболу і мають значні досягнення у кар'єрі.

Приз, заснований 2003 року, на церемонії, котра відбудеться 10 жовтня в Монте-Карло, лауреату вручить принц Монако Альберт II.

До вашої уваги чудова десятка: Девід Бекгем (Англія), Джанлуїджі Буффон (Італія), Ікер Касільяс (Іспанія), Дідьє Дрогба (Кот-д'Івуар), Самуель Ето'О (Камерун), Райан Гіггз (Вельс), Карлес Пуйоль (Іспанія), Рауль Гонсалес Бланко (Іспанія), Гави Ернандес (Іспанія), Гав'єр Дзанетті (Аргентина).

Нагадаємо, володарем Golden Foot—2010 став півоборонець італійської «Роми» Франческо Тотті, а позаторік — форвард «Динамо» (Київ) Олег Блохін.

Дні несподіванок

Футбол. Євро-2012. Відбірний турнір. 3—4 червня. **Група А.** Австрія — Німеччина. 1:2. Бельгія — Туреччина. 1:1. Казахстан — Азербайджан. 2:1. Німеччина — 18 очок, Бельгія — 11, Туреччина — 10, Австрія — 7, Азербайджан, Казахстан — по 3.

Група В. Росія — Вірменія. 3:1. Македонія — Ірландія. 0:2. Словаччина — Андорра. 1:0. Ірландія, Росія, Словаччина — по 13, Вірменія — 8, Македонія — 4, Андорра — 0.

Група С. Італія — Естонія. 3:0. Фарери — Словенія. 0:2. Італія — 16, Словенія — 11, Сербія — 8, Естонія — 7, Північна Ірландія — 6, Фарери — 1.

Група D. Білорусь — Франція. 1:1. Румунія — Боснія. 3:0. Франція — 13, Білорусь — 9, Румунія, Албанія — по 8, Боснія — 7, Люксембург — 1.

Група Е. Молдова — Швеція. 1:4. Сан-Марино — Фінляндія. 0:1. Нідерланди — 18, Швеція — 12, Угорщина — 9, Фінляндія, Молдова — по 6.

Група F. Хорватія — Грузія. 2:1. Латвія — Ізраїль. 1:2. Греція — Мальта. 3:1. Греція — 14, Хорватія, Ізраїль — по 13, Грузія — 9, Латвія — 4, Мальта — 0.

Група G. Англія — Швейцарія. 2:2. Чорногорія — Болгарія. 1:1. Англія, Чорногорія — по 11, Швейцарія, Болгарія — по 5, Вельс — 0.

Група Н. Португалія — Норвегія. 1:0. Ісландія — Данія. 0:2. Португалія, Данія, Норвегія — по 10, Кіпр — 2, Ісландія — 1.

Група І. Ліхтенштейн — Литва. 2:0. Іспанія — 15, Чехія — 9, Шотландія, Литва — по 4, Ліхтенштейн — 3.

Ці ігрові дні були доволі напружені і принесли кілька несподіваних результатів. Серед них насамперед назвемо поразку Литви в Ліхтенштейні — 0:2, нічию Англії на своєму полі зі Швейцарією — 2:2, і, звичайно, нічию в Мінську в поєдинку Білорусь — Франція — 1:1.

До речі, підопічні німецького тренера Бернда Штанге, футболісти збірної Білорусі, ще більшу сенсацію створили, коли перемогли збірну Франції на «Стад де Франс» в Парижі 4 вересня минулого року (0:1). Переможний гол тоді на 86-й хвилині забив Сергій Кисляк.

Турнірна хроніка

Бокс. Чемпіон IBF/WBO/The Ring у суперважкій вазі киянин Володимир Кличко користується послугами дванадцяти спаринг-партнерів під час підготовки до поєдинку проти чемпіона WBA в цій вазі британця Девіда Гея. Про це повідомив брат Володимира чемпіон WBC Віталій Кличко під час зустрічі в Києві зі студентами Національної академії внутрішніх справ.

— Усе йде за планом. У Володимира дванадцять спаринг-партнерів, всі вони досвідчені боксери. Їхні імена відомі в світі боксу. Вони схожі за своїм стилем на Девіда Гея, — сказав Кличко-старший.

Хокей. Під головуванням президента ФХУ Анатолія Брезвіна відбулась нарада керівників хокейних клубів України. Основною темою зібрання стало обговорення пропозицій щодо внесення змін і доповнень до проекту статуту об'єднання хокейних клубів.

Протягом останніх двох тижнів керівники команд вивчали проект статуту та надіслали низку зауважень і побажань ініціативній групі. Також з ними обговорили питання щодо юридичного статусу членів ліги та структури управління організацією.

Остаточний варіант статуту об'єднання сформують найближчим часом. Саме після цього й відбудеться установче засідання, на якому буде створено Професіональну хокейну лігу.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 33-й тур. «Титан» (Армянськ) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ). 2:0. «Львів» — «Чорноморець» (Одеса). 0:1. «Зірка» (Кіровоград) — «Олександрія». 1:1. «Сталь» (Алчевськ) — «Буковина» (Чернівці). 4:2. «Закарпаття» (Ужгород) — «Динамо-2» (Київ). 1:1. «Дністер» (Овідіополь) — «Нива» (Вінниця). 1:0. «Енергетик» (Бурштин) — «Нафтовик» (Охтирка). 1:1. «Геліос» (Харків) — «Кримтеплиця» (Молодіжне). 1:0. «Арсенал» (Біла Церква) — «Фенікс» (Калініне). +:-.

«Олександрія» — 69 очок, «Чорноморець» — 65, «Сталь» — 59, «Кримтеплиця» — 58, «Львів» — 56, «Закарпаття», «Буковина» — по 55, «Динамо-2» — 49, «Арсенал» — 48, «Нива» — 47, «Дністер» — 42, «Титан» — 41, «Зірка», «Нафтовик» — по 40, «Геліос» — 39, «Енергетик» — 37, «Прикарпаття» — 14, «Фенікс» — 8.

Знайомство з новою командою

Футбол. Товариський матч молодіжних збірних U-21.

Україна — Франція. 1:1. Голи: Картушов, 12, Кебелла, 76.

Україна: Березовський, Опанасенко, Пластун, Прийма, Путраш, Єременко (Хомченовський, 65), Гречишкин, Рибалка (Шахов, 46), Богданов, Картушов (Западня, 84), Павлов (Михальов, 71). **Тренер** — Павло Яковенко.

Франція: Делле (Атро, 46), Коршья (Пейбернес, 80), Стамбоулі, Мангала, Керол, Гілавогі (Сессо, 66), Гуйє (Жермейн, 61), Моулін (Менді, 67), Брахімі (Сейве, 46), Кебелла (Андре, 81), Коіта (Жанно, 61). **Тренер** — Ерік Момбертс.

Рефері — Ігор Покидько (Україна).

5 червня. Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 3 000 глядачів. 23 градуси.

Фрагмент київського матчу.

Як відомо, наша оновна молодіжна збірна (U-21) незабаром у Данії розпочне виступи в фінальній частині чемпіонату Європи. До данського королівства підопічні Павла Яковенка вилітають 10 червня. А через два дні вони зіграють стартовий матч із командою Чехії.

Ну, а цей склад, що грав проти французів позавчора, — вже наступна команда, котра розпочала підготовку до відбору на молодіжний Євро-2013. Отже, це, як кажуть, уже інша історія про новий колектив.

Щодо поєдинку наших з французами, то він був доволі жвавий і рівний. Щоправда, в першому таймі певну перевагу мали українці. Вони забили швидкий гол (Рибалка пробив здалеку, воротар відбив м'яча перед собою, а Картушов довершив справу) і задавали темп, граючи першим номером. Хоча, якщо відверто, протягом матчу обидві команди гострих моментів створили не так вже і багато.

Після перерви активнішими були вже гості, котрим вдалося зрівняти рахунок, але кінцівка зустрічі була за українською збірною. Вона була ближчою до перемоги, ніж суперник, однак все так і закінчилося миром.

Тренер молодіжної збірної Франції Ерік Момбертс:

— Частково я задоволений грою, тому що ми добре контролювали м'яч, але не використали купу можливостей для взяття воріт. Нам забракло двох гравців, яких забрали до національної збірної. А ще наші воротарі виявилися не готові до сильних дальніх ударів українців.

Асистент тренера української збірної **Олег Кузнецов:**

— Результатом і грою ми задоволені. Добре діяли в обороні, за винятком стандартів, а ось контргра не дуже вийшла. Було мало швидких контратак.

Фото Володимира КОТЛЕНКА.

Хорватія. Міжнародний турнір молодіжних команд. Його переможцями стали футболісти молодіжного (дублюючого) складу київського «Динамо» (тренер — Олександр Хацкевич). У фіналі кияни по пенальті здолали одноклубників із Загреба. Основний час завершився з рахунком 2:2. У групі динамівці зіграли внічию (1:1) зі збірною США (U-18), переграли «Еспаньол» (Іспанія, Барселона) — 2:0 та «Аль-Наср» (ОАЕ, Дубаї) — 4:0.

Над номером працювали:
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Олександр СУСЛЕНКО, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. (п'ятиразовий) та 8,00 грн. (триразовий: вівторок, четвер, п'ятниця), для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 20386

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

